

Motrišta....

Haaški sud "pravde" kopa u okolici Gospića, traži grobove Srba, koji su, kako govori jedan od svjedoka, pobijeni na tim područjima. Po napisima iz hrvatskih novina izgleda da je to samo početak. Jasno, opet se traže samo srpske žrtve. Za hrvatske žrtve, recimo za Lovinac, gdje je zaklan stric moje poznate koji je bio oko 94 godine star i nepokretan, nitko ne pita. Ja jednostavno ne mogu više shvatiti logiku i rezoniranje tog suda, jer stvarno izgleda kao da se samo po Hrvatima kopa. No postoji i ono drugo pitanje: da li su samo oni u Haagu krivi za ovakvo ponašanje prema Hrvatima?

Danas se sve više i više govori o povratku mnogobrojnih Srba koji su pobjegli za vrijeme Oluje ili Bljeska. Zašto se i ne bi vratili? Ovdje imaju kuće, koje su dobro čuvane, čak im naši prognanici moraju plaćati dobre najamnine, a žele li prodati svoje kuće ili dobra - dobit će dobru cijenu, a pitajte jednog Hrvata iz Bosanske Posavine koliko jadnih maraka dobiva za svoju preskrasnu kuću! Domovnice i putovnice su dobili lako, bez problema. Ne moraju se bojati povratka, jer po Zakonu o amnestiji samo oko 25 tih "dobronamjernih i lojalnih" Srba su na listi zločinaca - ostali su nevini (a grobova mrtvih Hrvata ima, Bože sačuvaj, svugdje. Jedino se "ne zna", tko ih je ubio, jer "komšije" jednostavno "ne znaju".) Taj Zakon o amnestiji, koji je oslobodio krvnike krivnje donijela je prijašnja vlast. Zašto se onda čudimo kad se Srbi vraćaju? Zašto i ne bi? Mi Hrvati smo zaista tako dobar, da ne upotrijebim onaj drugi naziv, narod. Praf nam budi, rekla bi moja babica. A sa tim sudom pravde mi, htjeli ili ne, moramo surađivati - jer i to je izglasala ona prijašnja Vlada - koja je bila tada u većini. Slušajte sada te iste kako dižu galamu protiv Deklaracije - a oni su izglasali zakon, slali ljude u Haag, a nova Vlada mora poštivati zakone izglasane u njihovo vrijeme. Jedino što je učinila "krivo" je to da je sve stavila na papir, svima pred oči - i svi smo naglo shvatili što znači suradnja s Haagom.

Transparentnost dokumenta ili akcija (ili providnost, dobro razumijevanje dokumenta) u stvari nije dobra stvar. Kad znaš kako nešto trebaš učiniti, napraviš što ti se kaže, ili ne napraviš - no kad su stvari na papiru, tek se onda vidi pravo stanje stvari. Tako su izgleda naši branitelji prvi puta vidjeli što znači suradnja s Haagom, i jasno da su poludjeli. No, iako su oni toliko gnjevni na Deklaraciju, stvari do sada događale su se kao u Deklaraciji, samo mi to nismo vidjeli napisano! Ja čitam i čitam tu Deklaraciju, zbog koje su dnevne protestacije, i ne mogu shvatiti čemu toliki problem. Pa ništa se nije izmijenilo od, recimo, prije 3. siječnja do danas! Što mene smeta u Deklaraciji je to da govori SAMO o našim obvezama prema Haagu, ili što ćemo mi učiniti, ili dati Haagu. Nema niti jedne riječi o obvezama Haaga prema Hrvatskoj, ili zamjerke da nije gotovo ništa učinjeno na ispitivanju zločina nad Hrvatima, bilo u Hrvatskoj bilo u BiH. Eto, to je ono čega nema. Ništa za zločince sa druge strane!

No i mi smo pomalo krivi za ovu situaciju s Haagom. Prvo, koliko mi radimo? Malo! Pogledajmo sebe, i bacimo samo sitan pogled na Srbe. Stalno plaču 'kako ih svijet ne voli, to jest "mrzi" i dobro šute o grobovima. Ništa ne znaju, jer, bre, oni su žrtve, oni nikoga nisu ubijali'. Mi govorimo. Ja ne štitim zločine i ponavljam da svaki zločinac treba biti kažnjen, bez obzira koje je narodnosti, jer to je i početak i kraj Haaškog suda - inače će staviti hrvatski narod kolektivno pred Haaški sud - a kako kaže zagrebački nadbiskup Bozanić "Ne do-

puštam da se govori kako je hrvatski narod osuđenik na Haaškom sudu!". Ne bude li kažnjen svaki pojedinac koji je počinio krivično djelo, mi, Hrvati, postajemo krivi za zločine, kolektivno - i sve pada na vašu i moju dušu - a ja to nikome ne dopuštam. Ja nisam nikoga ubila, ponosna sam da sam Hrvatica, i ne dam nikome da mi svojim zločinima uprija moju dušu, moje hrvatstvo ili moj narod.

Moram se ponovno vratiti na onu "suradnju" s Haaškim sudom. Kako to da MI ne možemo zahtijevati da se ispituju brojna mjesta zločina za koja mi znamo, a za koje nitko nije pozvan u Haag? Netko mi je dao popis srpskih zločina koji su izvršeni za vrijeme Domovinskog rata. Neću nabrajati sva mjesta ubijanja, već samo ona za koje, koliko ja znam, Sud u Haagu se nije zabrinuo, a upravo silno trpi zbog "onih jadnika koji su tako nevini i nesretni napuštali Hrvatsku u automobilima (pokradenima) nakon Oluje". Pročitajte si ovu listu bola i patnje - i nemara UN-a i Haaškog suda, i oni se usuđuju govoriti o pravdi ili radu svog Suda?

Borovo Selo, 2. svibnja. 91: 12 hrvatskih policajaca mučki ubijeno, 21 ranjeno

Dalj, 1. kolovoza, 91, masakrirano hrvatsko pučanstvo u Dalju, Erdutu, Aljmašu, Sarvašu,

Vrlika, 2. kolovoza 91., raketirana Vrlika i Dom za hendikepiranu djecu, djeca pješke napustila dom, nekoliko djece na putu umrlo,

Gospić, 2. rujna 91., kazetnim bombama JNA tuče Gospić, granatira Osijek, raketira opkoljeni Vukovar
Celekovci (kod Slatine) 4. rujna. 91: masakrirani 22 civila i 2 pripadnika MUP-a

Zadar, 28. rujna 91., JNA napada Zadar gdje je smješteno 25000 prognanih Hrvata

Ilok, 17. listopada 91, progon Hrvata iz Iloka;
Dubrovnik 2. studenog 91.: napad na Dubrovnik;
Škabrnja, 18. studenog 91, četnici pod zaštitom JNA masakriraju u Škabrnji 81 Hrvata, a u Nadinu daljnjih 18.

Vukovar, 18-19. studenog 91, JNA i četnici ulaze u Vukovar, strašan masakr civila i ranjenika;

Selo Tordinci, prosinac 91, poklano najmanje 120 mještana Hrvata od četnika

Zagreb, 2-3 svibnja 95, četnici s okupiranih poručja raketirali Zagreb, poginulo 8 civila i više od 150 ranjenih.

Svjjesni smo svi da nova hrvatska Vlada mora surađivati s Haaškim sudom, htjeli to oni ili ne, jer to je zakon koji ih je dočekao. No mi očekujemo od ove naše Vlade da učini ono što bivša Vlada nije učinila: zahtijevati kažnjavanje onih koji su harali Hrvatskom. Amnestija? Zna li da Hrvati sjede po zatvorima u Hrvatskoj zbog zločina koji su počinili u doba Domovinskog rata? A Srbi su amnestirani!! Koja farsa!

Deklaraciji treba, po mome, dodati samo zahtjev za hitnu akciju protiv onih koji su počinili zločine nad Hrvatima. Mislim da će onda i branitelji biti zadovoljni. Užasno je gledati te ljude koji su se ugradili u Domovinu kako danas trpe. Ne znam tko se poigrava sa dušama tih ljudi i upravo mi je teško - zar ne vide ti koji im "prodaju" tzv. istinu o Deklaraciji koja tobože kriminalizira Domovinski rat da uništavaju ono posljednje koje ti branitelji imaju: povjerenje u svoju Vladu, svoju zemlju? A ova zemlja, naša Hrvatska, nema ništa dragocjenije od branitelja!

I to sve danas - kad se sjećamo Bleiburga i tisuća žrtava - za koje nitko iz ni jedne Vlade - ni bivše, ni sadašnje - do sada nije podigao glas.

Bože, čuvaj nam našu Hrvatsku....

Tako ja mislim.

Valentina

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

Cijena \$2.00

Dvobroj 57/58 - 28. IV, 2000

Hrvatska ISKRA

Kanadsko - Hrvatski Vjesnik • Canadian Croatian Journal

(bivši "CIRKULAR" za Toronto i okolicu)

Čitajte
U OVOM BROJU:

- **Bleiburg**
- **Preraspodjela**
- **Predsjedničkih ovlaštenja**
- **Deklaracija o suradnji s**
- **Haaškim sudom**
- **Što se dogodilo u Gospiću?**
- **Krpina: HDZ se treba ispričati biračima**
- **S.S. Kranjčević**
- **Atarski križovi**
- **Događaji zajednice**

Sa svečanog otvorenja CRO SPORT 2000 u Mississaugi
Predsjednik gosp. Mario Škara i Miss Croatia-e, gđica. Katica Kokošarević

Hrvatska

ISKRA

(Bivši "CIRKULAR" za
Toronto i okolicu
Kanadsko - Hrvatski Vjesnik
Canadian Croatian Journal

Izlazi dva puta mjesečno

Editor-in Chief
Glavni Urednik :
Valentina Krčmar

Contributing editors

Damir Borovčak,
ing. Slavko Butković,
Biserka Milinković,
dr. Darko Desaty, Zlata Jurić,

Address • Adresa :
1137 Centre Street
Thornhill, Ontario
L4J 3M6
iskra@idirect.ca
Telephone • Telefon :
(905) 738 - 0053
Fax :
(905) 738 - 9853

Yearly Subscription - Godišnja
Pretpłata :
Kanada: \$ 60.00 CDN
USA: \$ 50.00 US
Subscription to "ISKRA" can be
made directly, to the Editor-in-Chief.

Pretpłata na "ISKRU" može se
učiniti kod Glavnog Urednika.

Advertising rates

1/4 page - \$ 100.00 per issue
\$ 1,000.00 yearly
\$ 500.00/six months
1/3 page \$ 50.00 per issue
\$ 600.00 yearly
\$ 300.00 /six months
1/8 page (business card)
\$ 25.00 per issue
\$ 500.00 yearly

Advertising is payable in advance.

"Hrvatska ISKRA" Dvobroj 57/58, 28. Travanj, 2000

Sadržaj:

Urednica piše.....	2
Vijesti iz Toronta.....	3
Najnovije vijesti.....	4
Vijesti na engleskom.....	5
Sjećamo se Bleiburga.....	6
J.K.B., Sjećam se Kate.....	7
Predložena preraspodjela predsjedničkih ovlaštenja.....	8
Deklaracija o suradnji s Haaškim sudom, Reakcije.....	9-12
Gospodarstvo.....	13
Turizam.....	14
Rušenje tajkunske sedmerokathice pod Sljemenom.....	16
Autocesti potrebno čak 46 dozvola.....	16
Što se dogodilo u Gaspicu?.....	17
Čičak pod policijskom zaštitom.....	17
Tuta.....	17
Pokušajmo graditi Hrvatsku kroz znanje i struku.....	18
Hrvati ostaju jezično "oženjeni" Srbima.	19

Atentati u Srbiji.....	20
Review on "Četverored".....	21
D. Borovčak, Hello Toronto, ovdje Zagreb.....	22
HDZ se treba ispričati biračima.....	23
Okvir za portret, Gosp. Ivica Lončarić.....	24
Mojim očima.....	25
S.S. Kranjčević.....	27
Hrvatski atelijer, Vlaho Bukovac.....	30
Pavao Pavličić, Špajza.....	31
Kilimanjaro '99.....	32
Lovčevi zapisi.....	35
Atarski križovi.....	36
Vijesti iz kulture.....	37
Zanimljivosti.....	38
V. Nikolić, Moja mater.....	39
Svaštice.....	40
Događaji zajednice.....	41 - 45
Vaša pisma.....	46
Vaše zdravlje.....	47
Motrišta.....	48

Urednica piše.....

Uskrs je navečer. Pišem vam pismo nakon dana zadovoljstva, okrepljenja duše, druženja, prijateljstva, obitelji... Danas na sv. misi u župe "Hrvatskih mučenika" vel. Ivica Lozić je uz ostalo govorio i o ljepoti hrvatskog jezika. Govorio je o postanku riječi "Uskrs" koja dolazi od "krijes". Zaista, toliko puta dok čitam neki članak, a posebno pjesme, dirne me ljepota riječi našeg jezika, kakve mislim da niti jedan drugi narod ima. No, ovo pismo nije o tome, već o lijepom danu, o tome kako sam bila u našoj crkvi sa ljudima koji toliko malo imaju, a sve dijele! Malo je takvih, i ja ovim putem šaljem zahvalu za današnje prelijepo jutro mojim suputnicama u autu, a njihovo ime je samo za mene, ovaj puta!

Kad dobijete ovu HRVATSKU ISKRU u ruke, bar većina od vas, ja ću, nadam se, biti na putu za Hrvatsku, za moj Zagreb. Vrijeme je već da i ja krenem put Hrvatske, da si napojim dušu ljepotama naše domovine, i da se malo odmorim. Stoga ovaj broj ima 48 stranica: od događaja u domovini, naše redovne rubrike "Hello Toronto-ovdje Zagreb", Damira Borovčaka, "Okvir za portret", naše Zlate Jurić, koja je ovog puta razgovarala s gosp. Ivicom Lončarićem. U drugom dijelu, u onoj šetnji po Hrvatskoj i njenim ljepotama napisali smo malo o svemu i nadam se da će vam se naš izbor svidjeti. Predstavljamo vam razne teme, od pjesnika, do slikara, donosimo vam prikaz planinarenja na Kilimanjaro, pjesme, šale, savjete, događaje iz zajednice, pisma, zdravlje i na kraju, naravno - motrišta.

Pred nama je svibanj, mjesec koji je tako težak, ali i lijep za Hrvatsku. Svima nam je težina u duši kad mislimo na one svibanjske dane u Bleiburgu, i čini nam se uvijek da smo i mi u kolonama budućih nestalih. No uz Bleiburg svibanj je i radostan za nas Hrvate: proglašena je neovisnost Hrvatske krajem svibnja, a to je poseban dan. U svibnju je i majčin dan, za koji ja neću biti ovdje. Moja mama više ne zna što ja njoj govorim (uglavnom) pa umjesto mojoj mami svakoj majci, baki, teti: sretno nam bile, drage naše!

Doviđenja negdje krajem svibnja! Uživat ću i za Vas svakoga, posebno za one koji su mi se javili i poslali najbolje želje. Hvala na svemu!

Valentina

We invite readers to express their opinions in Letters to the Editor. Submissions must not be longer than 250 words. We reserve the right to edit with respect to length or libelous statements. All letters must include your first and last name, your address and telephone number.

Vaše zdravlje

ŠTO JE FIBROMIJALGIJA?

Fibromijalgija (ili fibrozitis) nije bolest već je sindrom (skup znakova odnosno simptoma), obilježen dugotrajnim općenitim bolovima u mišićima i zglobovima na raznim dijelovima tijela, neosvježavajućim snom, kroničnim umorom i duševnom tjeskobom. Ako pacijent ima 11 od 18 na pritisak osjetljivih točaka (određena mjesta iznad i ispod struka), ako njegovi općeniti bolovi traju dulje od tri mjeseca i ako se tuži na opću slabost, slabi san i jutarnju ukočenost, onda je po kriterijima Američkog koledža za reumatologiju dijagnoza fibromijalgije takorekuć potvrđena. Žene se češće tuže na bolove u cijelom tijelu, dok su kod muškaraca vjerojatniji bolovi samo u nekim određenim predjelima tijela.

Fibromijalgija nije opasna po život, ali ustrajni simptomi mogu biti vrlo neugodni. Neki stručnjaci misle da je to jedna psihosomatična bolest u kojoj se psihološki problemi (kao što je tjeskoba, depresija, razočaranje, neuspjeh u postizanju ciljeva) izražavaju kao fizički simptomi (bol u križima i mišićima).

KAD SE FIBROMIJALGIJA JAVLJA?

Više od 50% slučajeva, koji traže liječničku pomoć, su žene između 30 i 50 godina starosti. Ali taj se poremećaj može javiti i kod djece kao i kod starijih odraslih osoba. Ta neodređena "bolest" pogađa 2 do 3 posto stanovništva. To su obično ljudi koji se ne bave tjelesnom vježbom, te su "aerobically unfit".

Fibromijalgija može nastati bez ikakvog razloga, a može se javiti nakon ozbiljne bolesti, ozljede mišića vrata ili leđa u nesretnom slučaju, kao i nakon nekog drugog bolnog događaja.

Fibromijalgija je često popraćena migrenom, kroničnom glavoboljom, sindromom "razdražljivog" crijeva, kao i depresijom. Taj sindrom je po svojim značajkama sličan sindromu "kroničnog umora". Može biti prisutan uz osteoartritis, bolesti vezivnog tkiva, AIDS, bolest Lyme ili povezan s nastupom menstruacije ili početkom menopauze.

KOJI SU SIMPTOMI FIBROMIJALGIJE?

Kod fibromijalgije bol je obično općenita i varira u jakosti i lokaciji. Ponekad je to oštra, probadajuća bol u jednom području, koja izgleda kao da dolazi iz određenog dijela tijela. Bol se pogoršava tokom fizičke aktivnosti, nesretnog slučaja ili pak u stanju dugotrajnog mirovanja. Hladno i vlažno vrijeme, te jesenji i zimski mjeseci su naročito neugodni. Simptomi variraju tokom dana - bol i umor mogu biti blaži između 10 ujutro i 3 popodne.

San je često lagan i bez okrepe, bez obzira kako dugo osoba spava. Neki su ljudi svjesni toga da se u snu vrpole, nehotice miču nogama ili nepravilno dišu s prekidima. Takav loš san donosi im jutarnje bolove, ukočenost, umor i pospanost. Te osobe se brzo umaraju od najmanje fizičke aktivnosti pošto im je tjelesna energija smanjena. Obični kućanski poslovi postaju im naporni. Osobe postaju tjelesno nesposobne.

Loš san također smanjuje sabranost i dovodi do zaboravljanosti i pogrešaka u govoru. Osobe imaju poteškoća u izvođenju složenih zadataka, tako da im radna brzina i uspjeh u poslu slabi. Često se ljute na svoja vlastita ograničenja te postaju potišteni. Neki trpe od tjeskobe i fobija. Nemogućnost dobivanja invalidnine može još više pogoršati njihovo duševno stanje.

KAKO LIJEČITI FIBROMIJALGIJU?

Pošto su uzroci tog sindroma nepoznati, cilj liječenja fibromijalgije je u ublažavanju simptoma: lošeg sna, bolova, umora i tjeskobe. Postupak se sastoji od tjelesnih vježbi, promjene u ponašanju i liječenju lijekovima.

Najvažnija je obnova tjelesne sposobnosti (aerobic fitness). Program laganih aerobičnih vježbi je pokazao dobre rezultate u smanjenju simptoma. Svokodnevne vježbe treba da se sastoje od hodanja, razgibavanja, vježbe u vodi, bicikliranja ili upotrebe stacionarnog bicikla.

Postupci za izmjene u ponašanju i psihološke intervencije su pokazali povoljne rezultate. Relaksacija, joga, samohipnoza i "stress management" mogu također poboljšati simptome fibromijalgije.

Lijekovi koji modificiraju aktivnost serotonina, prirodnog sastojka u mozgu, mogu poboljšati san i smanjiti bol.

Amitriptilin i ciklobenzaprin su pokazali dobre rezultate, ali mogu izgubiti snagu djelovanja nakon mjesec dana. Razni hipnotici se upotrebljavaju da bi se obnovio dobar san, a razna antidepresivna sredstva da bi se ublažila depresija.

ŠTO MOGU SAM UČINITI?

Pokušajte poboljšati svoje navike i način spavanja. Na primjer, izbjegavajte kavu i alkohol i legnite u krevet i dignite se iz kreveta svaki dan u isto vrijeme. Pitaite svog liječnika kakav program se preporuča za laganu aerobičnu vježbu koja odgovara vašim potrebama. *Svakako nastojte izbjeći stres.*

Potražite pomoć psihologa pogotovo ako ne vjerujete u svoje vlastite sposobnosti. Svladavanje tehnike relaksacije i nadzora nad upotrebom svog vlastitog vremena pomoći će vam promijeniti negativne ideje o vašim sposobnostima.

Privremenu olakšicu možete očekivati od toplog obloga, kupke ili tuša, masaže i akupunkture. Topla i suha klima može također povoljno utjecati na vaše simptome.

Dr. Darko Desaty

NE BAVITE SE SPORTOM?

Počnite sada u proljeće, odabirući oblik tjelovježbe koji vam odgovara. Da biste pobijedili lijenost, sjetite se da tjelesna aktivnost povećava napetost mišića, kontrolira apetit i olakšava zadržavanje željene tjelesne težine, pobjeđuje stres, popravljajući raspoloženje, podiže samopouzdanje i ima antidepresivni učinak.

Iskoristite stanku za ručak da prošetate. Dobro je za liniju i za raspoloženje; dnevno svjetlo, pogotovo za sunčanih dana, ima važan antidepresivni učinak.

U intimnosti doma čavrljate preko telefona, udobno smješteni na kauču? Nemojte sjediti - ustanite, skinite papuče i uzdižite se na prste 30 do 40 puta. To je dobra vježba za učvršćivanje koja potiče cirkulaciju krvi.

Da biste imali tanak i gibak struk, ponavljajte svakodnevno ovu vježbu: sjednite na klupicu, stavite ruke na bokove i načinite trupom deset širokih rotacija na jednu, pa na drugu stranu. Pazite da pri tome ne povijate leđa.

Vježba koju ćete izvoditi ujutro da biste protegnuli mišiće: stanite uspravno, ispružite ruke pa savijte tijelo do koljena. Uspravite se podižući ruke u vis i pri tome poskočite na vrhove prstiju istežući ruke što je moguće više. Ponovite 15 puta.

Najviše vremena provodite sjedeći? Povremeno ustanite i protegnite noge. Dok gledate televiziju, i ako imate kućni bicikl, povremeno okrećite pedale po nekoliko minuta.

Stanujete na petom katu? Obećajte samoj(m) sebi da nećete koristiti dizalo jer je hodanje stubama izvrsna tjelovježba.

U prirodi, na dvorištu, ali i u stanu možete skakati preko konopca. (Kad stojite na konopcu, ručke moraju sezati do ramena!)

Kad dodete kući s posla, legnite na pod i prislonite stopala na zid 50 centimetara od poda, a koljena držite lagano savijena. Ostanite tako desetak minuta i osjetit ćete kako nestaje umor i osjećaj težine. (Iz časopisa "Vita")

Sliku prvog Predsjednika hrvatske države - molim - stavite na zid!

Govori se da će slika prvog predsjednika hrvatske države biti maknuta sa svih hrvatskih vladinih institucija diljem svijeta. Primjera radi, pogledajte kako Amerikanci drže u svim vladinim institucijama sliku prvog Predsjednika SAD-a, George Washingtona i nikome ne pada na pamet (a tolike generacije su prošle) da je skinu, a ako bi netko to predložio, oni bi ga osudili kao neprijatelja američke nacije.

Mišljenja sam i stava da slika prvog Predsjednika hrvatske države treba stajati na zidu u svim hrvatskim institucijama diljem svijeta - simbol hrvatske neovisnosti i postojanosti. Činjenica je da su Hrvati ostvarili svoj vjekovni san pod vodstvom dr. Franje Tuđmana. Sjetimo se samo kad je u Kninu podigao hrvatsku zastavu i jako ushićen i oduševljen podigao ruke ka nebu i kao da je rekao "Hvala Ti, Kriste" Bio je iskusni historičar i diplomata. Sve što je zacrtao, to je i ostvario i u toj borbi, jako teško, i obolio.

Istina, imao je svojih propusta, uostalom, kao i svako drugi. Nitko nije savršen. Nije uspio ukrotiti lopove oko sebe. Činio je sve najbolje kako se i očekivalo, a to je da je mijenjao svoje doglavnike vrlo često. Nije on kriv što su mu doglavnici radili protiv interesa hrvatskog naroda. Ja sam uvijek za postojeću vlast, pa tako i za sadašnju i tako ću biti i za buduću - koja je god demokratski - voljom naroda izabrana. Dobra djela trebaju se ovjekovječiti, a zla (ako je moguće izbjegavati) treba kritizirati. U svojoj borbi za hrvatsku neovisnost izlagao se bijesu i gnjevu od pobješnjelog dušmanina, ali tko se bori za pravdu iza leđa mu stoji Bog.

Dakle, neka stoji na vidjelu slika onoga koji znači simbol hrvatske neovisnosti za sva vremena, dokle god bije srce u Hrvata. A biće i postojat će dokle god sunca i mjeseca. Ne treba samo moliti Boga, nego i zahvaljivati za postojeće, jer sa Bogom nema toga što nije moguće.

Bog i Hrvati!

Vaša,

J.S. , Mississauga

(Identitet pisca ovog pisma poznat je uredništvu)

Reagiranja

Generalni konzulat Republike Hrvatske u Chicagu
Consulate General of the Republic of Croatia in Chicago
737 North Michigan Avenue, Suite 1030, Chicago, IL 60611
tel. (312) 482 9902 fax. (312) 482 9987

NEW YORK TIMES, editorial page
229 West 43rd Street
New York, NY 10036
Fax: 212 556 3815, 212 556 3622

RE: War Crimes Tribunal Sentences Croatian General to 45 Years
New York Times, Saturday, March 4, 2000 by Marlise Simons

Dear Editor,

If anything redeems this article, it is the admission that this trial, "has been held up, both inside and outside the tribunal, as an example of how the court should not function..."

The following lists some of the mistakes and omissions.

General Blaskic surrendered voluntarily to prove his innocence against specific charges. Once in custody, the in-

dictments changed several times, his lawyers denied access to the details. Blaskic was detained two years without trial, despite promises of a speedy process. One witness actually admitted to forgetting his lines as instructed, on the witness stand, an obvious case of witness tampering.

Any of the above are grounds for acquittal, confirmed by a decision of the appeals court of the Rwanda Tribunal. This court released Jean-Bosco Barayagwiza, one of the architects of the genocide of 500,000 people, and accused of genocide, incitement of genocide, and crimes against humanity. It ruled that his rights had been violated by prolonged detention without trial (19 months), and failure to inform him of the charges against him.

What a double standard, release for one and 45 years for the other. Still, had Blaskic been guilty of committing the acts in the indictment, one might claim that justice had prevailed despite the violations of legal procedure. In finding him guilty not of committing the crimes, but of not preventing what he did not know would happen, this sentence is a travesty of justice. It is as if Hugh Thompson, the hero of My Lai, was found guilty of not preventing the massacre he helped to stop.

If failure to prevent is an indictable crime, this standard must be applicable to the United Nations itself. The chain of command responsible for the failure of UN troops to prevent Serbs from slaughtering 8000 Muslims in the "safe haven" of Srebrenica must be indicted.

General Blaskic must be released or the UN officials sentenced as harshly. Otherwise this court will have proven to be a sham, its legal proceedings merely the political show trials of a kangaroo court for the politically expendable.

Sincerely,

Domagoj Sola
Consul General

Bibin kutić:

DA LI ZNATE ?

Studenti, tražite li posao ?

Potražite poslove preko interneta ili posjetite najbliže studentske centre u Human Resources Development Canada Ured za studente bit će otvoreni početkom svibnja.

Zainteresirani ste za posao u državnoj službi (federalnoj) ? Pogledajte, i to ČESTO na internetu <http://jobs.gc.ca/toronto> ili nazovite 416-973-4636

Roditelji !

Razmišljate li o školovanju vaše djece ? Hoćete li imati financijske mogućnosti za vašu djecu za više škole, univerzitete ? Zna li da pored tzv. 'Scholarship' programe kroz poslovne institucije postoje i državni oblici pomoći, tzv "Federal Government RESP program". Još jedan oblik pomoći: Vaše dijete može dobiti novčanu pomoć, tzv stipendiju (scholarship) ako ga učlanite u Hrvatsku Katoličku Zajednicu (Croatian Catholic Union) i Hrvatsku Bratsku Zajednicu (Croatian Fraternal Union). Raspitajte se za detalje kod predstavnika dotičnih organizacija.

Biserka Milinković

HRVATSKA ISKRA - Vaše zadovoljstvo

Vijesti iz Toronta

Zamolba za posredništvo

Željeli bi stupiti u kontakt sa Žuberčanima u Ontariju i široj okolici, ako su zainteresirani za kulturnu suradnju i razmjenu gostovanja. Nemamo fax ili e-mail adrese od njih, pa nam je pomogao vlč. Josip Gjuran, koji sada živi u Zagrebu. Dao nam je broj Vašeg fax-a pa vam se obraćamo s molbom za posredništvo.

Mi zadnjih desetak godina istražujemo i njegujemo žumberačku kulturnu baštinu koja je do sada bila praktički nepoznata na hrvatskoj sceni. Svake godine je sve više i više predstavljamo hrvatskoj javnosti. Držimo da bi i naši iseljenici mogli biti zainteresirani za gostovanje kojim bi po prvi puta predstavili nošnje, pjesme i običaje žumberačkog kraja. Mi smo ekipa od pedesetak izvođača i spremni smo boraviti zajedno u kampovima ili sličnim društvenim prostorijama za vrijeme gostovanja. Sami bi snosili troškove putovanja.

Ako se naši Žumberčani odazovu lijepo molimo javite se na adresu:

Dragica Suljagić, prof.
Tehničko sveučilište Zagreb
Zagreb, Konavoska 2

e-mail: suljagic@tesla.vtszg.hr

Lijepi pozdrav i hvala za Vašu pažnju,
Dragica Suljagić

Štovano uredništvo,
Zovem se Goran Jelić. Imam 25 godina. Rođen sam u Usori (srednja Bosna i Hercegovina). Invalid sam Domovinskog rata. Živio sam sa bratom koji je poginuo kao pripadnik 3. Gardijske brigade "Jastrebovi". Sada živim sa suprugom Mirjanom i sinom Zoranom, koji boluje od bolesti "epispadije". Naš sin ima samo 3 godine. Ta bolest se ne liječi u BiH, niti u Hrvatskoj.

Mi nemamo mogućnosti da dijete liječimo u inozemstvu, što bi njemu bila jedina pomoć. Molimo vas zato da nam pomognete, koliko tko može. Ako možete nešto učiniti za naše dijete, javite nam se na:

Goran Jelić
Sr. Omanjska bb
74230 Usora
Bosna i Hercegovina

Hvala vam svima na pomoći,

Goran Jelić

"LIJEPOM NAŠOM" IN CANADA

ZAGREB, April 18 (FPB) - The Croatian-Canadian Congress, Croatian Heritage Foundation, Croatian Information Centre and Croatian Radio and Television have organised a major television spectacle in Canada! One of the most popular television shows in Croatia is going on the road to Canada! 'Lijepom našom' will have its first of a series of concerts in Calgary, Alberta, on Friday May 26th. The crews will be coming to Calgary a week earlier and will spend as much time as possible with the Croatian community there. After Calgary, the road show will be off to Toronto and Mississauga, where another concert is planned at the end of a week full of activities with the very large Croatian community in these two major Canadian cities. There is even an unconfirmed possibility of a special concert being staged in either Windsor, London, or Hamilton prior to the Mississauga show! The gala concert in Mississauga will be held on Friday June 6th. A visit to Canada would not be complete without popping over to Montreal. Another gala concert has been planned for Montreal a day after Toronto, Saturday June 7th. For all of our readers in Canada and America, be sure to check-out the ticket details at your local Croatian community venues. (HIC Zagreb)

IV. Konvencija Kanadsko- hrvatskog kongresa Kanade

Vancouver, British Columbia - Na nedavno održanoj Četvrtoj Konvenciji Kanadsko-hrvatskog kongresa Kanade, 15. Travnja 2000 godine u Vancouveru, British Columbia, nazočni delegati su izabrali dužnosnike za iduće dvije godine.

Izvršni Odbor KHK-a

Predsjednik	Ivan Curman
Tajnik	Vinko Grubišić
Rizničar	Josip Vinski

Dopredsjednici

Pave Čikeš, predsjednik KHK-a, British Columbia
Martin Paulić, predsjednik KHK-a, Manitoba
Kruno Piperković, predsjednik KHK-a, Quebec

Predsjedatelji radnih odbora:

za humanitarnu pomoć	Jakov Čosić
za obnovu i razvoj	Zvonko Josipović
za škole, jezik, kulturu, šport	Ante Prlić
za širenje istine (lobby)	Slavko Butković
za povratak u RH	Jozo Maras
za Mladež	Marko Deković
za internet - web page	Katherina Curman

Nakon rasprave izglasana je **REZOLUCIJA** u kojoj Kongres traži od hrvatske vlade:

1. da se nijedan branitelj iz Domovinskog rata ne izruči u Haag,
 2. da se održe i prošire veze domovinske Hrvatske i izvandomovinstva i da se ponovno uspostavi Ministarstvo useljništva s ciljem da se povećaju ulaganja i povratak u Hrvatsku,
 3. da Hrvatska ne ulazi ni u kakve političke balkanske asocijacije, i
 4. da 11. (izvandomovinska) izborna jedinica ima pravo glasanja na hrvatskim izborima i da joj se omogući glasanje dopisnim putem.
- Konvencija Hrvatskog svjetskog kongresa zakazana je za 5, 6 i 7. srpnja u Hrvatskoj. Izvjestitelj: Slavko Butković

Da li imate slike koje želite podijeliti s nama? Pošaljite nam ih još danas! Sve je moguće!

Najnovije vijesti

24. travnja., 2000.

Priredila: V. Krčmar

22.4.- Udruga hrvatskih dragovoljaca Domovinskoga rata 1990.-1991. (UHDDR) Zagreba i Zagrebačke županije zahtijeva od hrvatskoga premijera da se javno ispriča zbog teških riječi i kvalifikacija koje je uputio dragovoljcima i ostalim nazočnima na javnome skupu u Gospiću, priopćeno je iz te udruge.

Premijer Ivica Račan prosvjedni skup nazvao je događajem naroda, navodi se u priopćenju te dodaje kako je tako usporedio branitelje, dragovoljce, udovice, roditelje i obitelji poginulih hrvatskih branitelja, invalide Domovinskoga rata i građane Gospića sa srbočetničkim hordama koje su haračile Hrvatskom prije Domovinskoga rata. "Kada bismo se mi služili retorikom premijera Račana, onda bismo mogli nakon izjave njegova ministra, kako će odcijepiti dio hrvatskoga teritorija, njega i njegovu Vladu nazvati veleizdajničkom," stoji, među ostalim, u priopćenju UHDDR-a, koje je potpisao predsjednik Nikola Lekić.

23. travnja - Veliki broj Vukovaraca povratnika okupio se na prijedopodnevnim uskršnjim slavljinama u teško stradaloj vukovarskoj župnoj crkvi sv. Filipa i Jakoba. Obraćajući se vjernicima, gvardijan franjevačkog samostana u Vukovaru fra Zlatko Špehar ustvrdio je u propovijedi kako su Vukovarci svjedoci da Bog ljubi čovjeka. Kristovo uskrsnuće najbolje svjedočimo mi ovdje okupljeni, gdje je čovjek pomračena uma načinio tolike zločine, istaknuo je fra Špehar, dodajući kako su za srpske agresije Vukovarci poput Krista od stranaca osuđivani, a od susjeda ubijani. Svečano je bilo i u ostalim crkvama u Vukovarsko-srijemskoj županiji, a najveći broj građana te županije blagdan Uskrsa proslavlja u svojim domovima i obiteljima.

U OPATIJI OTVOREN NOVOUREĐEN APARTMANSKI HOTEL GALEB

24.4. - U Opatiji je otvoren novouređen i moderniziran apartmanski hotel Galeb, prvi objekt te vrste na opatijskoj rivijeri. Hotel raspolaže s 11 soba i 17 apartmana, klimatiziranih i visoke razine opće opremljenosti. Vlasnik Nedjeljko Brko uložio je u preuređenje i opremanje hotela oko 3,2 milijuna njemačkih maraka.

Zagrebačka burza

24. 4.- Na Zagrebačkoj je burzi prošlog tjedna ostvaren promet od 8,563.496 kuna, a vrijednost indeksa Crobex pala je 2,54 posto, na 841,5 bodova. Glavnina prometa, više od 6,5 milijuna kuna, ostvarena je prodajom dionica Plive, Riječke banke i Zagrebačke banke. Početkom tjedna na Zagrebačkoj je burzi smanjena cijena dionica te indeksa Crobex za 5,54 posto. Bila je to posljedica pada cijena dionica Plive i Zagrebačke banke, a na pad cijena tih dionica ponajviše je utjecao poremećaj na međunarodnim burzama izazvan objavom podataka o jačanju inflacijskih pritiska u SAD-u. Od ukupno 19 dionica, kojima se ovoga tjedna trgovalo, na vrijednosti je dobilo njih sedam. Najviše je porasla cijena dionica Sonic štedionice, 14,29 posto, na 400 kuna te dionica Riječke banke 10,40 posto, na 138 kuna. Devet dionica izgubilo je vrijednost, najviše dionice Končar elektroindustrije, 7,14 posto, na 65 kuna.

Manji PDV za turizam

Dubrovnik.- PDV za turizam u sljedećoj godini biti će smanjen, a za dva do tri tjedna znat će se i koliko. Status izvoznika hotelijeri i drugi turistički djelatnici, međutim mogu očekivati tek za dvije ili tri godine, rekla je ministrica turizma Pave Župan-Rusković.

KLUB HRVATSKIH POVRATNIKA IZ ISELJENIŠTVA SVIM SREDSTVIMA PRIOPĆAVANJA

Predmet: Rušenje stambene zgrade u Gračanima

Poštovani,

Gledajući na televizijskim ekranima (17.4.2000) onu tužnu sliku rušenja nedovršene zgrade u Gračanima, vlasništvo gosp. Vencela Drinovca, nama hrvatskim povratnicima iz iseljenišтва koji smo godinama živjeli na Zapadu nameće se jedno temeljno pitanje: tko je odgovoran za ovakvo ružno stanje? Zašto čovjek mora čekati na dozvolu dvije i više godina? Kako to da netko dobije lokacijsku dozvolu, a građevnu (iako je u isto vrijeme zamolba podnešena) mora čekati još nekoliko dodatnih mjeseci, godina? Zašto se jednom dopušta, a drugome odbija divlja gradnja? Gdje je urbanistički plan grada koji strogo regulira izgradnju? Gdje je zakon i čuvari zakona koji ne dopuštaju nezakonite radnje? Gdje su inspektori koji bi svakodnevno morali nadgledati sve gradnje po gradu, bez obzira tko stoji iza njih i tko radove izvodi? Je li itko od inspektora i drugih odgovornih osoba u gradu, policiji i sustavu odgovoran za preko 1000 bespravno sagrađenih objekata u Zagrebu? Zašto se nije zaustavilo gosp. Drinovca kada je počeo raditi na temeljima nego ga se pustilo da utroši silan novac, ne tajkunski nego onaj teško zarađeni u tuđini? Ovim činom ga se goni ponovo u tuđinu i u financijsku propast, zar ne? Hoće li netko biti odgovoran ili će i u ovom slučaju, kao i mnogima do sada, svatko oprati svoje ruke? Je li slučajno za primjer izabran gosp. Vencent Drinovac ili je on bio najpogodniji plijen kako bi se pokazala nečija bahatost i "opravdala" zakonska regulativa, tim više što je hrvatski povratnik koji nema kumova i prijatelja u vrhu, a uz to je nesrećom i Hercegovac?

Mi bismo rekli kako ovdje u igri nije slučajnost i zato nas je strah neželjenih posljedica. Klub hrvatskih povratnika iz iseljenišтва ne daje potporu nikakvom bezakonju, ali tražimo da za sve vrijede isti zakoni. Ako se ruši zgrada gosp. Drinovca, onda treba najkasnije za šest mjeseci srušiti sve bespravno sagrađene objekte u Zagrebu. No, kako smo uvjereni da do rušenja svih objekata neće doći, a da bi se izbjegla diskriminacija, predlažemo žurno i kompromisno rješenje:

1. Zaustaviti rušenje
2. Prihvatiti ponudu gosp. Drinovca da dva gornja kata ustupi invalidima Domovinskog rata
3. Da se sva dosadašnja bespravna gradnja u Zagrebu kompromisno riješi
4. Od 25. travnja na snagu stupa Zakon o ilegalnoj gradnji, bez obzira na vlasnika i izvođača

Sva drugačija rješenja povlačila bi za sobom nesagledive posljedice.

Upravo iz navedenih razloga molimo hrvatsku javnost i sve odgovorne čimbenike u državi da ovaj naš iskreni i dobronamjerni poziv prihvate.

Vlado Glavaš, predsjednik

Verbatim

Ne može se tako lako i jednostavno opisati osobenost jedne ili druge nacije! Znam samo toliko da su moji prćniji, drćniji, prepotentniji, prkosniji, samosvjesniji do apsurd. O Hrvatima, logično, ne mogu govoriti. Znam da se osjećam ugodno u vašoj sredini. Čovjek sam koji nema mrlje na savjesti, bar ja tako mislim, mogu mirno koračati ulicama i Sarajeva, i Ljubljane, i Zagreba.

Ljubiša Samardžić, u intervjuu Vjesniku, 20. travnja

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

Glavni odbor CRO-SPORT 2000, gđica. Katica Kokošarević (tajnica), g. Ivica Jelić (blagajnik), Mario Škara (predsjednik), Antun Granić (dopredsjednik), (s lijeva na desno) - na slici nije Luka Škara, dopredsjednik

novac za pokrivanje troškova. U prizemlju se nalaze prostorije gdje ćete moći popiti kavu, pojesti večeru, popričati s prijateljima - ugodne društvene prostorije bit će otvorene za svakog Hrvata, ili gosta iz hrvatske zajednice u Mississaugi i Torontu.

Čelnici CRO-SPORT 2000 lijepo su pripremili svečano otvorenje. Nakon himni i minute šutnje prisutne je pozdravio gosp. Ante Nikolić, predsjednik nogometnog saveza USA i Kanade ovim riječima: "Neka vječni Bog izlije svojom dobrotom obilje milosti na sve one koji su Božjom providnosti došli do ovoga, da su ovo ostvarili, da bi služilo Croatiji i svima vama koji budete u ovome uživali. Neka Duh sveti ih okrijepi i neka im pošalje svih onih sedam darova koji su potrebni da bi čovjek mogao nekako svladati ove poteškoće na ovom svijetu. Velim, ovo je jedan veličanstven potez, čini mi se jedan od najveličanstvenijih. Ja sam svojedobno rekao u Zagrebu kad je bila proslava 95. godišnjice sada Dinama, onda Croatiae - čini mi se oni, koji su bili nazočni na mom govoru u staroj Gradskoj vijećnici u Zagrebu bili zadovoljni s onim što sam rekao i opisao što je Croatia značila u iseljenoj hrvatskoj emigraciji u političkom i sportskom smislu. Čak sam uporedio uspjehe Croatiae na sportskom polju s onim uspjehom koji je hrvatska državna reprezentacija osvojila u Francuskoj godinu dana prije toga. I zato i sada s ponosom mogu kazati da je ova torontska Croatia najuspješniji hrvatski iseljenički klub od samog početka, iako je prije nje bilo i drugih timova koji su bili organizirani i osnovani, kao na pr. onaj hrvatski tim u Yellow knife-u (poslije I. Svjetskog rata), onda u Pittsburghu "Radnik", sve u vrijeme one Jugoslavije i sve je to bilo nekako eвидirano, jer uvijek se našlo onih oportunističkih koji su nastojali nekako balansirati između sistema. Torontska Croatia mislim da je i vjerujem u to, uzela pravi kurs. Bilo je momenata kada smo se, eto i ne slagali, u našim gledanjima i pogledima kako ćemo organizirati Croatiau,

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

ali ipak i to se prebrodilo i dokaz je ovo danas. Konačno je država Hrvatska slobodna država, nezavisna država sa svim onim poteškoćama koje se isprepleću u njoj. Naša Croatia bdiće nad onim s čime je rane 1956 počela i u onom pravcu ide i dalje. Svima vama, braćo i sestre, koji ste bilo što učinili u ime Croatie, odnosno u ime iseljene Hrvatske da bi ona hrvatska domovina živjela, neka vam je na ponos. A vama koji ste ovo počeli i ostvarili, nastojte bdjeti nad ovim, jer dijete je najlakše donijeti na svijet. Tako i ovo, ali teško je dijete odgojiti i postaviti na noge. Ovo je rođeno sada. Čini mi se, a to je moje osobno mišljenje, malo sa zakašnjenjem, ali bolje ikada nego nikada. Ja vama koji ste počeli ovu ideju još jednom od srca želim svako dobro i neka vas Bog blagoslovi u vašem nastojanju....

Gosp. Ante Nikolić pri pozdravnom govoru

Nakon govora predsjednik gosp. Mario Škara rezanjem vrpce svečano je otvorio društvene prostorije CRO-SPORT 2000, a gosp. Jolić sve prisutne pozvao je riječima i širokim osmijehom zadovoljstva velikog uspjeha: "Izvolite u Croatia house!"

Svima nam je bilo lijepo na ovom otvorenju, svako lice je sjajilo, jer veliko djelo je napravljeno. Malo sam razgovarala s gđom. Ružicom Kokošarević, koja je uz svoju kćer Katu Kokošarević, tajnicu CRO-SPORT 2000) i druge pripremala prostorije za svečano otvorenje. Iako su se naradile, upravo su sretno zbog velikog uspjeha - jer došlo je doista mnogo ljudi na ovo otvorenje, da podijeli sreću i ponos svih dioničara i čelnika kluba. Vodstvo ovog projekta pripremilo je dobru hranu za svoje goste (roštilji, salate, kiselo zelje, povrće). Moi muž i ja smo probali malo ražnjića sa kiselim zeljem na pogači, zaista je bilo izvrsno.

Na kraju ovog kratkog prikaza jer bilo je toliko mnogo dobrog rečeno, a mjesta više nema, mislim da je najbolje da vam ponovim riječi jednog meni nepoznatog čovjeka koji je prilazeći gosp. Škari već izdaleka govorio: "Izvršno, izvršno, čestitam!!"

Uredništvo HRVATSKE ISKRE od sveg srca čestita svakom tko je bio dio ovog projekta, a kako sam rekla u prošlim "Motrištima", nadam se da to nije kraj ovako dobro izvedenih akcija. (VK)

Za jednim od stolova na ovom posebnom događaju: Josip Dujan, Josip Pereško, Sofija Krčmar (sjede), Magdalena Pereško (stoji)

Valenta, hrana je, po riječima mnogih, poslužena "munjevitom brzinom". Po riječima mog supruga koji je bio tamo sa svojom mamom, večera je bila izvrsna. Gosti su bili posluženi juhom, pohanom piletinom, pire krumpirom, gulašem i tri vrste salate. Nakon večere održana je sv. misa, ispovijed i sv. pričest. Za ovu priliku posebno je dato bolesničko pomazanje za neke koji su to željeli.

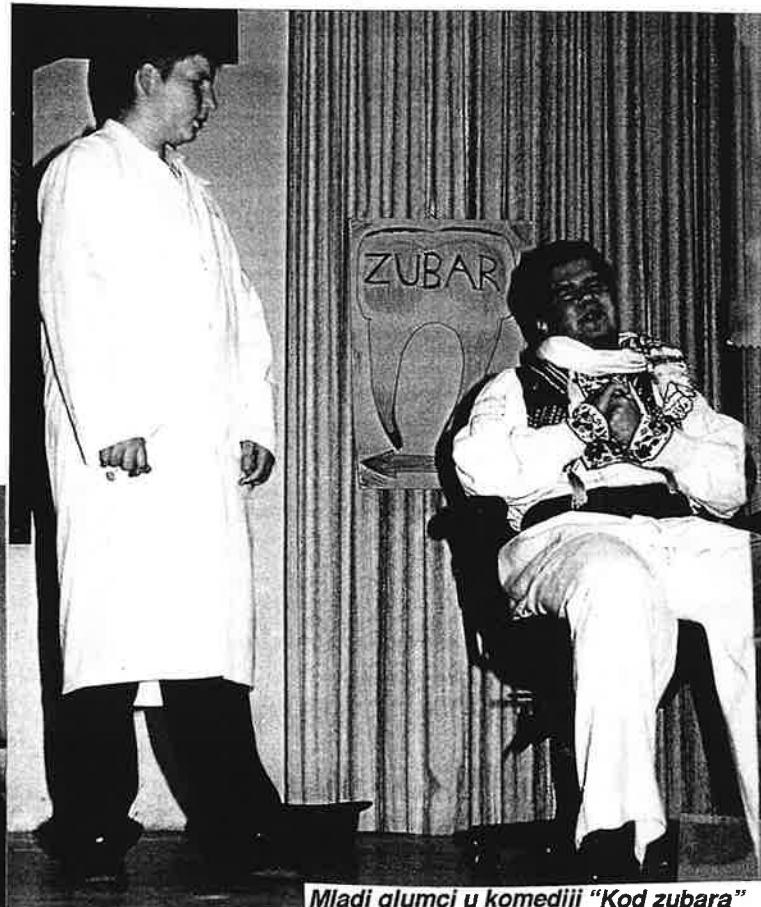

Setre Ligorija i Branimira u razgovoru sa župljanima svoje župe

Nakon sv. mise posluženi su izvršni svježi kolači i kava, u kojima su gosti uživali gledajući program, koji su izveli mladi župljani. Rečeno mi je da je program bio upravo izvrstan. Zbor, pod vodstvom dirigenta, našeg Lorisa Buždona, otpjevao je razne drage nam hrvatske pjesme, kao što su na pr. "Pjesma mira", "Jedna je Hrvatska", "Budi brat" itd. Dvojica mladih glumaca su na izvrsnom hrvatskom jeziku odigrali komični igrokaz "Kod zubara", koji je i ovaj puta donio razdragani smijeh u cijeloj dvorani, i velike hvale obojici glumaca. Program je završen upravo pravom pjesmom "Fala".

Ovaj događaj je bio zaista nužan, jer našem starijem pučanstvu treba dati onu pažnju koju je zaslužio. Biti star našim

ljudima ovdje nije lako, jer osamljenost je velika, život prazan, jer mi Hrvati navikli smo na druženje, susjede. Neki naši stariji župljani imaju sreću da žive među svojim, no ima ovdje veliki broj onih koji su zaista sami. Obično na Uskrs i Božić sjećamo se svih, no ovakvi događaji, kao što je bio ovaj u subotu 15. Travnja trebali bi biti više puta organizirani, jer nemojmo zaboraviti da se svi približavamo tom dobu, ili slabijem zdravlju. Osoblju župe Naše Gospe Kraljice Hrvata velika hvala i čestitke na svemu, posebno na toploj ruci pruženoj onima kojima ta ruka uvijek treba; Društvu katolička žena sa vrijednom kuharicom gđom. Maricom Bradicom velika hvala na stalnom radu za svoju zajednicu, posebno za ovaj dan; mladima koji su pomagali čestitati na dobrim djelima, a našim starijim župljanima, bakama, djedovima i svim bolesnicima upućujemo najbolje želje za ovaj Uskrs. (VK)

Mladi glumci u komediji "Kod zubara"

ZGRADA KOJU JE ZAJEDNIŠTVO IZGRADILO

Kad smo dolazili prema zgradi Croatie u Streetsvillu na svečano otvorenje, upravo me je zadivila ljepota te zgrade i prva misao koja mi je došla u glavu je bila "zgrada koju je zajedništvo diglo"! Zgrada CRO-ŠPORT 2000 u Streetsvillu upravo je prelijepa!

Kad smo ušli u zgradu bilo je već dosta ljudi koji su došli na otvaranje. Većina njih bili su dioničari, dio njih Hrvata iz zajednice, predstavnika iz nogometnog saveza, gostiju - zgrada je vrlo brzo bila preplavljena posjetiteljima. Gosp. Mario Škara, predsjednik, uživao je, razgovarao sa mnogima ponosan na dom našeg nogometnog kluba "Croatia".

Zgrada nije velika, ali izgleda da će mjesta biti za sve. Na prvom katu bit će mjesto za ured, i tri stana koji već sada donose

Vijesti na engleskom News in English

By: S. L. Butkovic

MUTUAL INTERESTS

ZAGREB (HINA) - The mutual interests of Croatia and Slovakia for a speedy accession into Euro-Atlantic associations and consolidation of trade, with overlapping points in their recent history and political development provide guarantees for a successful development of cooperation between the two friendly Central European countries, Croatian Foreign Minister Tonino Picula and his Slovakian counterpart Eduard Kukan said in Zagreb.

Sale of "Večernji List"

ZAGREB (HINA) - The parliamentary commission of inquiry probing the sale of Zagreb's "Vecernji List" daily will not be dissolved, but could cease work pending a police investigation, Commission chairman Josko Kontic said Wednesday.

END OF MONITORING IN CROATIA

ZAGREB (HINA) - Following talks with Croatian President Stipe Mesic, Council of Europe rapporteurs on Monday expressed conviction that the monitoring process in Croatia would end by the end of this year, thanks to the positive development of democracy in the country, which they observed during talks with Croatia's most senior officials.

ICTY seeks no action

ZAGREB (HINA) - The Hague-based international Criminal Tribunal for former Yugoslavia (ICTY) on Monday welcomed the adoption of a declaration on cooperation with the ICTY by the Croatian national Sabor, assessing that the U.N/ Security Council no longer existed.

"With the passage of this declaration the Tribunal is satisfied that genuine cooperation now exists and the Tribunal will no longer urge the action of the Security Council," Paul Risley, spokesman for the ICTY Prosecution, told HINA over the phone.

"The Marshall" comedy

ZAGREB (HINA) - Croatian director Vinko Bresan's comedy "Marsal" (The Marshall) has been seen by 100,000 viewers in Croatia thus far, which is a figure surpassing the Croatian box office results of some Hollywood blockbusters.

When she brought her ticket to see the movie at Zagreb's Broadway - Tkalca on Tuesday evening, Andjelka Bosnjak, a student, became the 100,000 person to see Bresan's comedy and was awarded by a television set and a cellular phone by the film's sponsors.

Our Lloyd Axworthy UN Security Council - chairman

TORONTO (The Globe and Mail) - Mr. Axworthy, Canada's Foreign Affairs Minister holds the Security Council's rotating chairmanship this month, two-thirds of the way through Canada's two-year term as an elected member. The UN charter gives the council responsibility for maintaining international peace and security, and the power to authorize the use of force.

Mr. Axworthy is using Canada's chairmanship of the Security Council to get UN protection for civilians during wars.

Human-security proponents argue that people, not states, ought to be the chief concern in international relations. As achievements, they list the Canada-sponsored 1997 treaty banning antipersonnel land mines and a recent accord limiting the recruitment of child soldiers, as well as a new focus at the UN on the devastating effects of civil wars.

In Mr. Axworthy's eyes, Canada's participation in the North Atlantic Treaty Organization's bombing of Serbia was justified on human-security grounds - because it was undertaken to stop the threatened expulsion of ethnic Albanians from Kosovo.

Survivor tells of death at Srebrenica

The Hague (Associated Press) - A Muslim witness told a United Nations war crimes tribunal how he survived the massacre by Serb executioners in a July, 1995, Srebrenica massacre.

The man, identified as "Witness P", survived the massacre by pretending to be dead in a field of corpses. His testimony came in the genocide trial of Bosnian Serb General Radislav Krstic, which began last month.

Serb forces broke through UN defences on July 11 and in the following week slaughtered at least 7,500 Muslim men and boys, prosecutors say, Gen. Krstic is accused of leading the army's Drina Corps, which allegedly carried out the bloodshed.

After surrendering to the Serbs, Witness P said, he spent several days on packed buses and trucks with hundreds of other Muslim refugees who were later taken to various execution sites.

KOSOVO

TIME - More than 40 people, including 16 French peacekeepers, were wounded by grenade blasts and gunfire in Kosovo's divided city of Mitrovica.

NATO peacekeepers have been escorting Kosovo Albanians into the northern part of Mitrovica and providing them with 24-hour protection as part of a plan to restore the city's multiethnic identity, but ethnic enclaves on both sides of the Ibar River remain flashpoints for continuing violence.

Vjerujemo u preporodjenu Hrvatsku

Mi molimo Requiem za sve koji su pali za Hrvatsku / Tamo gdje su oni pali, nad njihovim bezimenim grobovima nastaje nova, preporodjena Hrvatska

U zapisniku iz 1960. godine piše: "Nedavno preminuli i vo-
ljeni kardinal Stepinac iz Hrvatske, koji je pretrpio svoje oso-
bno, živo mučeništvo od ruke komunista kroz četrnaest godina
zatočeništva i lišenja biskupskih funkcija, prije montiranog sud-
skog procesa i uhićenja, napisao je 21. srpnja 1945. poduže pi-
smo, koje govori o 'progonu Crkve u Novoj Jugoslaviji', koje se
može naći u knjizi Richarda Patteea 'Slučaj kardinala Stepinca'
(The Case of Cardinal A. Stepinac), na stranicama 426-442
(Milwaukee, The Bruce Publishing Co., 1953.).

Kardinal je rekao: *Kad se je sve ovo vidjelo, postavilo se je
pitanje je li hrvatski narod ikada u svojoj povijesti pretrpio toli-
ko nevolja koliko u zadnje četiri godine rata? Ako se ovomu
nadodaju sve patnje hrvatskih intelektualaca i civilnih službeni-
ka, onda se postavlja pitanje: kamo nas ovo vodi. Ovo se ne mo-
že shvatiti drukčije nego kao istrebljenje hrvatske nacije. Kona-
čno, postavlja se pitanje gdje postoji moralno opravdanje za
progon tisuća hrvatskih časnika i stotine tisuća hrvatskih vojni-
ka, koji su u najboljoj dobroj vjeri i uz mnoge žrtve, s nakanom
da služe hrvatskom narodu, ispunili svoje vojničke dužnosti.*

*U skladu s moralnim načelima rata, nitko od njih ne može
biti kažnjen, osim onih koji su povrijedili međunarodna pravila
rata, ili osim onih koji su nepravедно napadali mirno civilno
pučanstvo koje nije sudjelovalo u vojnim operacijama.*

*Ne će biti na odmet istaknuti, također, u obranu ovih čas-
nika i vojnika ni činjenicu da su smatrali svoju borbu obram-
benom borbom protiv svih nepravda koje je (kraljevska Jugosla-
vija) učinila i dozvolila.'*

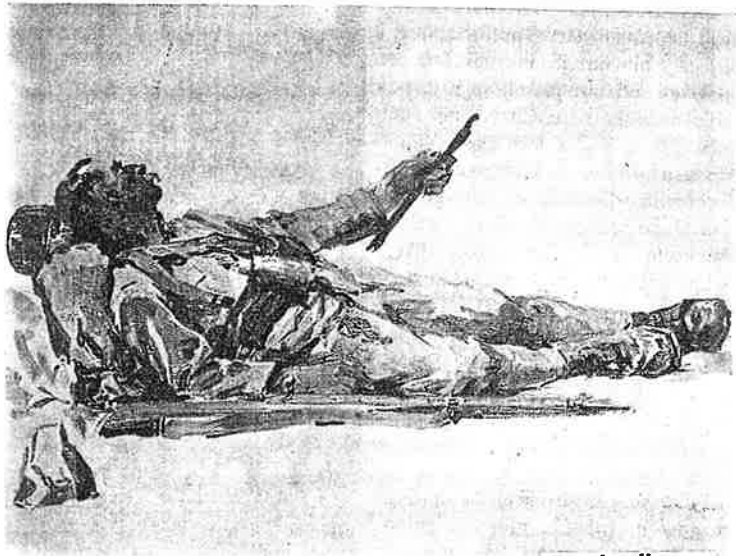
*Sveukupno, više od 150.000 hrvatskih vojnika i civila je
bilo poubijano u marševima smrti. Jedino mali dio razoružane
regularne hrvatske vojske uspjelo je spasiti se. Pred očima za-
padnih sila i ostalog slobodnog svijeta, generaciju hrvatske omla-
dine uništili su Tito i partizani - bio je to pokolj mladeži koji
nema usporedbe u povijesti.(...)*

*Zaista, broj žrtava rata Hrvatske blizu je 600.000 osoba.
Možemo vidjeti kako su operacije pokolja bile potpune, kad pro-
motrimo i shvatimo da partizani nisu bili ograničili svoje
životinjsko klanje samo na hrvatsku vojsku, nego i na civilno
pučanstvo.(...)*

*S obzirom na ovaj gubitak života i s obzirom na neopisive
patnje, hrvatski narod može, i to s pravom, staviti ove strašne
međunarodne zločine pred savjest zapadnih sila. Jer, bilo je to
odbijanje engleske vojne komande prihvatiti predaju hrvatske
vojske, kako je to bilo određeno po Ženevskoj konvenciji i po
načelima rata, hrvatske vojske koji su partizani poklali. "(Az po-
glavlja "Bleiburg u zapisniku Kongresa Sjedinjenih Američkih
Država")*

Ovi novi Hrvati, sinovi bivših ustaša i domobrana, i bivših
partizana, u svojim čistim srcima gaje ljubav prema Hrvatskoj, i
ona će svojim mladim snagama premostiti provalije, koje su is-
kopali njihovi djedovi i očevi, a koje su produbili tuđinci na ob-
jim stranama, i nesretno razdijelili pripadnike istoga naroda.(...)

Sva navala zlonamjerne ili krivo obaviještene propagande
nije nas kroz minulih 25 godina mogla uvjeriti da naša borba za
Državu Hrvatsku nije bila pravedna, da nije bila sveta, kao ni to
da u toj borbi nisu pali toliki divni idealisti, koje ne samo da nije
zanimao nikakav nacizam i fašizam, nego koje nije zanimalo ni
ikakvo ustaštvo. Oni su se, mnogi od njih u duši posve nevini od
svake opačine, borili i pali za svoju domovinu Hrvatsku, za
slobodu svog hrvatskog naroda.

Ranjenik....

Jednako tako smo sigurni da ni na drugoj strani nije bio sa-
mo komunist, a još manje Jugoslaven, a najmanje mrzitelj hrvat-
ske slobode ukoliko se je radilo o Hrvatima.(...)

I među partizanima bilo je mnogo idealista, bilo je među
njima mnogo njih, koji su se iz najčišćih rodoljubnih pobuda na-
šli na drugoj strani fronte u dubokoj vjeri da se i drugim putem
može doći do hrvatske slobode, jer i oni su željeli
sreću hrvatskom narodu.

Aragonov stih

Ta, svi su neprijatelji Hrvatske pomagali kako bi što više
Hrvata otjerali u šume: od Nijemaca, posebno Talijana, do četni-
ka i ustaša, pa svatko se sklonio u prvi zaklon, i onda se, nošen
bujicom nasilja, našao među borbama protiv vlastite braće i drža-
ve. Nažalost, protuhrvatske snage među partizanima bile su i
previše jake, i previše jugoslavenske, da bi Hrvati bili mogli us-
pjeti ostvariti hrvatsku slobodu, makar da su to i hrvatski
komunisti htjeli.(...)

Gdje ja padam, domovina se rađa (Où je meurs, la
Patrie renaît), Aragonov je značajan stih, urezan na golemom
spomeniku strijeljanih francuskih partizana u planini Grand-Co-
lobier, na visokoj stijeni uz samu cestu, što veže Ženevu i Lyon.
Takav neki slični natpis treba urezati na simbolični spomenik
koji mladi hrvatski naraštaji duguju žrtvama rata i Bleiburga, jer
tamo gdje su oni pali, rađa se i preporada Hrvat-ska. Takav
spomenik trebaju podići zajedno sinovi "pobijeđenih" i "po-
bjednika", jer po bezbrojnim bezimenim grobovima, rasutim di-
ljem države zlog imena zvane Jugoslavije, pređi su i jednih i
drugih, ispremiješani jedni uz druge, jer u onom užasnom ratu
na različitim frontama sukobljavao se brat s bratom, otac pucao
na sina, unuk ubijao djeda. U simbolu toga spomenika neka svi
oni imaju trajno zasluženi pokoj u dušama sviju Hrvata.

Prošlo je vrijeme i suza i kletva, minulo doba i mržnje i os-
vete, i danas, na svršetku ovog, za sve Hrvate žalosnog četvrt
stoljeća od narodne katastrofe u godini 1945., mi molimo
Requiem za sve koji su pali za Hrvatsku.

Jedina i zajednička domovina

Tamo gdje su oni pali, nad njihovim bezimenim grobovima,

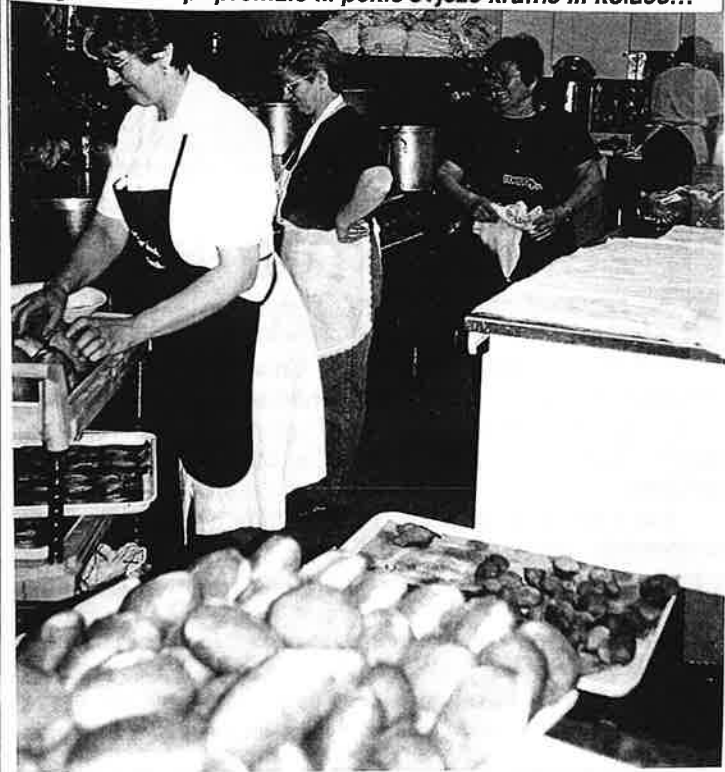

Pogledajte gđu. Paulinu Bakarić s bogatstvom kolača, mlinaca, sarmi, tijesta, štrudla.....

sprema. E, tu ste se prevarili. Kupila sam jednu kutiju sarmi, i
danas smo ih pojeli za ručak i mogu vam javiti da su tako dobre,
da bi ih "i anđeli jeli" kako kaže punica mog brata. Uz pladanj
krafni, kupila sam sitne kolače (jako su dobri, moji unuci su uživa-
vali), mlince ću pripremiti za Uskrs, roladu samo gledam i go-
tovo da mi sline ne cure - a za sve to sam platila nekih \$ 25.00.
Zaista se isplatilo, jer hrana je više nego dobra.

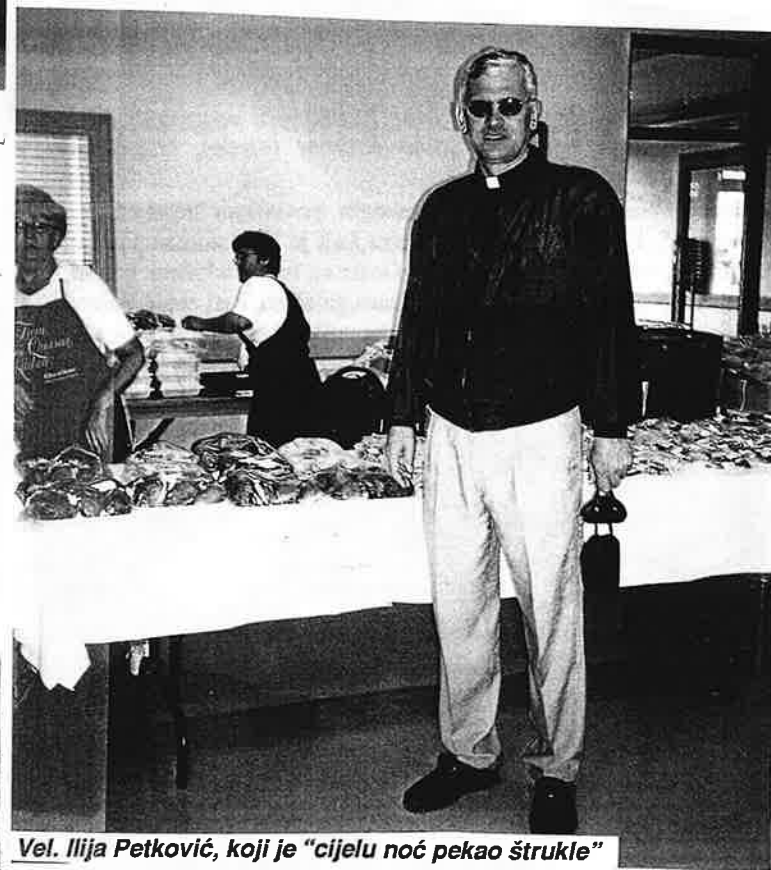
Moje sugovornice, gđe. Zekić i Koury stalno su naglašavale
kako one ovdje samo malo pomažu a da su glavne kuharice, ko-
je su sve ovo skuhale i zaista se iskazale dobrom hranom, Ma-
rica Francuz, Branka Nemet, Mišel Pocrnić, Iva Žižić i druge.
Uz dobro jelo treba imati i dobru reklamu, a kako mi gđa. Koury
govori, ova prodaja kolača, rezanaca, sarmi i svega tako dobrog,
ali pogubnog za liniju, bila je oglašena na TV, radiju, novinama
- dakle svugdje. Posjetitelja je bilo zaista puno, među njima
dosta stranaca.

**U kuhinji su gđe. Branka Nemet, Marica Francuz i Marija
Dragun stalno pripremale ili pekle svježe krafne ili kolače...**

U ovu prodaju uključeni su svi iz Oakvila, čak i vel. Ilija.
On je stalno bio okolo, sa svakim malo porazgovarao, a moram
priznati da ga nisam vidjela s punim ustima, no na moje pitanje
koliko je on za ovo pridonio, rekao je "da je pekao štrukle cijelu
noć"! Gđa. Koury mi je tada dodala kako ove godine imaju i
mlince, koje u stvari nisu imali u planu, ali kako je svatko htio
nešto pridonijeti, mlince su pekli gosp. Kiš i mama gđe. Koury,
gđa. Zora Repar, stara skoro 80 godina.

Čista dobit s ove prodaje kolača i drugih poslastica odlazi
za njihovu župnu crkvu "Presvetog Trojstva". Ova Katolička
zajednica žena zaista marljivo radi za potrebe svoje župe. Pred
neko vrijeme održana je "garage sale" na kojoj je skupljeno
dosta novaca, a sav taj novac išao je za potrebe Caritasa. Od srca
čestitamo svakome iz župe "Presvetog Trojstva" na ovim
uspješnim događajima, koji su i ovog puta pokazali koliko ova
zajednica daje i za domovinu i svoju crkvu.(VK)

Vel. Ilija Petković, koji je "cijelu noć pekao štrukle"

Dan bolesnika i staraca, župa "Naše Gospe Kraljice Hrvata"

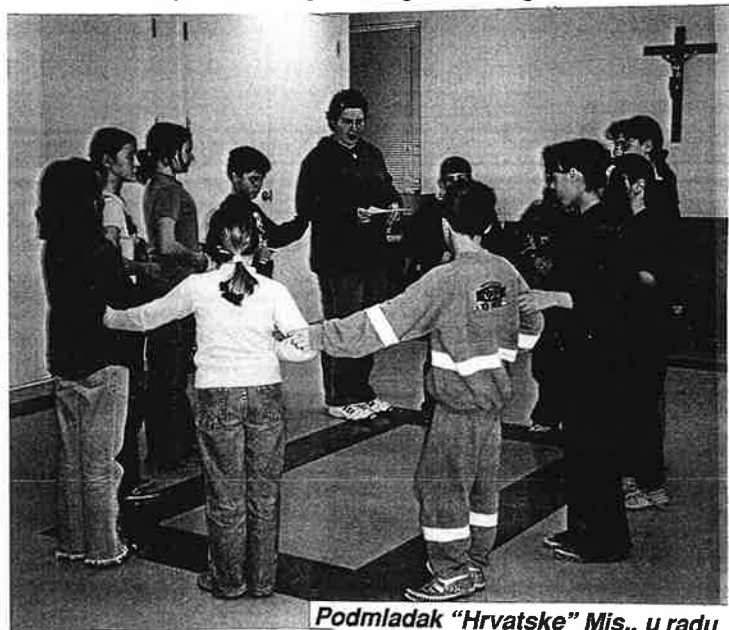
Prošle subote, 15. travnja popodne od tri sata pa do osam
sati navečer u župi Naše Gospe Kraljice Hrvata župno osoblje
uz pomoć Društva katoličke žene ove župe priredilo je dan
bolesnika i staraca. Sestra Branimira je bila ta koja je radila na
organizaciji ovog veoma važnog dana za mnoge naše bolesnike i
starije, koji nisu u stanju dolaziti u crkve svake nedjelje. Tako je
ovog dana priređen susret na kojem je oko 70-etak starijih
župljana ove župe, kao i bolesnika, od kojih su neki bili čak i u
kolicima, bili u stanju prisustvovati sv. misi, koju su
propovijedali župnik vel. Valent i gost ove župe vel. Mladen
Horvat.

Na ovom zaista potrebnom događaju u ovo Uskrsno
vrijeme, uz časne sestre, mnogo su pomogli i mladi. Pri dolasku
u župnu dvoranu okrijepili su sve goste s bezalkoholnim pićima,
koja su svima zaista prijala. Nakon blagoslova večere od vlač.

Mladi tamburaši "Hrvatske", Mis.: Stef Martinko (inače u svoje slobodno vrijeme izrađuje tambure), Mark Trojko, Goran Kršikapa i Krunoslav Martinko (s lijeva na desno)

plesači "Hrvatske" su po svim folklornim ansamblima naše zajednice, kao učitelji, čelnici - prenose svoje izvrsno znanje tamo gdje treba. Učitelji plesača i pjevača "Hrvatske", uz one nabrojene dodajem još i Borisa Laića (učitelj za one od 10 godina starosti) svi se slažu da je ovo najbolji način učenja djeteta ljubavi za domovinu. U razgovoru gosp. Pernar govori kako ovaj način rada s vrlo mladima, pa sve do seniora (a oni imaju i te) zadržava duh hrvatstva, uči se hrvatska riječ, glazba, kultura, sklapaju prijateljstvo koja se produžuju cijeli život, čak i u brakove - i to je svrha ovog i svakog folklornog ansambla.

Podmladak "Hrvatske" Mis., u radu

Uz učitelje važni su i roditelji, koji uz godišnju članarinu, daju sve od sebe za "svoju" plesnu grupu. Nabavljaju početnu nošnju, no "Hrvatska" ima zaista bogat inventar narodnih nošnji: od međimurskih, sa otoka Krka, sa Suska, Dalmacije, ličku

narodnu nošnju, bosansku itd. - a to se sve drži po kućama, kao i instrumenti i sve ostalo što treba za dobar rad jednog folklornog ansambla. Pitala sam gosp. Pernara gdje možemo vidjeti "Hrvatsku" Mis. i rečeno mi je da svake godine nastupaju na Festivalu hrvatske pjesme i plesa, zatim na Carassaugi, Bread & Honey festivalu, Karabramu, Folklornom festivalu HBZ, kao i na nekim zabavama gdje su pozvani, uz one svoje godišnje koncerte. Dakle, svake godine nastupaju na bar osam važnih koncerata, što nije mala stvar.

Gosp. Pernar naglašava kako je stalno potrebno podmlađivati plesače i tamburaše, jer taj rad zahtijeva mnogo sati rada. U razgovoru sam osjetila veliki ponos na svakog koji je na bilo koji način dio ovog ansambla, koji djeluje više kao velika obitelj, nego folklorni ansambl. Što reći na kraju: od svih koje sam vidjela te večeri ipak su mi najdraži bili oni potpuno mali, jer s njima je rad nateži - a rezultate tog rada vidjeti ćemo tek kroz koju godinu. Ostalima - svako dobro u dobrom radu!

Svima iz "Hrvatske" Mis, hvala na pozivu, hvala na radu i odgoju naših mladih. (VK)

Prodaja kolača, Oakville

Svaki moj posjet bilo kojem organiziranom događaju u našoj zajednici je jedna pouka. Naime, do sada sam obično dolazila na prodaje kolača negdje kasnije u jutro, i nalazila tek po koji kolač. Ove subote došla sam na prodaju kolača Katoličkog društva žena Oakvillea već negdje u osam i upravo sam se "rastopila" od ugodnih mirisa, osmjeha svakog tko je tamo radio i, jasno, izvrsne hrane.

Uvijek s osmijehom na licu: Boža Koury i Ankica Zekić (s krafnom u ustima - na desno)

Na šanku za kavu srela sam gđu. Božu Koury, koja nije znala tko sam, no kad sam se predstavila, široko se je nasmiјešila. Do tada je već došla i Ankica Zekić, pa su mi one dvije, uz dobru kavu i fantastičnu krafnu malo rekly o ovoj "bake sale", ili prodaja kolača i drugih dobrih stvari. Rečeno mi je da su se glavne kuharice za krafne (Marica Francuz, Branka Nemet i Marija Dragun) digle oko 1 sat u noć kako da bi mi danas imali ovako dobre (i vruće) krafne. Ovih dana žene iz društva napravile su za ovaj "bake sale" preko 2000 sammi, 1500 krafna, a za broj izvrsnih kolača se ni ne zna.

Kad vam netko spomene broj 2000 sammi - čovjek bi pomislio kako su to sarme, koje nisu onakve kakve ih naša mama

nastaje nova, preporođena Hrvatska. Mi vjerujemo u tu preporođenu Hrvatsku, koju će na grobovima ustaških, domobranskih i partizanskih idealista podići ustaški, domobranski i partizanski sinovi idealisti, svjesni da je svima njima jedina i zajednička domovina Hrvatska, i da nju moraju svi voljeti, svi izgrađivati i svi bdjeti na njezinoj obrani, jer samo će tako hrvatski narod biti sretan i slobodan, biti samo svoj na svojoj zemlji! Na tim temeljima treba graditi humanu, miroljubivu i demokratsku Hrvatsku!

Uz ove mlade naša je preostala snaga. S njima su naša srca, u kojima plamt i uvijek mlada ljubav za Hrvatsku! Mi im možemo bez nametanja pomoći svojim iskustvom, znanjem i idealizmom, stečenim i spašenim kroz četvrt stoljeća naše nezavidne emigracije.

To je smisao i ovog četvrtstoljetnog spomena "poraza" i "pobjeda" proslava "oslobođenja" i komemoracija tragedije iz godine 1945. Tu je i veličina, i neiscrpna snaga Bleiburga, da oko sebe okupi i ujedini čitav hrvatski narod u radu i borbi za buduću Državu Hrvatsku, u kojoj će svi građani biti ravnopravni i uživati potpunu slobodu. Cijena je visoka, dostojni će plodovi biti iskupljenje svih hrvatskih žrtava: gdje su oni pali, rađa se preporođena Hrvatska!

VINKO NIKOLIĆ

(Iz poglavlja "Requiem svima palima za Hrvatsku"; tekst pisan 1970., op. ur.)

(Napomena: Knjigu "Bleiburg - Uzroci i posljedice" objavile su nakladničke kuće Školske novine i Pergamena iz Zagreba u biblioteci "Izbor iz Knjižnice Hrvatske revije", a može se nabaviti kod nakladnika - Školske novine, Hebrangova 40, 10.000 Zagreb ili na telefon 01/48 55 709 i faks 01/48 55 712 te u knjižarskoj mreži.)

Vlač. Andrija Vrane, župne misije u Hamiltonu (Župa Sv. Križa)

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

Križni put 1945: Sjećam se Kate

Nisam ti znao ime, al' te zovem Kata, stala si kraj ceste pokraj kućnih vrata skromna kuća, lipa, okolo živica, glavna cesta, polje, potok i ravnic. Pokraj ceste bunar, drveno raspelo - u daljini crkva, tam je Dugo Selo.

U Katinom vrtu pokraj samog plota rastu razne biljke da je baš milota Suncokreti, ribizl i drugo zelenje grašak raste, po plotu se penje.

Ona motri dugu povorku vojnika domobrana nekad, sad zarobljenika; sva u strahu ona moli dragog Boga da bi bar med njima vidla koga svoga.

Na tom križnom putu nema mnogo nade da preživim bolest koja me zapade a od koje patim već desetak dana; vjerojatni uzrok nečista je hrana.

Kad bi barem mogel žvakat malo luka prošla bi mi možda u želucu muka "Malo luka dajte" viknem mojoj Kati. Ona brzo skoči, nek joj Bog naplati.

Jako brzo potom bilo mi je jasno da se to ne radi, al' već je bilo kasno. Kad mi Kata krasnu glavu luka pruži jedan budan stražar odmah to prokuži kundakom je snažno bubne usred pleća - ona padne dole kakti mokra vreća.

Dal' je moja Kata tužni život dala za glavicu luka, il' je samo pala, da bi našu svetu zagnojila grudu tako da Hrvati bolji narod budu!

Za spomen na doživljeni događaj godine 1945.

J.K.B. Toronto

Toronto, travanj 2000.

Crnice / komentar

Čestitam našim poslovnim ljudima i svima onima koji su imali i ostvarili ideju i otvorili "Croatia 2000" u Streetsville-u. Čestitam svima onima koji su bili uključeni i priredili službeno otvaranje. Od ugodne atmosfere, susreta s poznatim i nepoznatim do detalja kao što je bilo cvijeće na stolovima, hrana - sve je to pridonijelo svečanosti tog događaja. Posebno me se dojmila molitva pri službenom otvaranju koju je izrekao gospodin Ante Nikolić.

Nadam se da će tako prekrasni objekt biti i ostati ponos svima nama. Pomozimo, čuvajmo i pazimo ovo naše novo ostvarenje, jer je na ponos svima nama Hrvatima ovdje u Kanadi.

Biserka Milinković

Predložena preraspodjela predsjedničkih ovlasti, veći položaj Sabora i Vlade, te ukidanje Županijskog doma

Preraspodjela, a ne ukidanje predsjedničkih ovlasti te istodobno jačanje položaja Sabora glavne su značajke prijedloga ustavnih promjena koje je izradila radna skupina imenovana od predsjednika Stjepana Mesića. Prijedlog ustavnih promjena izradili su Veljko Mratović, bivši profesor na zagrebačkom Pravnom fakultetu, Branko Smerdel, profesor ustavnog prava, Arsen Babić sa splitskog Pravnog fakulteta, Jadranko Crnić, bivši predsjednik Ustavnog suda, Nikola Filipović, bivši sudac Ustavnog suda, te Zvonimir Lauc s Pravnog fakulteta u Osijeku. Jedna od bitnijih ustavnih promjena koju predlaže radna skupina odnosi se na ukidanje Županijskog doma Sabora. Po ocjeni predlagачa, tijekom njegova sedmogodišnjeg djelovanja potvrđene su strepnje da ne može ispuniti očekivanja glede nadzora i poboljšanja kvalitete rada Zastupničkog doma. Ističu da i prva iskustva nakon siječanskih izbora pokazuju da, čak i kad oporba u njemu ima većinu, nije u stanju pridonijeti kvaliteti odlučivanja Zastupničkog doma te da je to posebno bilo vidljivo kod rasprave o donošenju državnoga proračuna. Prema prijedlogu Županijski dom prestao bi postojati istekom mandata sadašnjeg sastava, u veljači 2001. Naglašavajući kako je smisao diobe vlasti, osim funkcionalnog odvajanja triju temeljnih grana vlasti, i omogućavanje uzajamne kontrole i ravnoteže, radna skupina ocjenjuje kako je temeljni zahtjev birača na parlamentarnim i predsjedničkim izborima bio razgradnja visoko personaliziranog sustava političkog odlučivanja. Da bi se došlo do toga, potrebna je preraspodjela, a ne ukidanje predsjedničkih ovlasti te jačanje položaja Sabora i Vlade, ističu predlagачi. Predsjednik republike ostaje vrhovni zapovjednik Oružanih snaga, nadzire službu sigurnosti, te zastupa RH u zemlji i inozemstvu, ali pri tom suraduje sa Saborom i Vladom. Predsjednik više ni bi mogao u ime države sklapati međunarodne ugovore, odnosno to bi mogao učiniti samo na prijedlog Vlade. Predsjedniku i dalje ostaje vlast raspisivanja parlamentarnih izbora i imenovanja mandatora za sastav Vlade, ali gubi mogućnost razrješenja predsjednika Vlade. Prilikom izbora mandatora Predsjednik bi morao voditi računa o odnosu snaga u parlamentu. Sudjelovao bi u osnivanju diplomatskih predstavništava, te imenovanju i opozivu veleposlanika. Imenovanje veleposlanika vršio bi na prijedlog Vlade i uz mišljenje mjerodavnog saborskog odbora. No, i dalje bi mogao samostalno odlučivati o opozivu veleposlanika. Prijedlog radne skupine ne predviđa postojanje Vijeća obrane i nacionalne sigurnosti (VONS) i Predsjedničkog vijeća. Predsjednik može imati savjetnike, on ih imenuje, no pri tome mora voditi računa da ne krši načelo diobe vlasti. Predsjednik gubi ovlast sazivanja sjednica Vlade, no ostavlja mu se mogućnost da to predloži. Predsjedniku ostaje ovlast raspuštanja parlamenta, uz supotpis premijera, a nakon savjetovanja s predsjednikom Sabora. Radna skupina nije navela slučajeve u kojima se to može učiniti. Predsjednik je dobio mogućnost i prikrivenog veta na zakone koje usvoji parlament. Naime, ocijeni li da je dostavljeni mu zakon neustavan, Predsjednik može Ustavnom sudu podnijeti zahtjev za ocjenom ustavnosti.

Ustavni je sud dužan odluku donijeti u roku od tri dana. Osim odgovornosti za povredu Ustava, dopunom članka 105. predlagачi razrađuju uvjete pokretanja postupka u slučaju da Predsjednik počinu kazneno djelo. U takvim slučajevima postupak pokreće Ustavni sud, osim ako je Predsjednik zatečen pri počinjenju kaznenog djela za koji je propisana kazna zatvora veća od pet godina. U tom slučaju Predsjednik može biti pritvoren bez odobrenja Ustavnog suda koji o tome mora biti obavješten. Radna skupina predviđa instituit kraće i duže spriječenosti Predsjednika. U slučaju kraće spriječenosti (bolest, odsutnost, godišnji odmor) Predsjednika zamjenjuje predsjednik Sabora uz supotpis premijera. O povratku na dužnost u tom slučaju odlučuje Predsjednik Republike. U slučaju duže spriječenosti, zbog bolesti ili nesposobnosti, a posebno ako Predsjednik nije u stanju odlučiti o povjeravanju

dužnosti privremenom zamjeniku, predsjednik Sabora preuzima dužnost privremenog Predsjednika temeljem odluke Ustavnog suda. Sud o tome odlučuje na prijedlog Vlade, a u slučaju nužnosti na vlastiti poticaj. U slučaju smrti ili ostavke koja se podnosi predsjedniku Sabora, dužnost privremenog predsjednika preuzima po Ustavu predsjednik Sabora. Radna skupina predviđja je rješenje i za slučaj istodobne spriječenosti Predsjednika Republike i predsjednika Sabora. U tom slučaju dužnost privremenog zamjenika Predsjednika preuzeo bi premijer. Veća uloga Vlade u obavljanju izvršne vlasti očituje se i kroz ukidanje njezine dvojne odgovornosti – Predsjedniku i Saboru. Vlada bi za svoj rad ubuduće bila isključivo odgovorna parlamentu. Predlagачi naglašavaju da uvođenje parlamentarnog sustava nije moguće bez prava raspuštanja Sabora. Stoga u slučaju da parlament izglasa nepovjerenje Vladi, premijer može podnijeti ostavku ili Predsjedniku Republike predložiti raspuštanje parlamenta. Rok u kojemu je premijer od Sabora dužan tražiti glasovanje o povjerenstvu produžen je sa 15 na 30 dana od imenovanja. Taj rok Predsjednik Republike može produžiti za još 30 dana ili dodijeliti mandat drugoj osobi. Ako u roku od 60 dana od imenovanja mandatora nije sastavljena Vlada, Predsjednik može formirati privremenu nestranačku Vladu. Jačanje uloge Sabora, posebno u nadziru izvršne vlasti, vidljivo je kroz mogućnost interpelacije o radu Vlade ili pojedinog njezina člana. Nakon rasprave o interpelaciji zastupnici bi mogli zahtijevati glasovanje o povjerenju Vladi. Uz već postojeću ulogu parlamenta u donošenju zakona, proračuna, promjeni granica i u drugim pitanjima, radna skupina predlaže da Sabor odlučuje i o planovima razvika obrambenog sustava te o nabavi skupljih sustava naoružanja. Također se predlaže građanski nadzor nad Oružanim snagama i službama sigurnosti. U tom cilju predviđa se da pučki pravobranitelj, uz ostale ovlasti, ima i ovlast štititi prava građana u odnosu s MORH-om i Oružanim snagama. Alternativa tom rješenju je imenovanje saborskog povjerenika za obranu i nacionalnu sigurnost. Za razliku od sadašnjeg Ustava, prijedlog ustavnih promjena predviđa mogućnost angažiranja Oružanih snaga izvan hrvatskih granica. To bi se moglo učiniti samo uz odobrenje Sabora, koje nije potrebno tražiti u slučaju međunarodnih mirovnih misija i vojnih vježbi.

Značajne promjene predviđaju se u sastavu i radu Državnog sudbenog vijeća (DSV). DSV tako više ne bi imenovao državne odvjetnike, a umjesto sadašnjih 15, imao bi devet članova (tri suca, tri odvjetnika i tri sveučilišna profesora). Kako ne bi bilo Županijskog doma koji je dosada predlagao članove DSV-a, zajednički bi to ubuduće činili Predsjednik Republike, nadležni saborski odbor i Vlada. Iako radna skupina nije predložila promjene članka Ustava koji govori o udruživanju s drugim državama, član radne skupine Veljko Mratović dao je izdvojeno mišljenje. U njemu ističe da je potrebno iz Ustava ispustiti stavak članka koji zabranjuje udruživanje u balkanske saveze, te sveze koje bi mogle dovesti do obnove Jugoslavije. Podsjećajući kako je ta zabrana unešena u Ustav 1997. kao odgovor na međunarodne pritiske, Mratović ističe da je izmjenom odnosa Hrvatske i međunarodne zajednice to izgubilo političku aktualnost. Po njemu, najbolja obrana od nepromišljenih odluka glede stupanja u savez s drugim državama jest referendum.

Večernji list

HRVATSKA ISKRA -
Vaše zadovoljstvo

Događaji zajednice

Posjetila sam folklorni ansambl "Hrvatska" Mississauga prošli četvrtak, 13. travnja, na poziv predsjednika gosp. Pernara. Prije nego vam napišem par riječi o ovom vrlo mladom - po prosječnim godinama - ansamblu, moram se malo osvrnuti na stanje naše zajednice. Došla sam u mississaušku crkvu te večeri, smatrajući da će tamo biti samo svirači i plesači "Hrvatske", no jako sam se prevarila. Svi hodnici bili su prepuni ljudi, uglavnom roditelja ili pjevača crkvenog zbora, ili dječjeg zbora, pa onda oni koji su došli malo porazgovarati, gosti.... Sve je bilo prepuno, a kad sam vidjela pod kakvim uvjetima rade naši mladi entuzijasti folklora nisam mogla a da se ne zapitam "A kako dalje?"

Ti naši radnici, entuzijasti bilo glazbe, bilo folklora, bilo čega trebaju svoje mjesto gdje mogu raditi u tišini koncentracije - a ono što sam vidjela sve je samo ne ono što je potrebno za dobar rad, iako moramo priznati, da čak i uz ove dosta teške uvjete svi oni postižu odlične rezultate. Svjesna sam da su naše župe, svećenici i časne sestre više nego voljni pomoći, ali ni tamo u župnim prostorijama nema dovoljno mjesta za sve kojima je mjesto potrebno, pa mislim da se ova zajednica i njeni čelnici trebaju ozbiljno zamisliti nad nedostatkom prostora za rad. Hitno nam treba naša "Hrvatska kuća" sa mnogo prostorija, gdje bi mladi plesali, stariji čitali (ili se kartali), neki organizirali izložbe - a u posebnim prostorijama trebale bi biti naše hrvatske dragocjenosti. Da li tražimo previše? Uopće ne, jer ova zajednica će još više procvjetati kad shvati da se čelni ljudi zajednice brinu za svakog učenika, svakog dijete, svakog folkloraša, nogometaša, penzionera, svakog od nas.

Valentina

U učenju mladih ljubavi prema domovini

Seniori "Hrvatske" Mis. na vježbi

Prošlog četvrtka posjetila sam, kako već rekoh, plesni ansambl "Hrvatska" Mississauga. Ovaj ansambl ja dosta često viđam, jer dolazim na njihove koncerte, i poznajem njihove čelnike. U dvije manje sobice na prvom katu župne crkve "Hrvatskih mučenika" vježbale su dvije grupe manjih članova "Hrvatske". U podrumu je vježbala starija grupa plesača pod vodstvom mlade učiteljice Carol Laić. Svi mladi plesači pažljivo i skoncentrirani na ples, slušali su svaki komentar mlade učiteljice plesa.

Ove večeri gledala sam probu međimurske pje-sme "Fašnik se je oženil". Ta manja grupa plesača (jer zaista ih nema dovoljno) pažljivo je slijedila svako uputstvo, a glasovi mladih dječaka i djevojaka, odzvanjali su dvoranom. Gledala sam mlade plesače u radu: iako su svi bili zaokupljeni pjesmom i plesom, vrlo je očito bilo da je ta grupa vrlo homogena. Tu i tamo čula se je riječ, šala, osmjeh upućen prijateljici, dječaci su između sebe komentirali nešto drugo, a ples je bio ipak stalno najvažniji. Mlada učiteljica Carol Laić sve je, jasno, vidjela, ali mislim da je razmišljala kao i ja: neka se djeca vesele, ali rad je ipak najvažniji.

Gosp. Pernar me je odveo u sobice gdje su vježbali oni srednji članovi "Hrvatske", nešto stariji od osam godina. Namijana učiteljica Carolyn Mandekić vježbala je s njima jedan ples. Glasovi pjevača zvonko odjekivali, a jasno, nožice još nisu uvježbane, jer jedno kolo treba mnogo vremena, no dobre rezultate tog napornog rada mladih učiteljica vidjeli smo na ovogodišnjem koncertu - bili su zaista izvrsni!

Iz naše arhive: najmlađi plesači "Hrvatske" Mis. na godišnjem koncertu

Svi mi volimo one najmanje, a to je bilo očito koliko Katarina Stanišić, učiteljica najmanjih, onih oko četiri i više, voli svoje male plesače i pjevače. Plesali su "Igraj kolo" poznati i popularan hrvatski ples, i ja, koja uopće ne znam ništa o folkloru vidjela sam dobre početke. Naime, djeca počinju plesati folklor negdje poslije četvrtke godine. Jasno, treba dulje vrijeme da se vide dobri rezultati, ali kad pogledate one starije, koji su počeli kao i ovi mali - to nije gubljenje vremena.

Gosp. Pernar me je odveo na mjesto gdje vježbaju tamburaši, i to me je upravo zabolilo: bili su u jednom hodniku, skučeni, tisnuti jedan uz drugoga. S njima je radio gosp. Goran Kršikapa, mladi učitelj, zaljubljenik u svoju profesiju. Radio je posebno sa svakim, i onda malo zajedno, pa onda natrag i tako nekoliko sati.

Nakon kratkog posjeta plesačima i pjevačima malo sam porazgovarala sa g. Pernarom, predsjednikom. Danas "Hrvatska" Mis. ima oko šezdesetak plesača i svirača, no to nije uopće dovoljno. Trebalo bi ih još bar 30-etak, i on se pita gdje su mladi plesači i pjevači, jer toliko imamo djece koja nigdje ne dolaze, a koliko bi dobili dolaskom na folklor! Jasno, svaki plesni ansambl treba dobre plesače, tako i "Hrvatska" Mis., pa vas pozivam - javite se gosp. Pernaru, u "Hrvatskoj" Mis. čekaju vas raširenih ruku. "Hrvatska" Mis. starija je folklorna grupa, koju je vodio u samom početku gosp. Ilija Vranešić. Danas "stari"

Svaštice

Only in Canada?

We are used to the expression "only in America". In the quest of the Canatian content here are a few "only in Canada":

- Only in Canada.... can a pizza get to your house faster than an ambulance!
- Only in Canada....do people order double cheese burgers, large fries and a diet coke!
- Only in Canada.... do we leave cars worth thousand of dollars in the driveway and put our useless junk in the garages!
- Only in Canada.... Do we buy hot dogs in packages of twelve and buns in packages of eight!

Mjesec svibanj je pred nama:

- Voćnjak je u cvatu. Da li ima što ljepše? Uživajte u njemu, ali ne zaboravite da se i voćke trebaju okopati i prihraniti...
- Sve cvijeće se može saditi i sijati, jer više nema opasnosti od mraza....

Prihranite biljke gnojivom od koprive....

Svatko poznaje veliku koprivu, ako ni zbog čega drugog, a ono zato što žari i pali. Dvodomna je biljka koja cvijeta od lipnja do rujna neuglednim, zelenkastim visećim cvatima.

Velika kopriva raste beskorisno po našim krajevima. Brzo raste od ranog proljeća do kasne jeseni i često se na jednom mjestu može naći u velikim količinama. Poznata je jestiva i ljekovita biljka. Upotrebljava se i za prehranu stoke i dobra je za laktaciju. Može poslužiti u biovrtu kao prirodno hranjivo i sredstvo za zaštitu. Velika kopriva je bogata hranjivim tvarima. Od nje se može načiniti tekuće gnojivo za prihranjivanje povrća, cvijeća i voćaka. Gnojene biljke brže rastu i daju znatno veću količinu plodova, a biljke su otpornije prema bolestima i štetocinima.

Koprivu je za gnojivo najbolje kositi uoči izlaska cvjetova, a pokošenu masu stavljati u veće posude bez nabijanja. Primjerice, u plastičnu burad: ostavi se prazno desetak centimetara od ruba kako se ne bi prelila tekućina prilikom varenja. Zatim se nalije voda da masa ogrezne u njoj.

Kada je toplo vrijeme, biljna masa u posudi početak će za nekoliko dana vreti, pri čemu će se pojaviti neugodan miris na amonijak. Kako bi se miris ublažio, u posudu treba staviti malo kamenog brašna. Tijekom vrenja, najmanje jedamput dnevno, masu valja promiješati drvenom motkom, kako bi se postiglo što bolje izdvajanje hranjivih tvari iz koprive. Vrenje je završeno nakon dva tjedna, a tekućinu, koja je dobila tamnu boju, treba odvojiti. Može se ostaviti u istoj posudi, ali tada treba stabljike biljke izvaditi i odnijeti na kompostišće. Zatim posudu pokriti i ostaviti tekućinu u njoj do uporabe.

Tekuće gnojivo od koprive radi se razblaženo vodom u omjeru 1:10, tj. u 10l vode ulije se 1 l gnojiva. Izravno na korijen biljke nalije se 2 do 3 l razblaženog gnojiva. Ponavlja se dva do tri puta tijekom vegetacije, dok biljke ne stignu za berbu. Biljke se mogu prihranjivati i preko lišća, prskanjem pomoću metlice ili četke, što suzbija i lisne uši. Gnojivo od koprive dobro koristi rajčici, celeru, kupusnjačama, krastavcima, poriluku i raznim vrstama cvijeća. Ne treba ga rabiti za mahune, grašak i crni luk zbog velikog sadržaja dušika.

Na isti način se može pripremiti tekuće gnojivo od gaveza,

maslačka i nekih drugih biljaka. Od gaveza je bogato kalijem pa je pogodno za gnojenje malina. (Jutarnji list)

BABICA

VSAKO JUTRO MOJA BABICA
SONCEM POZLATI
ŽGANCE Z VRHNJEM
I SPLETE MIRIS RODNE PODRAVINE
V MOJE LASI.

V PODNE
SVIMA OBED SKUHA
I ČEKA DA SE DOMA VRNU
NJENI "TRSEKI ZLATNI"

IRENA KOVAČEVIĆ, 5.a

Iz školskog lista "Mi, vi, oni" br. 11, OŠ "Cvjetno naselje"

Tata Ivica i sin Marko Jurišić izvrsno su svirali na ručku za bolesnike i stare, župa Naše Gospe Kraljice Hrvata

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 004-01/00-02/08

Urbroj: 5030118-00-5

Zagreb, 13. travnja 2000.

ZASTUPNICIMA ZASTUPNIČKOG DOMA HRVATSKOGA DRŽAVNOG SABORA

Predmet: Prijedlog deklaracije o suradnji s Međunarodnim kaznenim sudom u Den Haagu

Na temelju članka 125. Poslovnika Zastupničkoga doma Hrvatskoga državnoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi prijedlog Deklaracije o suradnji s Međunarodnim kaznenim sudom u Den Haagu.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Zastupničkoga doma Hrvatskoga državnoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila dr. sc. Gorana Granića, potpredsjednika, zamjenika predsjednika Vlade Republike Hrvatske, prof. dr. sc. Stjepana Ivaniševića, ministra pravosuđa, uprave i lokalne samouprave, Jozu Radoša, ministra obrane, Tonina Piculu, ministra vanjskih poslova i Šimu Lučina, ministra unutarnjih poslova.

PREDsjedNIK

Ivica Račan

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG DEKLARACIJE O SURADNJI S
MEĐUNARODNIM KAZNENIM SUDOM U DEN
HAAGU**

Zagreb, travanj 2000.

**Prijedlog Deklaracije o suradnji Republike Hrvatske s
Međunarodnim kaznenim sudom u Den Haagu**

Polazeći od članka 20. Ustava i od vladavine prava kao jedne od najviših vrednota ustavnog poretka Republike Hrvatske, te izražavajući uvjerenje da svi počinitelji zločina moraju biti kažnjeni, a posebice oni koji su počinili najteže zločine, kao što su ratni zločini i teške povrede humanitarnog prava, štiteći političke, vojne i moralne vrijednosti ostvarene Domovinskim ratom, te vojničko i ljudsko dostojanstvo hrvatskih branitelja, smatrajući da je zadatak Međunarodnoga kaznenog suda utvrditi individualnu krivnju za počinjene ratne zločine, a time onemogućiti uspostavljanje kolektivne odgovornosti čitavog naroda, vjerujući da je dobra suradnja s Međunarodnim kaznenim sudom od vitalnog interesa za Republiku Hrvatsku, kojom se ona potvrđuje kao odgovorni subjekt međunarodne zajednice, surađujući s Međunarodnim kaznenim sudom, što će bitno pridonijeti političkoj stabilnosti u regiji, kao i uspostavi i razvoju međunarodnoga pravnog poretka i uključivanju Republike Hrvatske u euro-atlanske integracije, ocjenjujući da su Ustavni zakon o suradnji Republike Hrvatske s Međunarodnim kaznenim sudom i Ugovor o statusu Ureda Tužiteljstva Međunarodnoga kaznenog suda, normativni okvir za suradnju, utvrđujući da se time što se nisu provodile odredbe Ustavnoga zakona i što se otežavala suradnja s Međunarodnim kaznenim sudom, nanijela velika šteta vjerodostojnosti pravnoga sustava Republike Hrvatske, kao i neposrednim državnim interesima, a zemlja je dovedena u međunarodnu izolaciju, uvjerenja da će se kroz međusobnu suradnju i utjecaj poboljšati odnosi sa Sudom, uspostaviti veće međusobno razumijevanje, te afirmirati vladavinu prava u Republici Hrvatskoj, Vlada Republike Hrvatske predlaže Zastupničkomu domu Hrvatskoga državnoga sabora da prihvati sljedeću

**DEKLARACIJU O SURADNJI S MEĐUNARODNIM
KAZNENIM SUDOM U DEN HAAGU**

A) Načelni stavovi:

1. Republika Hrvatska smatra, da svi počinitelji ratnih zločina,

koje su oni počinili na području bivše Jugoslavije, trebaju biti kažnjeni, bez obzira na to koje su nacionalnosti, u kojim su postrojbama djelovali i koje su dužnosti obavljali.

2. Republika Hrvatska se obvezuje da će njezini pravosudni organi poduzeti sve zakonom predviđene mjere da bi počinitelji ratnih zločina bili otkriveni i primjerno kažnjeni.

3. U skladu s odredbama Ustavnoga zakona o suradnji s Međunarodnim kaznenim sudom u Den Haagu, te odredbama Statuta Međunarodnoga kaznenog suda u Den Haagu, Republika Hrvatska smatra neupitnim nadležnost Suda u odnosu na ratne zločine počinjene za vrijeme i neposredno nakon završetka Domovinskog rata.

4. U razvoju suradnje s Međunarodnim kaznenim sudom u Den Haagu, Republika Hrvatska će se zalagati za afirmaciju partnerskog odnosa i za podjelu odgovornosti u kaznenom progonu i suđenju ratnim zločincima.

5. Nadležna tijela Republike Hrvatske pratit će rad Međunarodnoga kaznenog suda u Den Haagu te će nastojati pomoći da se njegov rad poboljša i ubrza.

B) Konkretna mjera

1. Intenzivirati aktivnosti hrvatskih pravosudnih tijela u procesu otkrivenih ratnih zločina;

2. Ubrzati rad na otkrivanju ratnih zločina i njihovih počinitelja te na prikupljanju dokaza, ne čekajući za to poticaj od Međunarodnoga kaznenog suda;

3. Otpočeti razgovore s Tužiteljstvom Međunarodnoga kaznenog suda i dogovoriti model po kojem će se razmjenjivati informacije o ratnim zločinima i njihovim počiniteljima;

4. Uovoljiti zahtjevima Međunarodnoga kaznenog suda i branitelja okrivljenika za dostavom kopija dokumenata koje mogu biti relevantni dokaz za provođenje postupka za ratni zločin, a čuvaju se u arhivima državnih tijela Republike Hrvatske. Svi dokumenti trebaju biti istodobno dostupni Tužiteljstvu i obrani;

5. Ponuditi Tužiteljstvu Međunarodnoga kaznenog suda provođenje zajedničkih istraga, odnosno istražnih radnji u kojima bi sudjelovali hrvatski istražni organi i istražni organi Tužiteljstva;

6. Predložiti Međunarodnom kaznenom sudu sporazum po kojem bi taj Sud ustupio određene kaznene postupke domaćim sudovima;

7. Predložiti Međunarodnom kaznenom sudu zaključenje sporazuma po kojem bi hrvatski državljani osuđeni za ratne zločine izdržavali kaznu zatvora u kaznenim tijelima Republike Hrvatske;

8. Insistirati na tome da Međunarodni kazneni sud u svome postupanju osigura učinkovitost u procesuiranju svih počinjenih ratnih zločina na području bivše Jugoslavije;

9. Insistirati na tome da se svi postupci pred Međunarodnim kaznenim sudom ubrzaju;

10. Suradnjom Vlade Republike Hrvatske i Međunarodnoga kaznenog suda, ispuniti ciljeve i pripomoći rad Suda;

11. Preispitati dosadašnju praksu plaćanja obrane optuženih pred Međunarodnim kaznenim sudom iz sredstava državnoga proračuna, te učiniti transparentnima eventualna buduća plaćanja.

ZBOG DEKLARACIJE BRANITELJI SE VEZALI LANCIMA PRED SABOROM, I PORUČUJU:

To je veleizdaja!

Dok su zastupnici raspravljali o Vladinu prijedlogu deklaracije i odnosima sa Sudom u Haagu, ispred zgrade Sabora međusobno vezani debelim lancima prosvjedovali su predstavnici udruga iz Domovinskog rata. Nakon razgovora s ministrom rada i socijalne skrbi Davorkom Vidovićem istakli su da je on pokazao razumijevanje za njihov problem. Zastupniku Pavlu Kaliniću (SDP) branitelji su uzvikivali "Ne idemo u Haag za kredite".

Predstavnici udruga, zajedno s predsjednikom Odbora za ratne veterane Đurom Dečakom, na konferenciji za novinare ustvrdili su da deklaracija izjednačava hrvatski obrambeni rat sa zločinačkom agresijom Srbije i Crne Gore, te Hrvatsku vojsku s četničkim zločincima.

- Ako se takva deklaracija prihvati, ne preostaje nam ništa drugo nego opet ratovati za hrvatsku državu - kazao je Branko Borčević, mladi Jastrebo, a Zvonimir Trušić je ocijenio da je deklaracija veleizdaja nacionalnih interesa.

Branitelji zamjeraju međunarodnoj zajednici što sada iskazuju toliku brigu za izbjegle Srbe, a ne pokreće istrage na mjestima u Hrvatskoj gdje su počinjeni masovni zločini nad Hrvatima. Podsjetili su na ubijanje ranjenika u vukovarskoj bolnici.

- Nova vlada procesuirala akte koje je donijela bivša, a ni jedna ni druga nisu bile na valnoj dužini s braniteljima - ocijenio je Miro Laco.

Predstavnici udruga kazali su kako oni jesu za suradnju s Haaškim sudom, ali ne priznaju jurisdikciju Haaškom tribunalu nad akcijama "Bljesak" i "Oluja". Ako se deklaracija prihvati, najavili su žestoke reakcije branitelja.

Ministar branitelja Ivica Pandić napomenuo je da deklaracija nije udar na Domovinski rat i da se ne dovodi u pitanje činjenica da je Hrvatska bila žrtva. Ustvrdio je da je suradnja s Haagom potrebna i da bi se tamo doveli zločinci koji su počinili zlodjela nad hrvatskim narodom, ali i njihov nalogodavac Milošević. No ministar nije smirio branitelje, koji su kritizirali istupe nekih zastupnika, osobito Vlade Gotovca na čiji poziv su, kako su isticali, krenuli u rat, a on im sada vraća tvrdnjom kako ih nije on zvao da ubijaju!

ZASTUPNIČKI DOM NAKON 15 SATI BURNE RASPRAVE

Deklaracija o suradnji sa Haagom donesena glasovima vladajuće koalicije * U trenutku izglasavanja zastupnici HDZ-a napustili su dvoranu

Nakon 15-satne burne rasprave i neuspjelih nastojanja da se postigne dogovor o tekstu Deklaracije kako bi se donijela konsenzusom, Deklaracija o suradnji Hrvatske sa sudom u Haagu donesena je u Zastupničkom domu Hrvatskoga državnog sabora ipak samo glasovima vladajuće koalicije. U trenutku izglasavanja zastupnici HDZ-a napustili su dvoranu. Prvobitni prijedlog Deklaracije doživio je određene izmjene. Iz preambule je izbačena odredba o potrebi zaštite Domovinskog rata jer su zastupnici stalno isticali da se to niti ne može dovesti u pitanje. Povučena je i ocjena da se nije provodio ustavni zakon o suradnji s Haaškim sudom.

Klub HDZ-a podnio je na Deklaraciju osam amandmana, a u jednom su tražili da se izričito unese da je za počinjene pojedinačne zločine za vrijeme i neposredno nakon završetka Domovinskog rata nadležno isključivo hrvatsko pravosuđe. Amandman nije prihvaćen kao ni prijedlog Odbora za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost da se izbriše spominjanje kolektivne odgovornosti iz preambule Deklaracije.

Završni govor održali su potpredsjednik Vlade Goran Granić te ministri obrane Jozo Radoš i vanjskih poslova Tonino Picula. On je naglasio da se neće kriminalizirati Domovinski rat i da će se pokretati postupci i protiv onih koji su počinili zločine nad Hrvatima.

- Nikad nisam osjećao takav teret odgovornosti kao u ovom

trenutku - kazao je jučer na početku sjednice u dramatičnom obraćanju zamjenik premijera Goran Granić, braneći Vladin prijedlog Deklaracije.

- Hrvatskoj je nametnut Domovinski rat kojim smo izborili svoju nezavisnost i on je zato svetinja. No, ni ova, ni bilo koja druga vlada ne smije stati u progonu zločina i svatko tko je počinio zločin mora odgovarati - kazao je Granić. Predložiti će Vladi osnivanje ustanove koja bi se trajno bavila istraživanjem zločina nad hrvatskim narodom na području Hrvatske.

Granić: Vjerujem našim časnicima

- Postoji sumnja da su tijekom Domovinskog rata i nakon njega predstavnici hrvatskog naroda počinili zločine. No, to su pojedinačni zločini i ne vjerujem da se mogu naći dokazi da je riječ o, ne daj Bože, zapovijedima. Vjerujem hrvatskim časnicima i zato bi bilo opasno optuživati hrvatski narod - kazao je Granić i dodao da ne vjeruje da bi hrvatski građani mogli prihvatiti da je jedan zločin počinjen u ime RH i hrvatskog naroda.

Saborski su odbori dali potporu toj deklaraciji.

Ingrid Antičević Marinović, u ime Odbora za zakonodavstvo i Odbora za Ustav, poslovnik i politički sustav, naglasila je potrebu Individualizacije krivnje, a isto je kazao i Luka Trčonić u ime Odbora za pravosuđe. Odbor za unutarnju politiku i nacionalnu sigurnost, kazala je njegova predsjednica Đurđa Adlešić, predlaže da se Vlada očituje o svojim stajalištima prema Domovinskom ratu i ratu u BiH.

U raspravi po stranačkim klubovima Mato Arlović (SDP) kazao je kako Klub SDP-a odriče pravo bilo kome da optužuje cijelu Republiku Hrvatsku zbog mogućih počinjenih kaznenih djela.

Kajin: Najhrabriji Vladin akt

Vladimir Šeks rekao je u ime Kluba HDZ-a da presude, poglavito ona generalu Blaškicu, pokazuju da je Haag izašao iz okvira vlastitog statuta. Po Šeksovu mišljenju, problem nadležnosti Haaškog suda nad Bljeskom i Olujom nije stavljen na dnevni red Vijeća toga suda jer se boje da bi sve moglo završiti kao u slučaju sub poene.

- Mi u HDZ-u nećemo prihvatiti prijedlog rezolucije dok se ovo ne riješi na Haaškom sudu. Jesmo za kažnjavanje zločinaca, ali neka to rade hrvatski sudovi. Prihvatanje ove rezolucije znači kapitulaciju Hrvatske pred neumjerenim zahtjevima kojima žele prekriti povijest na ovim prostorima - kazao je Šeks.

Milan Đukić (Klub nacionalnih manjina) kazao je kako nitko nikada nije postavljao pitanja o Bljesku i Oluji kao o akcijama, nego o stvarima koje su suprotne Ustavu i međunarodnim konvencijama.

Damir Kajin (Klub IDS-a) kazao je kako svi znamo za Pakračku poljanu koja se nije smjela dogoditi. Kažnjavanjem zločina brani se dignitet Domovinskog rata. Deklaraciju je ocijenio najhrabrijim aktom Vlade u njezinim prvim 100 dana. Damir Jurić (Klub SBHS-a i PGS-a) smatra da je Hrvatska vodila oslobodilački rat i nema se čega sramiti.

Đapić: Vlada postaje servis Haaga

U ime kluba LS-a Vlado Gotovac apelirao je na zastupnike da prihvate Deklaraciju. Luka Trčonić (Klub HSS-a) ustvrdio je da Hrvatska treba tražiti čistu poziciju, kako bi bez hipoteke mogla inzistirati na procesuiranju ratnih zločinaca poput Mrkšića, Šljivčanina i Miloševića.

Dražan Budiša je u ime Kluba HSLS-a apelirao da se Deklaracija donese konsenzusom, i to ne zbog moralnih i političkih obveza nego iz pragmatičnih razloga jer je to dobro za Hrvatsku. Budiša je podržao izlaganje Gorana Granića, a štetnim je ocijenio i navode HDZ-a po kojima oni štite dostojanstvo branitelja i Domovinskog rata, a šestorica to dovode u pitanje.

Klub HSP-a ne može prihvatiti Deklaraciju koja bezrezervno prihvaća nadležnost Haaškog suda za Domovinski rat i kojem se hrvatski pravni sustav i Vlada pretvaraju u servis Haaga, rekao je

Vinko Nikolić:

Moja mater

Vaik na mojen stolu u mojoj komori - ako je iman stoji jedan mali litrat u skromnoj drvenoj svaži; i kada po' brimenom života trudan i žalostan kliman, meni se pari, ka da mi pogled na nj bidu utaži.

U svaži je naoko mladoliko lišće, usne rumene, još čejade mlado i lipo, samo kiti ga srebrena kruna, šta godine i brije okrije. Al oko jošter ne vene, isplakano o' života i suza nema starosti ni truna.

To oko njeno modro i čisto, kano more je čaro. Na lišću lagani smij joj sniva, al i gorčine ništo se skupilo okolo justa - to je strašno već staro. Svejedno, ka' pogledan na nju: granu mi vedrine.

I bilo šta radin, nika' srce ne zaboravja, da je ta mala slika na stolu, i da me gleda, da me ka anđel čuvar čuva, i nika' da me ne ostavja i pari mi, ka da uprav ona zlo mi činiti ne da.

Pa često, ka' jad mi pritisne srce, ka' tuga, poput vitrova more, moju raskida dušu i srce, tada pogledan na nju, bez prkosa, pokorno ka sluga, i molin, da se ova sa slike dugo ne ubroji u mrce.

Taj skromni litrat na stolu u mojoj siromašnoj sobi, to jedino blago ne bi ja da ni ma za kake pare. jer ta mala slika side žene, obučene u težačkoj rbi, to slika je moje dobre matere stare.

Zabunili smo se, pa se ispričavamo gospodi Plešu i Graniću na zamijenjenim slikama. Predstavljamo vam sada: gosp. Franju Granića (slika na lijevo), a u kutu je slika gosp. Tome Pleša. Obojica su vrijedni radnici Hrvatskog zavičajnog društva "Kordun".

Nastavak sa str. 38

vrlo rijetke ugrožene vrste biljaka, pa će se u tom sklopu, ubuduće organizirati svjetski priznatih stručnjaka s polja hortikulture. Pomoć privrede u zaštiti okoliša, bila je tema na održanom okruglom stolu, gdje je Zagrebačka banka iznijela novi uskršni projekt pod nazivom "Sv. Andriji, Kamniku i Brusniku, na kojemu živi jedna endemska vrsta guštera". Akcija također obuhvaća čišćenje ovih otoka i skrb za život jedne endemske vrste guštera, na otoku Brusniku. (Dubrovački list)

PREPORUČUJEMO:

Toronto Institute of Spinal Health Dr. J. Željko Srbelj, D.C., D.Ac.

Uspješno i profesionalno liječenje boli i ozljeda

- o Boli u leđima
- o Glavobolje
- o Vratne boli
- o Upale zglobova
- o Napetost i bolovi mišića
- o Radničko osiguranje
- o Prometne nesreće
- o Športske ozljede

- o Medicinske usluge
- o Kiropraktične usluge
- o Fizikalne terapije
- o Masiranje
- o Akupunktura
- o Snažno gibanje
- o Tjelesne vježbe
- o Yoga vježbe
- o Vježbe sa leđima

"Ručna Medicina za Kralježnicu"
na dvije adrese:

2522A Keele Street
Toronto, Ontario
416 - 244 - 4900

2 Jane Street (kod Bloor St.)
Suite 208, Toronto, Ontario
416 - 760 - 7418

HRVATSKI MARTEL ZA AUSTRALCE

KRASNO - Nakon što su prije dvije i pol godine počeli proizvoditi prirodnu ljekovitu rakiju Velebitsku travaricu, tvrtka posavskih prognanika "Degenija" i krasnarski župnik Nikola Komušanac ostvarili su još jedan veliki poslovni uspjeh izvozom travarice u Australiju.

Posredstvom australske tvrtke M. G. D. International Whole-salers iz Braeseidea ovih dana izvest ćemo prvu pošiljku od 2400 boca Velebitske travarice na australsko tržište. Vlasnik tvrtke Josip Blažanin lani je na Zagrebačkom velesajmu kušao travaricu i toliko se oduševio njome da ju je, usporedivši je s konjacima i viskijima, odlučio po njihovim cijenama ponuditi na australskom tržištu - kaže poduzetni don Niko kojem se tako počeo ostvarivati san da i svijet upozna ljekovito piće proizvedeno po njegovoj recepturi od velebitskih trava.

Dvadesetak godina proučavam stare zapise o ljekovitom bilju i pučkoj medicini, isprobavajući na sebi djelovanje trava. Napravio sam recepturu za ljekovito piće od rakije lozovače i 19 velebitskih trava i meda. Travarica se proizvodi posve prirodno postupkom maceriranjem, namakanjem smjese 14 kg trava u tisućlitrskim bazenima napunjenima lozovačom u koje se dodaje med. Zbog sastava smjese trava kojem se dodaje metvica, kadulja, ružmarin, lazarkinja, list jagode, borovnice, mažuran. Velebitska travarica djeluje stimulativno i tonično protiv svih organskih slabosti naročito krvotoknog sustava. Pročišćava dišne organe, bubrege, jetru, potiče rad želuca, a preporučujem je za masažu zdravog i bolesnog tijela - priča župnik Komušanac, pokazujući pisma iz zemlje i inozemstva puna hvale onih kojima je pomogao njegov čudotvorni napitak.

Oduševljeni travaricom, uspoređuju ga čak s njemačkim župnikom i pučkim liječnikom Sebastijanom Kneippom, poznatim po Kneippovoj kavi, a samozatajni don Niko, zaljubljenik u Velebit, stvara planove za budućnost i o tome kaže: - Na domaćem tržištu isporučimo godišnje oko 100.000 boca, ali prodaju ne povećavamo zbog problema u naplati. Zato radimo na osvajanju stranog tržišta. Osim na australsko tržište, zanimanja za travaricu ima i u Poljskoj, Njemačkoj, Italiji, Austriji. Ostvare li se ti kontakti, proširit ćemo kapacitete, sagradit ćemo novi pogon s mogućnošću godišnje proizvodnje od milijun boca travarice od 0,7 i 0,5 litara - otvoriti stotinjak radnih mjesta. No, kaže Komušanac, ni zbog velike potražnje nećemo odstupiti od kvalitete jer želja mi je da Velebitska travarica bude i u nas i u svijetu zapamćena kao vrhunsko prirodno ljekovito piće.

(V. Barudžija, Večernji list, 11. travnja 2000.)

DR. ASIM KURJAK I DR. SANJA KUPEŠIĆ KOD PAPE

RIM - Papa Ivan Pavao II. primio je u ponedjeljak u Rimu u posebnu audijenciju članove Upravnog odbora medicinske Udruge "Fetus kao pacijent", među kojima su bili zagrebački ginekolozi prof. dr. Asim Kurjak i doc. dr. Sanja Kupešić. Mnoge bolesti mogu se dijagnosticirati na fetusu u majčinoj utrobi, a dobar dio njih može se izliječiti, pa i operacijom, prije no što se pacijent rodi, objasnili su liječnici Papi. Dijagnostika fetusa napredovala je posebno zahvaljujući trodimenzionalnom dopler-ultrazvuku koji je razvijen u Zagrebu. Važnost koju Crkva pridaje zaštiti života i, poglavito, nerođene djece objašnjava zašto se Papa zadržao s članovima Upravnoga odbora Udruge puna dva sata, mnogo više nego s državnim poglavarima, a dvadesetak minuta razgovarao je s doc. Kupešić, raspitujući se o pojedinostima metode dijagnosticiranja uz trodimenzionalni dopler-ultrazvuk. (Večernji list, 06. 04. 2000.)

ONI GORE, NAŠI MINISTRI, NEMAJU POJMA ŠTO OTOKU TREBA

Nedavno je objavljena vijest da je smrću Antonije Žanki i otočić Sveti Andrija ostao bez stanovnika. Danas Svetac, sutra Srakane. Naseljenih je otoka sve manje. Zahvaljujući lošinjskom gradonačelniku Draganu Baliji uspjeli smo doći na Vele Srakane. Osam osoba, pet žena i tri muškarca, u dobi od 55 do 89 godina živi u pet stalno naseljenih kuća od ukupno 40-ak. Svake ih je godine sve manje, a uskoro bi od osam sadašnjih stanovnika - Tarabochia, Skrivanići, Hrončići i Matešići - na otoku mogao živjeti samo najmlađi Amadeo koji je i sada, tvrde u Gradskoj upravi Mali Lošinj, duša otoka. - Ma što govorite, kakav Amadeo? Ništa on meni ne pomaže - tvrdi Katarina Tarabochia, a on joj odgovara istom mjerom: - Ili je slijepa ili je glupa, ali nije ni čudno, jer njezina familija nikome nikada na otoku nije dala mira. Njih osam, ovisnih jedni o drugima, a mira nema!

Amadeo Matešić, povratnik iz SAD-a, srakanski je zet rođen na Susku. Kuću je obnovio, postavio satelitsku antenu, pa će on i otac pokojne mu supruge, 89-godišnji Ivan Hrončić, kad se vrati iz bolnice, imati mali prozor u veliki svijet. - Kako živimo? Katastrofalno! Pa vidjeli ste dvije stanovnice, a i drugi su isti takvi. Ja bih sve naše poštene ministre, i one bivše i ove sadašnje, natjerao na to da malo češće pristaju na našoj rivi kojoj nedostaju tri slatke riječi - širina, visina i dužina. Jedne smo zime 40 dana bili odsječeni od svijeta jer brod zbog vjetrova nije mogao pristati. Pa ti onda živi ili umri. - Ne možeš ni umrijeti - kaže Lucija Skrivanić. - Nemamo groblja, a do Suska ili Svetog Martina opet treba brod. Ovdje sam se rodila, cijeli život proživjela, umrijet ću u svojoj kući, ako Bog da, a onda moram na zadnje putovanje brodom do otoka na kojemu postoji groblje. Ne znam na koji, neka se općina pobrine za mene.

Amadeo Matešić tvrdi da bi mladi na otoku mogli dobro živjeti od poljoprivrede, vinogradarstva i ovčarstva. Struju i telefon imaju, vode je dovoljno u šternama, ali država mora osigurati bolje veze s kopnom. Kako je to mogla Amerika sa svojim otocima, a mi ne možemo? E, moj Amadeo, gdje smo mi od Amerike od koje se, zahvaljujući mirovinama, na ovim otocima još najbolje živi?! - Grad Mali Lošinj pomaže nam kako može, ali oni "gore" ne znaju što nam treba i što hoće. Samo pričaju, i oni bivši i ovi sadašnji. Mogli bi malo izravnati teren kraj stare škole, pa bi nam i avion sletio, došli bi i mladi, koji bi oživili otok - kaže Amadeo. Slažu se s njim i malološinjski gradski oci koji bi po svaku cijenu željeli zadržati stanovnike na Velim Srakanama (na Malima jedna obitelj živi samo topliju polovicu godine), ali država mora pomoći subvencijama. Najprije treba produžiti i proširiti rivu, ali to stoji dva milijuna kuna. A tko zna koliko će ih od njih osmero dočekati dan kada će novca biti? (N. Koščić, Večernji list, 06. travnja 2000.)

LOKRUMU DAR OD 120 TISUĆA KUNA

Zagrebačka banka je donacijom od 120 tisuća kuna Botaničkom vrtu "Lokrum" uvelike pomogla budući da se u njemu proučava 500 biljnih vrsta iz tropskih i suptropskih krajeva, a važnih za hortikulturu i farmaciju. Na čelu s Nikolom Klainićem, zamjenikom Uprave, ZB ovih je dana predstavila javnosti još jedan u nizu eko projekata, u sklopu zaštite okoliša. Donirana sredstva poslužit će za nabavu stručne literature i računala, a također će se zaposliti jedan sezonski vrtljar te organizirati razne druge aktivnosti. Nakon što su organizirali pošumljavanje požarom spaljenih dijelova Hvara i sadnju maslina na otoku Korčuli, ovo je treći ekološki projekt Zagrebačke banke. Na Lokrumu uspijevaju autentične i neke

Nastavak na str. 39

Anto Đapić. Nedopustive su ocjene, istaknuo je, da je Hrvatska izvršila agresiju na BiH.

Vrlo polemična rasprava i u popodnevnom nastavku sjednice Zastupničkog doma pokazala je sasvim nepomirljiva stajališta. Gotovo nije bilo izlaganja nakon kojeg se niz zastupnika nije javljao za replike a jedna od onih koja je izazvala najviše reakcija bilo je i izlaganje Nenada Stazića (SDP). Stazić je rekao da nitko ne dovodi u pitanje legitimnost Domovinskog rata, ali da ima puno dokaza o zločinima koje su počinili vojnici HV-a. Pritom se pozvao na izvješća HHO-a, Bijelu knjigu ministra Zvonimira Šeparovića i izvješća Amnesty Internacionala. Stazić je istaknuo kako se nitko ne može sakriti iza čina i položaja te da hrvatski generali nisu ustavna kategorija. Rekao je da se cijela buka diže samo zato što su otkriveni četiri generala koji čine beznačajnu brojku u usporedbi sa više od 99 posto hrvatskih vojnika, dočasnika i časnika koji su čista obraza izašli iz rata.

Anto Đapić (HSP) kazao je da je ovakvom izjavom Stazić uvrijedio cijelu Hrvatsku vojsku. Šeks je kazao Staziću kako se čini da bi on želio da postoje ratni zločini, a dr. Ivić Pašalić (HDZ) oštro je odgovorio Staziću kazavši da su ta četvorica generala simboli Domovinskog rata. Anto Kovačević (HKDU) ocijenio je kako je Haag najobičnija farsa dok u njemu ne budu Milošević, Mladić, Mrkšić i Šljivančanin.

Željeli kamere u sabornici

Kad je oko 17 sati HRT prestao izravno prenositi sjednicu reagiranja je Jadranka Kosor tražeći da se stupi u kontakt s Upravom Televizije i da se kamere ponovno izravno uključe u sabornicu. Predsjedatelj mr. Mato Arlović sazvao je nakon toga 15-minutnu stanku a zasjedanje je nastavljeno nakon što je HRT vratio svoje kamere u Zastupnički dom.

U svom izlaganju Anto Đapić (HSP) kazao je Vladi Gotovcu, - "Vaš govor pred 5. armijskom oblasti bio je ratnohuškački. On je bio poziv na obranu, poziv na rat, a prema onome kako ste vi danas rekli da je svaki rat zločin, onda je i vaš govor na Krešimirovu trgu bio poziv na zločin" Gotovac je u znak protesta izišao iz sabornice. Smatra da tvrdnja kako je njegov govor bio huškanje na rat, znači nerazumijevanje toga govora.

Dr. Ivić Pašalić upozorio je Vladu da deklaracija može omogućiti izručenje četvorice generala i optužbu za etničko čišćenje, a brojni HDZ-ovi zastupnici govorili su i o posljedicama koje može donijeti prihvaćanje Deklaracije.

Potpredsjednik Vlade dr. Goran Granić odgovorio im je da nije očekivao tako "jeftin demagoški pristup Deklaraciji" i rekao da Vlada ne stvara uvjete za izručenje generala.

Sjednica Zastupničkog doma nastavlja se idućeg tjedna. (Večernji list, 15. travnja)

LJ. MINTAS-HODAK I KRPINA OKOMILI SE NA BUDIŠU ZBOG NJEGOVA PITANJA:

Jeste li se pitali za nadležnost kad ste izručili Vitešku skupinu?

- Novoj se Vladi spočitava da izlazi iz svojih nadležnosti. Jeste li postavljali to pitanje kad je Viteška skupina otišla u Haag i tko vas je za to ovlastio? Tada se govorilo da je to u nacionalnom interesu - kazao je jučer Dražen Budiša, ističući da nova Vlada ne radi pod tim pritiskom.

- Haaški sud nije nadležan ni za Bljesak ni za Oluju nego za moguće zločine koji su tada počinjeni - kazao je Budiša i dodao kako prijava Haaškog suda Vijeću sigurnosti protiv Hrvatske nije aktivirana ier je hrvatski narod izabrao novu vlast.

Na to su oštro reagirali zastupnici HDZ-a. Ljerka Mintas-Hodak rekla je da je bivša Vlada surađivala s Haaškim sudom pod pritiskom. No nova Vlada, kazala je, radi pod dvostrukim pritiskom. Suprotno Deklaraciji donesenoj prije u Saboru predala je neke dokumente, te dobila potporu međunarodne zajednice jer je prihvatila bezrezervnu suradnju sa Sudom. Lj. Mintas-Hodak podsjetila je Budišu kako je, kad je prvi put spomenuta mogućnost optužnica

protiv hrvatskih generala, rekao da će u tom slučaju biti protiv bilo kakve suradnje s Haagom, a sad govori potpuno drukčije.

Drago Krpina netočnim je pak ocijenio da Vijeće sigurnosti nije procesuiralo haašku prijavu zbog rezultata izbora. Ako je to točno, to je dokaz da je netko izvan Hrvatske prijetnjama i ucjenama vršio pritisak na hrvatski narod za koga će glasovati. Budiša je Krpini odgovorio da vrijeda hrvatski narod proglašavajući ga nezrelim.

JADRANKA KOSOR (HDZ):

2000 osuđenih nakon Bljeska i Oluje, 27 za ubojstvo

Jadranka Kosor (HDZ) osvmula se na Arlovićeve navode iz kojih bi se dalo zaključiti da Hrvatska nije procesuirala osuđene za zločine. Nakon Bljeska i Oluje podneseno je 4000 kaznenih prijava, dosad je osuđeno njih 2000 - 27 za ubojstvo, a na izdržavanju kazni nalazi se 13 osoba, kazala je J. Kosor. (Večernji list)

BRANITELJI PROTIV DEKLARACIJE O SURADNJI HRVATSKE S HAAŠKIM SUDOM

19. travnja - Na prosvjednom skupu u Gospiću protiv istrage i mogućih suđenja Međunarodnog kaznenog suda u Haagu hrvatskim braniteljima, zatraženo je da se prestane s kriminaliziranjem Domovinskog rata, a Vladi i Hrvatskom državnom saboru poručeno je da preispitaju Deklaraciju o suradnji s haaškim sudom, koja je ocijenjena sramotnom i izdajničkom. Na prosvjednom skupu koji je organizirala Koordinacija udruga proizašlih iz Domovinskog rata Ličko-senjske županije okupilo se više od 2000 ljudi iz Gospića i okolice te članova i predstavnika udruga proizašlih iz Domovinskog rata. Nakon himne i odavanja počasti svim poginulim hrvatskim braniteljima okupljenima su se obratili predstavnici Udruga hrvatskih branitelja Domovinskog rata, Udruga dragovoljaca Domovinskog rata, Udruga roditelja i članova obitelji poginulih hrvatskih branitelja, predstavnici hrvatskih vojnih invalida Domovinskog rata i mnogi drugi. Svi su odlučno odbacili optužbe da su hrvatski branitelji na gospićkom području počinili ratne zločine nad srpskim civilima te zatražili da počne istraživanje zločina srpskog agresora nad hrvatskim pučanstvom.

Prosvjednici su zvižducima dočekali ministra hrvatskih branitelja iz Domovinskog rata Ivicu Pančića, ne dopustivši mu da im se obrati. U više navrata prosvjednici su zviždali na spomen Vlade predsjednika Račana, zamjerivši joj da ne zastupa interese hrvatskih državljana i hrvatske države. U Gospiću se potpisuje i Predstavka protiv provedbe istrage i mogućega suđenja haaškog suda hrvatskim braniteljima Domovinskog rata koju je organizirala Udruga hrvatskih dragovoljaca Domovinskog rata Ličko-senjske županije. Predstavku je već potpisalo više od 2,5 tisuće ljudi.

Nakon prosvjednoga skupa održan je prosvjedni mimohod ulicama grada Gospića, te su zapaljene svijeće kod glavnog križa na gospićkome gradskom groblju u spomen na hrvatske branitelje.

**Želite li znati sve o našoj zajednici?
Slušajte radio postaju "Zvuci Hrvatske"
Radnim danom 2.00 po podne; FM 100.7,
Nedjeljom, 12.00 PM; AM 15.40**

Bozanić: Ne dopuštam da se govori kako je hrvatski narod osuđenik na Haaškom sudu

SPLIT, 11. travnja

- Ja nisam osuđenik na Haaškome sudu, kao što to nije nitko od vas. Ne dopuštam da se govori kako je hrvatski narod osuđenik na Haaškome sudu, jer bi to značilo ideologizaciju, koja može unijeti bolest u naš narod. Suditi se može samo pojedincu, a nikako Hrvatima kao narodu, naglasio je u ponedjeljak na večer, praćen burnim pljeskom, zagrebački nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije msgr. Josip Bozanić, u prepunoj splitskoj konkatedrali Svetoga Petra.

Govoreći u Splitu na tribini pod nazivom "Ima li nade za Europu i Hrvatsku u njoj", nadbiskup Josip Bozanić je upozorio na to da se od crkve u Europi, pa tako i u Hrvatskoj, danas traži svjedočenje s više ljubavi, a manje riječima.

"Crkva ima važnu misiju na europskome kontinentu, što znači da ona mora izvršiti novu evangelizaciju novih generacija, i to novim sredstvima i metodama", istakao je msgr. Bozanić,

upoznavši nazočne sa zaključcima prošlogodišnje biskupske sinode za Europu, koja je održana u Rimu.

Nadbiskup Bozanić osvrnuo se i na sadašnju situaciju u Europi, naglasivši da postoje oni koji potiču podjelu između Krista i Crkve, kako bi na taj način izbjegli ući u odnos s kršćanskom zajednicom. Msgr. Bozanić je također upozorio na to da je proširen mentalitet koji razdvaja život od kršćanskih vrednota, a označen je pragmatizmom, potrošačkim materijalizmom, nihilizmom, relativizmom, ateizmom i ravnodušnošću.

Prošlogodišnja biskupska sinoda za Europu naglasila je da smo pozvani i poslani novime životom nositi poruku Isusa Krista i njega samoga kao izvor nade, istaknuo je nadbiskup Bozanić, spomenuvši da su iz sinode potekla tri bitna aspekta odnosa Crkve u današnjemu vremenu - eshatologija, vizija Crkve kao slike Krista nazočna s kršćanima, a ne kao puke organizacije, te obnova unutarnjega života. (Vjesnik)

Račan: Vlada neće dopustiti da ekstremisti izmanipuliraju branitelje!

ZAGREB, 20. travnja - Želim podsjetiti sve koji znaju čitati, a tih je u Hrvatskoj najviše: Deklaracija o suradnji s Haaškim sudom, koju je prihvatio Sabor, odlučno brani našu zajedničku borbu za neovisnost, Domovinski rat i branitelje. To je poznata stvar, izjavio je nakon sjednice Vlade premijer Ivica Račan, govoreći o prosvjedima dragovoljaca u Gospiću.

Dodao je kako je Deklaracija primjer Vlade politike koja smatra da je Domovinski rat moguće obraniti tako da se štite vrijednosti zajedničke borbe, dignitet branitelja i da se oni odvoje od pojedinih počinjenitelja zločina. "Štitimo Domovinski rat od pojedinaca, manipulanata i ekstremista u bivšoj vladajućoj strukturi koji pokušavaju izjednačiti počinitelje tih nedjela sa svim braniteljima, a to ova vlada neće dozvoliti", rekao je Račan. Premijer je naglasio kako se u konkretnom slučaju "pokušalo iskoristiti razumljivu osjetljivost naših branitelja i obitelji stradalnika Domovinskog rata. Većina građana zna razlikovati ta podmetanja od činjenica".

20. travnja - Reakcije na Deklaraciju o suradnji s Haaškim sudom i razlog jučerašnjeg okupljanja u Gospiću rezultat je, prije svega, neinformiranosti braniteljske populacije i brzo donošenje Deklaracije, izjavio je nakon sastanka s hrvatskim predsjednikom Stjepanom Mesićem Đuro Dečak, predsjednik Udruge hrvatskih veterana i invalida Domovinskog rata. Dečak smatra da bi odnos prema Deklaraciji bio bitno drugačiji da se hrvatskim braniteljima objasnilo da ona ne ide protiv njih već protiv onih koji su nedopuštenim radnjama štetili ugledu Hrvatske i branitelja.

Naglasivši kako je svjestan situacije u kojoj se država nalazi te da je Deklaracija donesena pod pritiskom, izjavio je kako bi kao predsjednik Udruge bio zadovoljniji da se u preambuli Deklaracije jasno reklo da je Hrvatska bila žrtva srpske agresije. To bi amortiziralo sadašnje istupe hrvatskih branitelja. Podsjetio je kako su se hrvatske žrtve iskapale samo na Ovčari dok haaški istražitelji danas istražuju u Gospiću i najavljuju nove zahtjeve za iskapanjima na novim lokacijama. Istaknuo je kako o samoj Deklaraciji nije razgovarao s Predsjednikom, no da je usaglašen stav da se sve udruge proizašle iz Domovinskog rata ujedine u krovnu organizaciju s ciljem poboljšanja odnosa vladinih i nevladinih institucija. (HRT)

Vijesti iz kulture

Andrea Bassi:

ČIPKA, CVIJEĆE I ANĐELI

Nakon niza slikarskih i kiparskih izložaba i izložaba fotografija u Malom salonu đurđevačke galerije Stari grad, predstavljen je noviji keramičarski rad zagrebačke autorice Andree Bassi (1962). Riječ je o akademskoj slikarici, koja se ponajviše bavi keramikom, a ponekad kreće i u izlete prema animiranom filmu. Izloženi keramički radovi pripadaju jednom osebnom dekorativnom izrazu oslonjenom na slobodno oblikovani organski svijet prirode koji autoricu privlači više od čistoće geometrijske pravilnosti. Kutija na čijem se poklopcu propinju konji, okerasto - zelenkastoplava kutija s crvenkastim lampionima, barokno raskošna "Carska kutija" dekorirana bijelo - plavom čipkom iscrtanom pozlatom pri poklopcu, zidni tanjuri kojima prelijeću puteni mali anđeli, čajnik na čiji je poklopac zasjela ptica, posudice za aromu čije je stijenke i otvore opleo slak, te cijele keramičke zidne slike s ljiljanima i ružama - samo su neki od eksponata predstavljenih na izložbi.

Andrea Bassi inzistira na bjelini podloge koju prevlači pastelnim nijansama zelene, crvene i plave boje, dodajući ponekad pozlatu na detaljima. Nepravilna linija autoričin je zaštitni znak, iako je njezina zdjela, tanjur, kutija za nakit ili šalica upotrebljiva jednako kao i ona izrađena na keramičkom kolu. Izrazitu dekorativnost postiže primjenom "citata" komadićima čipke, otiscima u glini slavonskih ili njemačkih "šlingi", tkanja, navodeći kako "krpice otisaka bilja, tkanina, čipke u sebi čuvaju energiju svoga vremena". A posebna energija prostora zatvorena je u šupljini keramike u čijoj je biti prazan prostor koji u sebe prima, čuva, pohranjuje... Potpuno je ženski kao što je potpuno ženska i materija modelirane ovojnice - glina, zemlja. Poštuje šuplinu koja je osnova tehnološkoga postupka oblikovanja keramike, te teži uporabnosti. Tako cvjetni buketić može postati i dječja igračka, riba dobiti kotače, dok mali novčanik koji svojim cvjetnim ukrasom i pozlaćenom kopčom podsjeća na raskoš kineskog brokata - postaje nosiv. Keramički predmeti te umjetnice posebno su zapaženo mjesto našli u privatnim kolekcijama Marijane Jurkas u Đurđevcu i Božice Anić u Koprivnici.

(D. Jendrić, Večernji list, 06. travnja 2000.)

"LICITARSKO SRCE" U LONDONU

Baletna trupa "Croatia" gostovat će 8. i 9. travnja u Londonu, na jednoj od najatraktivnijih svjetskih pozornica - "Milenijskoj kupoli" - konstruiranoj kako bi se najrazličitijim programima tijekom cijele 2000. obilježio ulazak u 21. stoljeće. Članovi Baleta HNK u Zagrebu, koje je prvak zagrebačkog baleta Svebor Sečak okupio u baletnu trupu "Croatia" izvest će tom prigodom posebno prilagođene segmente baleta Krešimira Baranovića "Licitarsko srce". Naši će plesači nastupiti na tematskoj pozornici "Priča mogega grada", čime je Hrvatska uvrštena među 30-tak zemalja koje će do kraja godine baš na toj sceni predstaviti svoju tradiciju, kulturu i umjetnost. Kako je na jučerašnjoj tiskovnoj konferenciji u HNK-u istaknuo Svebor Sečak, dijapozitivi koji će se emitirati tijekom planiranih osam izvedbi, kao i prigodna izložba te materijali koji će biti na raspolaganju posjetiteljima, a "Milenijsku kupolu" tijekom vikenda posjetiti će oko 50.000 ljudi, predstaviti će ne samo zagrebački balet, već i HNK, Zagreb i cijelu Hrvatsku. Gostovanje su omogućili engleski organizatori i hrvatsko Ministarstvo kulture, a veliku pomoć pružila je i Flora Turner, kulturni ataše RH u Velikoj Britaniji. (Večernji list, 06. travnja 2000.)

"Jesus Christ Superstar": PETNAEST MINUTA OVACIJA

ZAGREB - S petnaest minuta ovacija ispraćena je jučerašnja (05. 04.) premijera musicala "Jesus Christ Superstar" Andrewa Lloyda Webbera i Tima Ricea u Velikoj dvorani "Lisinski" koju je produciralo Kazalište "Komedija". Uz zbor i orkestar kazališta pod ravnanjem Veseljka Barešića, glavne zvijezde večeri su bile Giuliano, Ervin Baučić, Jasna Bilušić, Drazen Čuček, Vid Balog i Branko Blace. Predstavu je postavio redatelj Vlado Štefančić u scenografiji Ive Knezovića, kostimografiji Barbare Bourek i koreografiji Tihane Škrinjarić. Sudeći prema velikoj gužvi koja je pratila pretpremijere i sinožnju premijeru, "Jesus Christ Superstar" vjerojatno će postati novi kazališni hit i u idućim sezonama. (Večernji list, 06. travnja 2000.)

GOSTOVANJE TEATRA IZ HRVATSKE U SUBOTICI I NOVOM SADU

Glumci zagrebačkog teatra "Rugantino" Gordana Gadžić i Ivica Vidović ovih dana gostuju u Novom Sadu, Beogradu i Subotici, javlja danas Hrvatski program Radio Subotice. Glumački par Gadžić - Vidović dočarava Španjolsku u jeku fašizma gdje komičarski par biva zarobljen te moraju igrati po diktatu talijanskog poručnika, odanog Frankovog i Musolinijevog sluga. Umjetnici pristaju na sve, ali samo do jednog trenutka. Kako se nastavlja predstava "Ay, Carmela" subotička publika će saznati u subotu 8. travnja u Narodnom Kazalištu. Press agencija Nezavisni iz Novog Sada javlja da je predstava "Ay Carmela" na novosadskoj sceni "Pera Dobrinović" (6. travnja) prvo gostovanje jedne glumačke trupe iz Hrvatske "u našoj zemlji od raspada bivše Jugoslavije". Mladi alternativni teatar "Rugantino" čini bračni par Gordana Gadžić i Ivica Vidović, a redatelj predstave je Robert Raponja. Predstava je igrana širom Hrvatske i izvan nje i uskoro će imati svoje 100. izvođenje. Komad poznatog španjolskog pisca i redatelja J. S. Sinistera prvi put je izveden u Zaragozi, a doživio je veliki uspjeh na mnogim svjetskim pozornicama, kaže se u obavijesti Nezavisnog. (HIC, 06. travnja 2000.)

PREDSTAVLJENO PJESNIŠTVO AMERIČKIH HRVATA

Šestero američkih Hrvata pretstavilo je u nedjelju 2. travnja u New Yorku svoje pjesme u sklopu prve večeri hrvatske iseljeničke lirike koju je organizirala Hrvatska katolička misija iz newyorške Astorije. Na večeri se okupilo stotinjak Hrvata iz New Yorka i bliže okolice koji su sa zanimanjem poslušali Jadransku Boljunšću, Vivianu Knapić i Maria Vislovića, troje pjesnika podrijetlom iz Istre, te Nealu Borovinu, Ivana Dobru i Radoslava Kostana čiji su obiteljski korjeni u šibensko - zadarskom području. Svi šestero pišu uglavnom čakavštinom. Iako četvero od njih već imaju objavljene samostalne pjesničke zbirke, želja im je do jeseni tiskati zajedničku knjigu lirike. Predgovor knjizi i kratke osvrte o svakom od autora napisao je ministar savjetnik u veleposlanstvu RH u Washingtonu Mate Maras koji je tijekom pjesničke večeri govorio o pjesnicima i njihovu stvaralaštvu. Pjesničko druženje upotpunjeno je glazbom hrvatskih postdiplomata u New Yorku, gitarista Srdana Berdovića i klarinetista Davorina Brožića. (Vjesnik, 04. travnja 2000.)

PREPORUČAMO:

VTC Vancouver Telephone Company
Telefonirajte po najnižim cijenama do sada!
No monthly fees!
Croatia 44¢ per min
Bosnia & Hercegovina 44¢
Germany 14¢ - Italy 16¢ - Austria 18¢
Australia 14¢, Philippines 37¢
Niske cijene i za ostale zemlje!
Finka Pralas, Tel: (toll free) 1(877) 540-9821
***Govorimo hrvatski Fax: 1-877- 540-9823**

"ATARSKI KRIŽOVI"

Red je da se sad u srid korizme sitimo i kadgod od salašara vrlo posćivani atarski križova koji su bili ukras ravnice i obiluje da u ovom kraju žive bogoljubni kršćani, piše za Hrvatski program Radio Subotice Alojzije Stantić. Danas je svakom civiliziranom čoviku poznat križ jer je on znak kršćanstva, s njim se vidamo svudan i u svako vrime. Njeg su kršćani za svoj znak odabrali jel je na njem razapet Isus, prija sad već blizu 2000. godina, kad je osuđen od Poncija Pilata onda najokrutnijom kaznom u Rimskom carstvu. O križu je toliko pisano ko ni o jednom drugom predmetu, slikali su ga slikari, klesali kipari - znani i neznani, kršćani ga drže u svojim kućama, crkve su okićene križovima, s njim je obiluzen svaki kršćanski grob, njeg nose ko nakit, on je u zastavama država i tako redom. Jednom riči kršćansko okruženje pridstavlja križ, pa brez njeg nisu bili ni naši stari.

Naši preci su u ovaj kraj dolazili pridvođeni križom, a čim su se smistili u zemunice latili su se podizanja usputni križova, a osobito kraj litnji atarski putova, da prid njim obave molitve katkad i zajedničke i manje virske obrede. U to vrime su njim atarski križovi odminili udaljene crkve. Triba imat na umu da je većina seoski, a osobito salašarski crkava saziđana u ovom viku, a katolici su obavezni da iđu na nediljnu misu, ako do nje mogu stignit za manje od sat hoda. Po ovom su atarski križovi prva zajednička virska zdanja koja su podigli naši stari. Kako su ziđali salaše i širili se po našem ataru, tako su dizali nove križove. Na jednoj staroj zemljovidnoj karti je izbrojano oko 230 križova u subatičkom ataru i kad se zagledaju njeva mista podizanja onda se vidi da se do svakog križa iz najudaljenijeg salaša moglo stignit za manje od po sata hoda. Ove križove su podizali pojedine obitelji il više nji zajedno. Pravili su ji u početku iz tvrdog u dugovičnog dračovog drveta koji je bijo podesan da brez nike posebne zaštite odoli vrimenskim nepogodama, a trajnost njim je bila po stotinak pa i više godina.

Kad je koji istrunijo, njeg su zaminili najčešće takim novim križom, a starog su ispilali na komade i kako su kazli saranili ga u temelj pod novim križom. O izgledu i održavanju atarski križova starali su se pojedine obitelji il više nji zajedno, a od ranog prolića počev od visibabe pa do kasni jesenski ručica i krizantina bijo je okićen sezonskim cvićom. Po ondašnjem adetu ritko je koja žena išla pod križ a da nije ponela nikolko strukova cvića da ga okiti. Križ i misto oko njeg su bili posvećeni i ograđeni tarabama, da ga ne oskmave životinje. Nuz svaki od ti križova su zasadili po koje drvo da liti pravi lađ, a prid križom je bila i klupica, da je hasniraju potribiti. Kadgod su salašari tušta išli pišće pa njim je usputni križ dobro došo da u njegovom lađu na klupici odmore noge, a usput i da se pomole.

Kako su se naši stari otukli vrimenom su počeli pojedine imućnije obitelji podizat i dugotrajnije kamene križove, o čijem su održavanju brinuli okolni salašari. Križovi su bili zajedenički i svist o tom je u ljudi bila toliko razvijena da je bilo ko otklonijo nedostatak čim ga uočijo. Prid početak korizme su okolni salašari uredili okoliš križa, oko ograde su očistili nanet korov i lišće od kuruzne, ograbljiličali travu, po potribi popravili ogradu il klupicu, da križ okolnim izgledom spremno dočeka prvu godišnju veliku positu na Čistu sridu, na prvi dan korizme. Posita križu je bila najživlja u korizmenom vrimenu kad je inače pojačan virski život. Pod križ su dolazili kad je ko stigo, a kod svakog križa su nediljno jedared il dvared okolni salašari zajedno molili križni put, kojeg je pridvodijo jedan od najugledniji virmika.

Križ je nuz ulogu vorskog zdanja i okupljanja virmika imo i važnost ko misto okupljanja ljudi iz udaljeniji salaša, jel kad je već kogod došo pod križ bijo je dospiven i nise žuriyo natrag, pa je imo vrimena da se s drugima ispriopovida i da razmine novosti. Nuz to što je imo veliku trajnost on je bijo obiluzen u svirm zemljovidnim kartama i vojski je služijo ko jedan od najpouzdaniji oslonaca za krećanje po nepoznatom terenu, s tog mista ga niko neće pomirit i na njeg su svi pazili. Zimi kad je snig zavijo putove križovi su bili ciguran putokaz kudun triba ić. Kad su saziđali salašarske crkve u Đurđinu, Maloj Bosni, Bikovu i druge, atarski križovi su polagano poceli gubit važnost jel su većini salašara crkve bile dostupne, nisu imali toliku potribu čestim positaama križova. Posli II. Svitskog rata a osobito posli prodora auta u našu svakidašnjicu više ni salašarima crkva nije bila odviše daleko, pa su tako polagano atarski križovi počeli gubit značaj. Oni koji su uspiji priživit posliratno vrimo ostali su tu i tamo jedva održavani, a najviše nji je sasvim zapušteno. Posli nestanka toliki salaša osto je po koji usamljen atarski križ ko uspomina na jedno vrimo kad je u našem ataru bijo drugačiji adet odnosa naspram ti križova, a sad su nam ostali ko nimi svidoci tog vrimena.

Ovi križovi jos žive u pripovitki stariji ljudi koji se dobro sićaju kadgodašnji molitvi i osobito zajedničkog dočeka uskrsnuća u Uskršnjoj noći, posli čeg su se razišli i brže bolje latili ila iz posvetilišta. Najveći dio križova je i dalje na svom mistu jel s nji raspeti Isus nadzire i čuva ravnicu. Ovom triba dodat jednu istinu: dosta je od atarski križova u proteklom vrimenu uništeno, a još vise zapušteno. Brigu o postojećim križovima triba da vode nasljednici oni koji su ji podigli, jel su nuz imovinu talovali i nenapisanu brigu o čuvanju i održavanju ti križova. Ovo se svakako odnosi i na većinu župnika i pastoralni vijeća, jel ako postojećim križovima nisu dodali ni jedan novi onda nek barem vode više brige o postojećim križovima. (HIC)

Dio izvrsnog zbora župe "Naše Gospe Kraljice Hrvata"

DUHOVNOST

Za duhovni rast -

Telefon - Dial for Hope 416 - 231-7221 -Podsjetimo se i zapišimo brojeve radio stanica :1320 AM - radio stanica CJMR 99.5 FM - WDCX (Buffalo) Televizija: različiti vremenski termini, sadržaji, i na različitim TV kanalima.Pogledajte na televiziji - Food For Life - nedjeljom u 7 ujutro on ON TV.

Biserka Milinković

Gospodarstvo

Premijer na sastanku sa Zajednicom povratnika Hrvatske:

Račan: Ne bude li obnova bolja od lanjske, moramo pasti

Osiijek, Samo 45 minuta razgovora premijera Ivica Račana i izaslanstva Zajednice povratnika Hrvatske bilo je dovoljno da se za sada, "izglade" nesporazumi na relaciji ZPH-hrvatska Vlada. Zadovoljni obećanjima premijera i dopredsjednice Vlade Željke Antunović, čelnici ZPH-a Josip Kompanović, Tomo Povreslo i Branko Pek jučer su održali konferenciju za novinare kako bi informirali prognanike i povratnike o susretu, te javno obvezali Vladu na ispunjavanje obećanja.

"Vlada je svjesna toga da stradalnici rata nisu tajkuni, niti su sami krivi za ono što se dogodilo, pa naše problemne ne misli stavljali "pod tepih". Međutim, treba joj vrijeme, pa moli da se o rezultatima govori na kraju godine. U svakom slučaju, obnova bi ove godine trebala biti bolja nego ranije, ali zahvaljujući izvanproračunskim sredstvima i donacijama. Naime, u lipnju se održava donatorska konferencija pa u kratkom roku treba pripremiti kvalitetne projekte za malo i srednje gospodarstvo, koje će se ponuditi stranim ulagačima, a hrvatska će država dati jamstva i ponuditi prihvatljive uvjete za investiciju u Podunavlju (5 - 10 godina oslobođanja od poreza). Pripremit će se i uvjeti za primjenu Zakona o područjima od posebne državne skrbi, a što se tiče tenzija zbog povratka Srba i statusa useljenika iz BiH, dopredsjednica Antunović jamči da se nijedan Hrvat neće iseliti dok se ne osigura alternativan smještaj", kazao je predsjednik ZPH-a Josip Kompanović te dodao kako je dogovorena bolja suradnja udruge povratnika, resornih ministarstava i čelnika Vlade.

Tajnik ZPH-a Branko Pek na susretu u Vladi zapisao je sve izjave, pa i Račanove riječi da "vlada neće obećati ono što ne može ispuniti", i "Ne bude li politika obnove bolja od prošle godine,Račan mora pasti, ova Vlada mora pasti",te riječi Ž. Antunović da su prognanici "dvostruke žrtve, žrtve rata i politike, odnosno grabeža, jer su prethodnici u Vladi kroz obnovu trpali sebi novac u džepove". Večernji list, 17.4.2000)

VLASNICI VEČERNJEG LISTA AUTOKUĆA ZUBAK I MONTMONTAŽA GMBH!?

16. travnja - Večernji je list u svom današnjem izdanju objavio ekskluzivnu vijest da su vlasnici Večernjeg lista Autokuća Zubak i njemačka tvrtka Montmontaža GmbH. Vlasnik Autokuće Zubak Pavo Zubak predstavnik Montmontaže Ivica Nuić u razgovoru za Večernji list izjavili su da su nakon više od dvije godine anonimnosti odlučili objaviti identitet svojih tvrtki zbog toga što je medijsko-politička hajka na list poprimila takve razmjere da je počela prijetiti stabilnosti novina. Kroz rad saborskog istražnog povjerenstva, kako ocjenjuju Zubak i Nuić, stvar se mistificira, a sve skupa šteti Večernjaku.

Prema njihovim riječima Montmontaža GmbH vlasnik je oko dvije trećine dioničkog paketa Večernjeg lista u vlasništvu Caritas Funda, za što je platila oko 12 milijuna njemačkih maraka, dok je Autokuća Zubak, kao vlasnik jedne trećine dionica, uložila ostatak novca do ukupne cijene u visini od 19,5 milijuna njemačkih maraka. Zubak i Nuić tvrde da im je isključivi motiv za ulazak u Večernji list bila zarada, tj. da se uloženi novac oplodi te da zatim zarade prodajom dioničkog paketa strateškom

partneru kada se za to stvore uvjeti. Kada se nađe strateški partner koji će kapitalom oplemeniti Večernjak, vjerojatno ćemo izaći iz Večernjeg lista. To će se,nadam se, dogoditi vrlo brzo, rekao je Nuić. On i Zubak opovrgavaju pritom špekulacije da su novine kupili opranim novcem,kao i da su do lista došli putem političkih veza i sponzora. Dvojica poduzetnika tvrde da se investitori putem Nadzornog odbora ili Uprave društva nisu nikada bavili uređivačkom politikom Večernjeg lista, a Nadzorni odbor se bavio isključivo nadzorom poslovanja i razvojnom strategijom.

S obzirom na ovo što smo saznali,rad Povjerenstva u onom segmentu u kojem ga interesira tko je vlasnik Večernjeg lista bit će olakšan, izjavio je predsjednik saborskog Istražnog povjerenstva Joško Kontić te naglasio kako Povjerenstvo nije osnovano samo za utvrđivanje identiteta vlasnika, nego i da bi dalo odgovore na niz drugih pitanja.

Inače, Pavo Zubak je i prije godinu dana u medijima bio doveden u vezu s Večernjim listom. Bio je prozivan da je utajio više od 18 milijuna kuna poreza te da je s Ministarstvom financija unaprijed "prebio" dug tako što je godinu dana prije HDZ-u dao taj iznos za kupnju Večernjeg lista. U intervjuu tjedniku Nacional 13. ožujka '99. Zubak je to opovrgnuo, ističući da u tom slučaju ne bi u tvrtku bila dovedena financijska policija. Tada je naglasio da ga Večernji list ne zanima, niti se može baviti nečim drugim osim prodajom automobila. Zubak kaže i da je Istražno povjerenstvo do tada moglo stupiti s njime u kontakt, s obzirom na to da se s njihovim imenima manipuliralo u javnosti. Kako su najavili, Zubak i Nuić planiraju izaći iz Večernjaka. Prema njihovoj izjavi već su našli partnera kojem će prodati svoj udio da bi povratili uloženo.

Ako je doista istina da su oni vlasnici Večernjeg lista, morat će hrvatskoj javnosti objasniti zašto su toliko vremena skrivali tu činjenicu, izjavio je premijer Račan nakon današnjeg razgovora s ministrom Ivaniševićem koji se nalazi na liječenju u KBC-u Rebro. Dodao je kako ga ta vijest nije iznenadila jer su se u kuloarima njihova imena najčešće spominjala uz prodaju Večernjeg lista.(HRT)

BANKE POPUSTILE PRED LINIĆEM I CRKVENCEM

Krediti turističkih tvrtki reprogramiraju se na deset godina

Nakon više dobrih vijesti za turizam na prošlotjednoj sjednici Vlade, u zraku je ostalo visjeti kojim će se mehanizmom prisiliti banke da reprogramiraju dugove turističkim tvrtkama. Budući da se država u većini slučajeva ne pojavljuje kao vlasnik, Vlada formalno za to nema načina. U tim koji bi to trebao istjerati na čistac na sjednici su, osim ministrice turizma Pave Župan-Rusković, imenovani potpredsjednik Vlade Slavko Linić i ministar financija Mato Crkvenac. Trojka je, kako doznajemo, taj zadatak uspješno obavila već idućeg dana.

- U petak ujutro smo tu temu završili. Banke su izašle ususret Vladinoj zamisli da se krediti turizmu reprogramiraju na deset godina uz poček od tri godine. Pristali su na kamate od šest do osam posto u prve dvije godine, a poslije će kamate vjerojatno same po sebi padati. Gdje nije bilo drugog načina, obećali smo da će država uskočiti svojim jamstvima - otkrila je ministrica Pave Župan-Rusković, ne želeći iscrpnije o tome kojim su argumentima banke pridobili za reprogram. (Večernji list)

HRVATSKA ISKRA.... VAŠE ZADOVOLJSTVO

DRŽAVNI PRORAČUN U VELJAČI 48,7 POSTO VEĆI OD PROŠLOGODIŠNJEGA

Proračun prepunili prihodi od privatizacije i porezi

Prema najnovijim podacima Ministarstva financija, u prva dva mjeseca ove godine državni je proračun ostvario 7700,7 milijuna kuna prihoda, što je 48,7 posto više nego u istom prošlogodišnjem razdoblju. Rashodi su u istom razdoblju bili 7261,6 milijuna kuna.

Rezultat takvih kretanja prihodne i rashodne strane proračuna proračunski je suficit u prva dva ovogodišnja mjeseca od 439,1 milijun kuna.

Visok porast ovogodišnjih prihoda u odnosu prema prošlogodini rezultat je uplate prihoda od privatizacije Privredne banke, kao i porasta većine poreznih prihoda. Porezni su prihodi u promatranom razdoblju porasli 10,4 posto. Rast su u odnosu prema prošlogodini zabilježili gotovo svi porezni prihodi. Najveći porast zabilježen je kod prihoda od poreza na dohodak, 16,9 posto, trošarina 14,7 posto te poreza na dodanu vrijednost 11,4 posto.

U veljači ove godine prikupljeno je 3344,8 milijuna kuna, od čega 2958,3 milijuna kuna čine porezni prihodi. U odnosu prema

istome mjesecu prošle godine porezni su prihodi porasli 9,6 posto, dok je u usporedbi sa siječnjem taj porast bio 17,5 posto. U odnosu prema siječnju rast je zabilježen kod poreza na dohodak - 6,3 posto, a kod poreza na dobit rast je iznosio 48 posto.

Snažan rast zabilježen je kod prihoda od trošarina, 44 posto, što je većinom rezultat porasta prihoda od trošarina na naftne derivate od 102 posto. Takav je porast prihoda od trošarina na naftu u veljači zabilježen zbog naplate zaostalih trošarina iz siječnja. Prihodi od trošarina na duhanske preradevine u veljači su u odnosu prema siječnju zabilježili smanjenje 8,3 posto.

Neporeznim je prihodima u veljači prikupljeno 105 milijuna kuna, a kapitalnim 282 milijuna.

Usporedno s prihodima rasli su i proračunski rashodi. U prva dva ovogodišnja mjeseca u odnosu prema istome lanskome razdoblju taj je porast iznosio 15,8 posto. Kapitalni rashodi na međugodišnju razinu smanjeni su 37 posto, a neto su posudbe porasle za više od šest puta. Proračunski je deficit u veljači iznosio 672,2 milijuna kuna, a financiran je izdavanjem trezorskih zapisa, kratkoročnim pozajmicama od Hrvatske narodne banke te poslovnih banaka. (Večernji list)

DAMIR KAJIN (IDS) I ZLATKO KRAMARIĆ (LS) U ROVINJU:

Vlada prokockala prvih stotinu dana

ROVINJ-Prvih je stotinu dana nove Vlade prokockano i krajnje je vrijeme da se ona prestane baviti marginalijama i uhvati se u koštac s ozbiljnim gospodarskim problemima. Od 3. siječnja do danas broj nezaposlenih u zemlji popeo se za još 50.000 i, po svemu sudeći, kraj godine dočekat ćemo sa 400.000, a Savez samostalnih sindikata prognozira čak i 500.000 nezaposlenih. U prva dva mjeseca u stečaj je dospjelo 1308 trgovačkih društava, a pod likvidaciju 260 pravnih subjekata. Zato Vlada mora hitno donijeti mjere kako spasiti gospodarstvo i izbjeći ozbiljne socijalne poremećaje - rekao je saborski zastupnik Damir Kajin na novinskoj konferenciji u Rovinju koju je jučer održao s kolegom Zlatkom Kramarićem.

Osvmno se i na sanaciju velikih državnih banaka - PBZ-a, Splitske i Riječke banke - što je porezne obveznike stajalo 8,5 milijardi kuna, a sve tri prodane su za samo 3,1 milijardu kuna stranim bankama, koje će u idućih sedam godina povući oko 10,5 milijardi kuna u obveznicama. Zlatko Kramarić osvmno se na Zakon o unutrašnjim poslovima i pojave ugrožavanja privatnosti političara te na špekulacije o svojem navodnom prelasku u IDS, ističući pritom iznimno dobru suradnju LS-a i IDS-a. (Večernji list)

Ponuda hrvatskih prepoznatljivih proizvoda

Nova orijentacija Croatia banke odnosi se na izvozno orijentirano malo i srednje poduzetništvo, te na razvoj odnosa sa stanovništvom, istaknuo je sanacijski upravitelj Banke Adolf Matejka na sastanku s predlagateljima projekta malog i srednjeg poduzetništva. Strategija Croatia banke je postati banka malog i srednjeg poduzetništva. Cilj banke također je pronaći nove oblike financiranja i odnosa s malim i srednjim poduzetnicima, jer se više od 95 posto bilance banke odnosi na malo i srednje poduzetništvo. (Glas Slavonije)

Lovčevi zapisi: I DA ZLO BUDE VEĆE

Bilo je to mislim predlani kad mi komšija donio kuvertu od lovačkog društva; kaže, čuo di njeko vrišti pa izišo napolje, a ono se mali poštar preitijo preko tarabe i spo u njegovu barču pa cima i otima svoju veliku poštansku torbu iz usta mojega Šarova! Već godinama nji dvojica nikako na zelenu granu. Probo je on siroma Šarova podmićivat kojekakvim keksima i čokoladom, al sve to džabe: ne volji poštaru i gotovo.

Zno sam ja da je u kuverti dozvola za odstrel smjaka, al ne bi se ni nado da sam dobijo ko po njekom vražjem ukoru revire bogu iza leđa: Koškanski Brezovac, Obodak i Maclen-Greda. I da vrag bude gorji, u tim revirima sokom nikan nisam ni bijo, pa me uvatijo njeki straj da ne bi tamo mogo još i zalutat pa nedajbože ostat na sprdnji celom selu i lovačkom društvu. Spade mi na pamet da priupitam onako ko u šali našega belogrivca jel se tamo ide šinjobusom ili kakvim eroplanom, jel će me moždapeljat po šumi kakigod Mungabandamazdabanda ko da sam u lovu, nedajbože, u Paragvaju. Al oped mislim bolje mir, i na koncu konca bilo je onako kako je moralo biti - Božja volja.

Sviće. Kotrlja se limuzina po friško nasipanom drumu punom japaga i krupnog kamenja. S obadvi strane druma strše iz magle stogodišnji debeli rastovi koji su mi jedini putokaz u neznankud i neznamdi, a putu nikad kraja, pa mi u tintaresnici sto vrtat mali vražji crv da nisam ja to već zaluto, a još nisam stigo di treba! Srećom, već se malo razdanilo pa spazim ispod maglene firange staru lugarnicu. Radostan, di me čeka pratioč i moj dobar pajdaš Joza Kalkan, inače dobar poznavalac koškanski revira.

Šuma spava. Tu i tamo javi se dikoji kos, a duboko u šumi par mačoša silnom drekom može bit prate lijova do njegove jazbine nakon jutarnjeg lova u obližnjem selu. Da, lako je njemu, mislim ja, prišulja se do kakvog truljavog kokošinca il piličaka pa gubicu kroz šupuru il natrulu dasku i lovina je u zubima. A ja? Treba sigurno cieli Božji dan pretumarat i preklipsat te dugačke lenije i staroputine, gumit njokalicu u sve bare i livatke uzduž i popreko, kukucnit se u svaku šljukaricu po seči i podrastu dok puška i nabrekla pretenara žuljaju uznojenu i mokru krmenadlu da bi je mogo žmikat ko ušvicanu šufericu. Još bi tu muku nekako i trpijo da ni ti dosadni komara, obada i slepaka, a sitne male čamice bodu i grizu jače neg sve ono zlo zajedno! I još kad mi njeko kaže: Ih... pih... lako j' bit lovac, pušku na rame, brigu u torbu pa uživaj!"

Eee.....cccc.... ni on tog kruva jeo; da je , ne bi tako makarštogod divanijo.

Prvo jutarnje sunce uvati nas u četvrtoj tabli. Odamo polako s noge na nogu po debelom tepihu zelene sočne trave ko bosu po vankušu, a ondak pred nama puče livadica puna rose pa se od milinja sve bljeska i sjaji ko dukati na vratu kake divojke il snaše. Po njoj se rasipalo malo glogovo trnje i svibovi gričevi izlašćeni lagodom prvog sunca. Samo što mi je Joza stigo prišapčat: tu bi jedan moro bit... i to dobar... iza jednog ovećeg čatrla iskoči krasan smjak i sagnjeni rogova uteče kroz akaciju pa durk u visoku šumu! Ja onako još pospaliv, nisam stigo ni pušku s ramena skinit, a od njega osta samo daleki bauk, sve tiši i tiši.

Podne nas stiglo taman ispod velike divlje kruške pune ladovine, i bila bi zbilja griota da tu nismo južinali i malkoc žed ugasili.

Ej, prika moja, istom su mi onda kola krenula nizbrdo! Samo što smo zašli u jednu baru punu rogoza i trave, spazim u pol bare smjaka zadignjeni nosnica kako njuška zrak oko sebe i striže klem-pavim ušima. Držim ga u križu optike, rogovi osrednji, dobri, al ko zavruga videm samo glavu i komadić vrata; ne znam što ću, prvi mi je uteko izgleda da će i drugi.

-Pucaj... pucaj... šta čekaš! - šapće Joza, nasrtljiv ko da ga je roščika ubola. Lagano pušćam križa po vratu pa nasumce di je ple-

čka povučem! Od siline razvaljenog šusa zapraši se oko njega zao-stala rosa i u tom momentu nestade i njega u plavoj treperavoj izmaglici!

Čekamo.... Iznad bare oped legla tišina i spokoj. Joza mi pruža ruku i čestita, vadi cigaretu i vuče prve dimove, a ondak pravac prema njemu. Sveta Marijo, kad mi tamo, al smjaka nema! Ostala samo ležaja s par kapi krvi i ništa više! Najrade bi si kapu poždero od muke. Zavezani gubica, krenemo po tragu lagano za njim. Na pedesetak koraka gle čuda! Na travi osto drob, i to čitav ko da ga je netko potpilačom izvadijo! Al smjaka oped nema! Gledamo se nas dvojica ko sluđeni pa brez zbora i govora ajd u hajku po tragu za njim. Tu i tamo natrpavamo na dikoju kap krvi i komadić izvakane trave, al smjaka oped nema! Kad smo protuvali i drugu hajku, pitam Jozu:

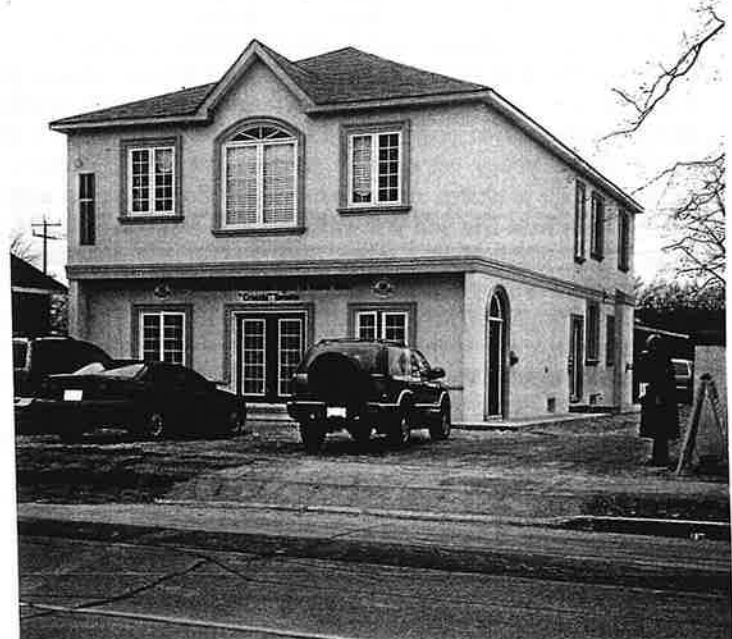
-Jel da nas to njeko ne vuče za njokalicu, a, sigurno ga prid nama šlantra kroz šumu da bi nas mogo prvom zgodacijom debelo zafrikavat!

On izbuljio očurde i začuđeno sliježe ramenima žureći u sad već treću hajku.

-Idi ti još malo do Brezovice, a ja idem natrag u limuzinu! smušeno protiska i ode znojava čela i mokre rubine od silne zapare i vrućine.

Samo što sam izišo na breznički bent, a na njemu stoji moj smjak! Samilosni šus pade mu ravno na vrat, i on nesretnik skonča svoje teške muke. I da zlo bude veće, utroba mu bila puna muva zujara, koje su već napravile svoje. A prvi šus? Prošo između zadnji noga i razrezo potrbušinu sve do prsnog koša! Eto, nije stojo onako kako sam mislijo, fala bogu da sam ga i našo... A kad je Joza stigo i vidijo moje nakešeno lice, ko da mu je par sunca zasjalo. Na rastanku Joza izbrblja onako za ozbiljno: "Neću nikom kazat da si ubijo crvljiva smjaka!"

Željko Abičić, Lovački vjesnik, 11-12, str. 46

Croatian National Sports Club Inc.
"Croatia" Toronto

i ubrzo ga gubimo iz grupe. Treba se više odmarati jer je i zrak razrijeđen. Stalno nam je ispred očiju Kilimanjaro sa svojim snijegovima. S desne strane je Mavenzi. Nešto niži vrh ali teže dostupan. Između njih sedlo, dugačko, užasno dosadno i nikad mu kraja. A uspon gotovo nikakav. Da nije Kili ispred nas, pejzaž bi zaista bio dosadan. Već vidimo naš cilj, Kibo Hut, ali do njega još skoro dva sata dosadnog hoda. I konačno, nakon skoro sedam sati hoda stižemo na Kibo Hut, visina je 4700 m. Večeramo, tko može, i odmah se liježe. Treba uhvatiti što više sna jer je ustajanje već u 23 sata. U ponoć se kreće prema vrhu. Dvoje, zbog zdravstvenih tegoba (povraćanje, glavobolja) odustaju od osvajanja vrha i ostaju na ležajima.

Ujutro oko 10 sati vraćaju se prvi osvajači Kilimanjara. Vesna i Blaženka, koje su se prve vratile, došle su do Gilmans Pointa 5685m. Dalje nisu mogle i vratile su se. To je bila pametna odluka. Ta se točka također priznaje kao osvajanje Kilimanjara. Poslije njih vraćaju se i drugi koji su osvojili Uhuru Peak. Prvi su, naravno, najbolji među nama Riki i Dado. Nakon dobrog odmora svi se vraćaju na Horombo Hut. Konačno i zadnji osvajač Ranko, uz svesrdnu pomoć vodiča Isse, stiže na Horombo. Svi su vrlo umorni jer trebalo je taj dan svladati 1200 m uspona, i 2200 m spusta, uz uvjete koji se pružaju na tim visinama. Tom kaže da mu ni na Aconcagui nije bilo tako teško. Odmah poslije večere liježemo.

Danas, šesti dan na Kilimanjaru, čeka nas spuštanje do izlaza iz parka. To, uz odmore i bez žurbe, traje oko šest sati. Na izlazu iz parka opet se treba upisati u knjigu. Osvajači vrha dobijaju certifikate. I zaslužili su ih.

Autobusom ponovo u Moshi u hotel Newcastle gdje se konačno možemo istuširati i presvući, a i nešto bolje pojesti. Sutradan jedna grupa počinje sa svojim turističkim programom, dvodnevni safari u nacionalni park Ngongoro, posjet zmijskom parku, prvi neposredni susret s pripadnicima plemena Masai i drugi nezaboravni doživljaji. Zatim četiri dana putovanja na Zanzibar. Pustolovno putovanje prepunim autobusom preko 500 km do Dar es Salaama. Na putu u punoj brzini puca prednja lijeva guma. Vrisak u autobusu, gužva, autobus tetura, gubi pravac, ali vozač je vješt i uspijeva ga kontrolirati. Konačno se zaustavlja, kroz jedna vrata preko 70 putnika treba izaći van. Gumi ni traga. Ostala je negdje daleko iza autobusa i zapalila se. Vozač ima pomagače, brzo mijenjaju kotač i nastavljaju s brzom vožnjom do Dara. Od Dara brzim katamaranom do Zanzibara gdje opet prolazimo graničnu kontrolu, a u istoj smo državi. Zanzibar je zadržao svoju samostalnost. Ovdje je prevruće i vlažno. More je pretoplo, preko 30° C, ne možeš se u njemu osvježiti. Na razglednicama izgledaju plaže mnogo ljepše. Daleko je to po ljepoti od našeg Jadrana. Posjećujemo glasovitu nekadašnju tržnicu robljem, riblju tržnicu s ogromnim ribama, farmu začina i druge znamenitosti Zanzibara.

Vrijedilo je upoznati ovaj dio svijeta. Vraćamo se u Dar i opet autobusom do Moshija. Ovaj put, unatoč opet brzom vožnji, bez problema. Sutradan iz Moshija prepunim kombijem i suludom vožnjom do Nairobija gdje se sastajemo s grupom koja je planinarila po Mount Kenyi. Marija i Dado su osvojili vrh Nelion 5188 m. Samo 11 metara niži od najvišeg vrha Batian 5199 m. To je bio alpinistički pothvat. Ostali se nisu bili alpinistički spremni na taj pothvat pa su osvojili drugi vrh Point Lenana nešto malo niži od 5000 m ali planinarski dostupniji. I to je

veliki uspjeh za cijelu grupu. Ni ovaj put nitko iz grupe nije imao nikakvih tegoba niti se tko ozlijedio.

Još cijeli jedan dan imamo slobodno u Nairobiju. Šetamo, posjećujemo Nacionalni muzej Kenije gdje je izloženo gotovo sve što je zanimljivo, od prapovijesti do naših dana. U jednom velikom parku preko 50.000 ljudi, sakupilo se na nedjeljnu molitvu. Navečer idemo na aerodrom, i za Pariz. Noćni let je bio ugodan. Rano ujutro dolazimo u Pariz. Let za Zagreb je tek u 12³⁰ sati. Konačno nešto poslije 14 sati dolazimo u Zagreb. Još jedan zajednički snimak i razlaz.

Što reći na kraju putovanja? Pohod na Kilimanjaro u cjelini je uspio. Ipak, nije to šetnja po Sljemenu, kao što se moglo negdje pročitati. Od 19 sudionika 17 ih je osvojilo vrh Kilimanjara, i to je veliki uspjeh. Mount Kenyu osvojili su samo alpinistički najspremniji. Ostali su osvojili nešto niži i planinarski dostupniji vrh. Vidjeli smo i upoznali jedan, za nas novi svijet. Svakako drugačiji nego kad ga se gleda na televiziji.

Pohod nebi bilo moguće ostvariti bez razumijevanja naših sponzora. Zato se ovim putem zahvaljujemo svima koji su nam pomogli u ostvarenju ovog pohoda u čast 25. obljetnice P.D. Naftaplin. Posebno zahvaljujemo INI d.d. iz Zagreba kao najvećem sponzoru.

Planinarsko Društvo Naftaplin

Iz naših župnih zajednica:

VLC.
MLADEN,
HVALA I
SRETNO!

Vlč. Mladen danas se oprašta s nama. Sutra se vraća u Domovinu, pa onda opet u Rim na daljnje proučavanje Riječi Božje.

Iskreno mu zahvaljujemo za njegov vrijedni doprinos poznavanju Riječi Božje i porastu naše vjere.

Vlč. Ilija Petković i gost vlč. Ivica Raguž, župa Presveto Trojstvo

Župni vjesnik

TURIZAM

HOĆE LI NA "OTOČJE JEDINSTVENE SVJETSKE LJEPOTE" NAPOKON POKUCATI ELITNI TURIZAM

Pustimo Brijune da donose - milijune!

Prema najavama predsjednika Republike Stjepana Mesića, dio brijunske rezidencijalne "utvrde" trebao bi "pasti" u korist elitnog turizma, odnosno što veće komercijalizacije "otočja jedinstvene svjetske ljepote". Time će predsjednik Mesić ispuniti dio predizbornih obećanja kojima se odricao Brijuna, kao simbola rastrošnosti predsjedničke obitelji Tuđman i njezinih brojnih "dvorjana" na račun osiromašenih hrvatskih poreznih obveznika.

Prilikom nedavne konferencije Svjetske veteranske federacije, Mesić je kazao kako rezidencijalni dio Brijuna vidi u funkciji turizma, osobito onog u kojem će na otočje dolaziti stranci "dubokih džepova", dakle oni koji mogu priuštiti brijunske "blagodati". Svjestan prednosti kongresnog turizma, predsjednik Mesić smatra kako se dio Brijuna može komercijalizirati na način da se predvidi nova izgradnja hotela i drugih sadržaja, a ne ostati na razini sadašnje ponude.

Još uvijek se ne znaju detalji organizacije i sheme komercijalizacije rezidencijalnog dijela Brijuna, koji čini osam posto ukupne površine NP Brijuni. Također se ne zna ni kako predsjednik Mesić zamišlja buduće susrete s diplomatskim predstavnicima, od kojih prvi predstoji već idućeg mjeseca kada se planira okupljanje kompletnog diplomatskog zbora na Brijunima radi promidžbe otočja i ukupnoga hrvatskog turizma.

Zlatni rudnici

Zna se, međutim, da Mesić inzistira na demilitarizaciji Brijuna, na kojima, po njegovim riječima, vojsci zaista nema i ne treba biti mjesta. Prema svemu, Vanga bi ostala u funkciji ugošćivanja stranih državnika, no sudbina ostalih rezidencijalnih "zlatnih rudnika" za sada je još uvijek neizvjesna. Naime, valja znati kako rezidencijalni "rezervat" čine Veliki Brijun, s vilama "Bijela vila", "Jadranka" i "Brijunka", otoci Vanga (Krasnica), Galija, Pust (Madona) te Vrsar (Orsera). Od 1953. do 1980. godine to su bile Titove rezidencije, a od 1993. do konca prošle godine koristio ih je pokojni predsjednik Tuđman. Najstarija vila "Jadranka" izgrađena je 1948. i bila je Titova rezidencija do 1953., kada to postaje tek izgrađena "Bijela vila". "Jadranku" smatraju vilu "s dušom", a ugostila je mnoga svjetska glumačka i novinarska imena, nudeći im čari obiteljske intime. Interijer se smatra bogatim muzejom neprocjenjivih umjetnina svjetskog značaja poput umjetničkih platna iz 16. stoljeća, antiknog namještaja sa svih kontinenata unutar kojega je posebna atrakcija japanska postelja.

"Bijela vila", rezidencijalna "kraljica", izgrađena je 1952. U njezinu su prizemlju uredi (među njima i predsjednički) i veliki salon za sastanke, dok su na katu sobe za spavanje. Zbog umjetničkih kolekcija i eksponata predstavlja neprocjenjiv biser kulturno-povijesne baštine, a građena je od kamena s obližnjeg otoka Jerolima.

Umjetničko blago

Vila "Brijunka" sazidana je od bračkog kamena, gradila se svega šest mjeseci tijekom 1957., a predstavlja remek-djelo hrvatske arhitekture pedesetih. U vrijeme Tita tu su odsjedali brojni svjetski državnici, njih 75, a za vrijeme Tuđmana predsjednici Turske i Mađarske, Suleyman Demirel i Arpad Göncz. U njezinu donjem dijelu su biblioteke, saloni, a u gornjem četiri apartmana.

Ravnatelj Nacionalnog parka Brijuni Zoran Čalić ističe kako

Vlada RH i Sabor trebaju odlučiti o korištenju rezidencija jer bi ih se zbog njihove iznimne umjetničke, kulturne i povijesne vrijednosti teško moglo preorijentirati u turističke sadržaje. S druge strane, preseljenje tih vrijednosti u muzeje bilo bi preskupo i nerazumno. "Bivše predsjedničke rezidencije najbolje bi bile u funkciji diplomatskog turizma ili u službi muzejskih objekata i zbirki", drži Čalić i ističe kako je imidž koji Hrvatska može steći dolaskom stranih državnika i diplomata na odmor na Brijune nemjerljiv i ne može se mjeriti novcem.

Rukovoditelj Radne jedinice NP Brijuni Anton Vitasović, zadužen za skrb i o rezidencijalnom dijelu Brijuna, smatra se zbog bliskosti s Titom i Tuđmanom brijunskim "zaštitnim znakom". On je uvjeren kako će se namjena pojedinih rezidencijalnih objekata na Brijunima znati idućeg mjeseca. Vitasović misli kako ima logike da se za državničko-protokolarnu susrete zadrži "Bijela vila", koja je građena kao rezidencijalni objekt za razliku od obližnjih obiteljskih zdanja. Također podsjeća kako će boravak predsjednika Mesića tijekom godine na Brijunima diktirati i osmišljavanje određenih sadržaja. No, bez obzira na sve, i on je mišljenja kako se Brijuni u daleko većoj mjeri nego do sada trebaju iskoristiti za promidžbu Hrvatske i njezina turizma.

Osam posto "duše"

Bivši direktor NP Brijuni Emilio Vlačić početkom 1990. izradio je studiju o elitnom turizmu, u koju je utrošeno milijun i pol dolara, i osnovao hrvatsko-talijanski konzorcij s ciljem dovođenja već tada zainteresirane bogate klijentele, ali je 1992. smijenjen. Po njegovim riječima, onih osam posto rezidencijalne "duše" Brijuna vrijedi više nego preostali dio Brijuna. Svjestan da se dio objekata treba zadržati za protokolarnu i državničku obvezu, Vlačić napominje kako upravo "ruku pod ruku idu političari, šou biznis i jet-set. Za potrebe top class turizma uz dobru organizaciju sve se može unaprijed dobro isplanirati.

Ovaj projekt, istina osuđen na neuspjeh, jedina je moguća prava revalorizacija Brijuna. Predloživši se za predsjednika Upravnog odbora Brijuna, ministar za europske integracije i predsjednik IDS-a Ivan Jakovčić smatra se sposobnim ponuditi koncept razvoja otočja koje bi postalo "lokomotivom hrvatskoga turizma". On predviđa da predsjednik Mesić zbog promidžbe ukupnog turizma zadrži manji rezidencijalni dio na kojem bi okupljao političku i gospodarsku svjetsku "kremu" u sklopu svojih predsjedničkih i državničkih dužnosti. U tome Jakovčić vidi, očima, kako reče, marketinškog stručnjaka najbolju i najjeftiniju promidžbu hrvatskoga turizma, u sklopu koje bi Brijuni postali središtem najelitnijeg svjetskog turizma.

No, kad spominjemo Jakovčića, nije naodmet dodati da je predsjednik Mesić nedavno izjavio kako iz nadzornih odbora treba isključiti one koji participiraju u vlasti, jer takvu praksu drži kontraproduktivnom i identičnom HDZ-ovskoj: "U menadžmentu politika nema što tražiti i tu je greška onih koji danas na tome inzistiraju", poručio je predsjednik Mesić. (Vjescnik)

**HRVATSKA ISKRA -
Vaše zadovoljstvo**

Počinje obračun s divljom gradnjom u Zagrebu

Danas se ruši tajkunska sedmerokatnica pod Sljemenom

Iako uzroci bespravne gradnje nisu uklonjeni, bespravnu gradnju treba odlučno spriječiti, najavila je nova vlast, a kao upozorenje da to ovaj put neće biti samo prazno obećanje, sutra će u zagrebačkom podsljemenskom naselju Gračanima početi rušenje sedmerokatnice. Riječ je o kući za koju je još prije dvije godine izdano rješenje o zabrani gradnje i rušenju, ali se investitor oglašio. Računao je da će najava rušenja, kao i bezbroj puta dotad, ostati mrtvo slovo na papiru jer nitko neće imati petlju rušiti desetke sličnih građevina, iako su u tom zaštićenom podsljemenskom prostoru urbanisti predviđjeli gradnju isključivo jednokatnih obiteljskih kuća.

Lakonski odnos prema inspekcijском rješenju o rušenju, koliko god ljudima koji poštuju zakon bio čudan, zapravo je logičan. Iako su se mjerodavni bespravnim graditeljima stalno grozili tom mjerom, ona se primjenjivala iznimno rijetko. Rušenje je uistinu teška kaznena mjera i za nju uglavnom nije bilo političke volje. Lakše je bilo donijeti odluke o legalizaciji bespravnih gradnji, bez obzira na cijenu koju je plaćalo cijelo društvo, a bespravni su graditelji na to i računali, kao i na gotovo jednoglasnu podršku javnosti kad god bi do rušenja došlo. Je li današnje rušenje sedmerokatnice u Gračanima uistinu početak prakse poštovanja pravne države i zakona, vidjet će se.

Mršavi rezultati legalizacije

Treba se, naime, prisjetiti kako je prije samo dvije godine u zagrebačkoj Gradskoj skupštini - kada se bespravnu gradnju odlučilo sanirati legalizacijom socijalnih gradnji u namjeri da se nove bespravne gradnje svih vrsta ubuduće energično i bez milosti suzbijaju - tadašnji vijećnik Tomislav Jelić pesimistično prognozirao kako bi onome tko riješi problem bespravne gradnje trebalo dati Nobelovu nagradu. I nije bio daleko od istine. Legalizacija, zbog koje se mijenjao čak i GUP grada Zagreba, postigla je mršave rezultate. Pozivu se odazvalo 4600 investitora, no građevnu dozvolu dobio je samo 301, a 2073 graditelja zastala su na lokacijskoj. Istodobno, počela je bujati nova bespravna gradnja. I to divlja u pravom smislu te riječi, ne samo bez dozvole, nego i mimo svih urbanističkih pravila i propisa, koju nitko s imalo profesionalne savjesti ne bi mogao, ni smio legalizirati.

Dozvole i skuplje nego dosad

Osim spomenute sedmerokatnice u Gračanima, postoji i deveterokatnica iznad Okrugljaka, šesterokatnica na Gornjem Prekrižju te deseci drugih, manje upadljivih interpolacija na ostalim gradskim područjima.

Uzroci bespravnoj gradnji, tvrde upućeni, nisu uklonjeni. Još nema potrebne planske dokumentacije, do dozvole se i dalje dolazi sporo, čak i skuplje nego dosad. Jenjao je i strah graditelja od prisilnog rušenja jer u Zagrebu od lanijskog listopada, otkad je građevinska inspekcija pod izravnom mjerodavnošću Ministarstva zaštite okoliša i prostornog uređenja, nije srušena nijedna bespravno sagrađena građevina. Naime, novi se inspekcijски ustroj još uhodavao i upravni je postupak bio usporen.

No, u Ministarstvu zaštite okoliša i prostornog uređenja kažu da je preustroj pri kraju i da se - što dokazuje i današnje rušenje u Gračanima - okreće novi list u suzbijanju bespravne gradnje, koja nepopravljivo zagađuje okoliš. Stoga ipak treba biti optimist.

Stručnjaci, ne očekujući Nobelovu nagradu, znaju koje su prave mjere, samo se valja nadati da će ih ubuduće uistinu bes-

kompromisno podržavati i politička volja. (Večernji list, 17.4.2000)

Autocesti Zagreb - Goričan potrebno čak 46 građevnih dozvola

Najveći objekti koji se sada grade u državi, kao što je tunel Sv. Rok, tek su nedavno dobili građevnu dozvolu, a most preko Rijeke dubrovačke taj će dokument dobiti ovih dana, nakon što je ubrzano prikupljena dokumentacija pod prijetnjom obustave radova. Bez građevne dozvole napravljene su telekomunikacije po cijeloj Hrvatskoj, a inspekcija sada nadzire VIP NET i CRO NET!

Još jedan veliki objekt koji se, doduše, već gotovo godinu dana ne dovršava, ali ne zbog nedostatka građevne dozvole, nego zato što su se građevinari povukli zbog neplaćanja ranijih radova, zaista zaslužuje ući u knjigu "vjerovali ili ne". To je autocesta Zagreb - Goričan, dugačka 92 kilometra, koja je podijeljena na 46 podsekcija, za koje se onda traži 46 građevnih dozvola. To znači 46 puta ponavljati dopise i postupke za dobivanje 46 dozvola za gradnju za 46 poddionica, što je neza-mislivo u normalnom europskom svijetu.

Kolike su to hrpe papira koje je nemoguće kontrolirati, a nemoguće je kontrolirati i gradnju takvog objekta samo na temelju lokacijskih dozvola i načelnih dozvola za gradnju. Ministarstvo moli investitora (ranije HUC, pa TEA) - više od godinu dana da pribavi građevne dozvole. (Večernji List)

Vrijedne kuharice iz župe Sv. Križa pri pripremi korizmenog ručka

Služite se našim pokroviteljima:

Krešimir Jewellers Inc.

- specijalna izradba nakita sa hrvatskim grbom i motivima
- vjenčano i zaručno prstenje
- muške i ženske narukvice u 10K, 14K 18K zlatu
- nudimo Vam brzi i stručni servis popravaka
- radimo procjenu nakita za osiguranja

3045 SOUTHCREEK RD. UNIT #2
MISS. ON L4X 2X6 (905) 629-8415

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

Na put smo krenuli 14.siječnja 1999. g. INA, naš najveći sponzor, organizirala je tiskovnu konferenciju u prostorijama INE u Av. V. Holjevca 10. Odazvale su se gotovo sve pozvane redakcije dnevnih listova i redakcija "Serbus" iz OTV. Malo smo pričali o povijesti Društva, Dado je pričao o organizaciji pohoda, nešto o cijeni i drugom. Nekoliko pitanja nazočnih novinara i konferencija je završena. Sve dnevne novine su u broju od 15. Siječnja objavile informaciju o našem odlasku na Kilimanjaro. Ispred INE ispraćaju nas drage osobe, i idemo u zračnu luku Zagreb. Letimo s AIR FRANCE za Pariz i tu noćimo. Sutradan letimo od Pariza sedam i pol sati do Nairobijsa. Tu nas čekaju kombibus vozila i prevoze nas u hostel. Nairobi ima dva sata više od Pariza pa je već skoro ponoć i idemo na spavanje.

Imamo jedan dan slobodan pa se jedna grupa odlučuje ići na ekvator udaljen oko 200 km od Nairobijsa. To nam je bio prvi susret s kombibus vozilima, njihovim vozačima i cestama. Živi užas i strava. Prvu stvar koju ćete čuti kad sletite u Afriku biti će "don't hurry in Afrika". Na svahili jeziku "pole pole". Ali kad sjednu za volan, nije važno jeli to osobno vozilo, kombibus, autobus ili kamion, postaju "luđaci". Ceste su razrovanе i vozi se cijelom širinom ceste, čak i po bankini, ako je bolja od ceste. Ali do sudara ipak ne dolazi. Isto tako je i u Tanzaniji s tim da su ceste nešto bolje.

Gledali smo na ekvatoru fenomen sa šibicom u zdjelici vode. Sjeverno od ekvatora vrti se u smjeru kazaljke na satu, južno od ekvatora vrti se u suprotnom smjeru a na crti ekvatora šibica miruje u vodi. Crni demonstrator nam pokušava skupo prodati certifikate o tome. Cjenkanjem smo spustili cijenu na 50%.

Sutradan opet suluda vožnja kombijima od Nairobijsa do Moshija. Preko 350 km, a mi u dva kombija s vrećama i ruksacima zbijeni kao sardine. Trebalo je to izdržati. Kasnije će se pokazati da je bilo i gore vožnje.

Moshi je grad u podnožju Kilimanjara gdje se planinari okupljaju i pripremaju za uspon. Taj dan tu i noćimo. Ujutro pripremamo naše vreće i ostavljamo u Moshiju sve što nam nije nužno za uspon. Autobus nas pre-

vozi do ulaza u Nacionalni park Kilimanjaro, gdje naš vođa puta obavlja formalnosti na recepciji parka. Visina je 1900 m. Svaki od nas se posebno mora upisati u knjigu penjača na Kilimanjaro. I tako oko 13 sati počinje ostvarenje Čarlijeve ideje o osvajanju Kilimanjara, i mi krećemo. Transportne vreće nose naši crni nosači i oni idu svojim tempom. Na početku staze ima mnoštvo natpisa na engleskom s upozorenjima kako se ponašati kod uspona. Kasnije se pokazalo da sva upozorenja treba ozbiljno respektirati.

Penjemo se tri sata do Mandara Hut, visina je 2700 m. Staza uglavnom prolazi kroz prašumu. Ugodno je penjati se po njoj. Nije strma, široka je i uglavnom u hladovini. Često susrećemo male majmune. Na Mandara Hut noćimo u ugodnim i čistim krevetima. Samo je potrebna vreća za spavanje.

Sutradan, poslije doručka kojeg nam priprema naš organizator, idemo dalje. Danas će biti nešto teže. Treba doći na Horombo Hut, 3700 m. Staza i nadalje nije teška ali je vrlo duga. Stalno se polako uspinje, raslinje se mijenja. Pojavljuje se i drvo, afrička senecija. Krasno je to drvo. Vrijeme je sunčano, nije hladno. Mnogi su u kratkim hlačama i majicama. Za nešto više od šest sati uspona stižemo na Horombo Hut, visina je 3700 m. Još nitko nema zdravstvenih tegoba. Tu se nalazi mnogo drvenih kućica alpskog stila s dvije sobe sa šest ležaja. Čisto je i uredno i smještamo se po kućicama. Struje nema pa dosta rano liježemo.

Radi aklimatizacije na visinu danas ostajemo ovdje. Ali ne samo u odmaranju. Naš vodič vodi nas na šetnju do 4200 m. Čudan je taj njegov hod. Kao da ideš u jedan višesatni sprovod. Naime, tako se sporo hoda. Međutim, vodič zna zašto i inzistira na tome. Svi ga slušamo. S te visine vraćamo se na Horombo i poslije podne se uglavnom odmaramo ili upoznajemo ljude s raznih strana svijeta koji imaju isti cilj, osvojiti vrh Kilimanjara Uhuru Peak 5895 m. Opet ranije liježemo.

Danas je već teži program. Treba svladati još 1000 m visine. Nebi to bio problem da ne počinju visinske zdravstvene tegobe. Opet vodič Issa (na svahiliju Isus, katolik je) vodi sporim hodom. Ali naš Riki se neda. On ide brže

Nastavak

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

25 godina Planinarskog Društva Naftaplin KILIMANJARO '99.

Prijateljima prirode i planina!

Nastojeći pomiriti dvije ljubavi, druženje s prirodom i ljudima, osnovali smo, prije dvadesetpet godina u okviru DSR (Društva za Sportsku Rekreaciju, koje je tada imalo svako veće poduzeće, Planinarsko Društvo "NAFTAPLIN". Povukavši za sobom kolege, suradnike i znance s posla, s njihovim obiteljima, otišli smo iz poslovnih zgrada, industrijskih krugova i stanova u planine, gore i doline, na rijeke i more. U želji da osjećaj prirode podijelimo s najbližima, da umaknemo radnoj, gradskoj, često sivoj svakodnevnici, pošli smo iz INA-Naftaplina u Planinarsko Društvo "NAFTAPLIN". Poduzeće je bilo uvijek uz nas, koliko je moglo. Dali smo Društvu ime poduzeća i ponosimo se njime.

Rijetko tko pamti sve izlete i događaje tih posljednjih dvadesetpet godina. Rastao je i smanjivao se broj članova, izleta, (ne)osvojenih vrhova, staza. Od jedan metar nadmorske visine, Taljuriča na Kornatima, do 3342 m visoke Marmolade u Dolomitima, i sve one planine između tih visina, ljeti i zimi po svim vremenskim uvjetima. Ponekad teško i naporno, ali uvijek zabavno i nadasve lijepo. Uz susrete s prirodom, u sjećanju su ostali i susreti s ljudima, kolegama i prijateljima, znancima i neznancima iz domovine i inozemstva. Rađala su se tu i brojna prijateljstva, ojačale veze, izmirile svade.

U prirodi bavili smo se i svim što ide uz planinarenje: orijentacijom, alpinizmom, ekologijom, fotografijom. Školovali smo planinarski podmladak, brinuli o školovanju vodiča. Bez puno buke i reklame, na mala smo vrata uveli ekologiju, koja je postala neodvojivi dio našeg poimanja planinarenja.

Međusobno druženje proširili smo i na ostala planinarska društva u INI, Planinarski savez Zagreba i Hrvatski Planinarski Savez. Svaki novi član Društva postaje dio velike prirodnjačke obitelji, koja uz obvezne vikend izlete zajedno slavi i druge prigode. Tako nastaju i opstaju roštiljade, kestenijade, martinja i maskarade, zajednički Badnjaci i polnoćke na Sljemenu, Nove godine, zimovanja i ljetovanja.

Nismo se predali niti tijekom složenih zbivanja, koja su kulminirala ratom kao vrhuncem ljudske destrukcije prirode i života.

Navršivši dvadesetpet godina, Društvo je sazrelo utoliko što ima iskustvo kako se može ljude okupiti ali i zadržati, - školovati i podmladiti, razveseliti i duhom obogatiti. U prirodi, oplemenjeni dugim šetnjama, brojnim pejzažima i uhvaćenim slikama okolnih vrhova, razdragani prvim poljskim cvijećem ili šumskim jagodama, nasmijani prepričanim šalama i događajima prošlih susreta, svi ćemo zajedno podijeliti bogat unutrašnji vlastiti ugođaj. Tako je bilo u prvoj, tako je u dvadesetpetoj, a bit će, vjerujemo i u svakoj narednoj godini postojanja i rada Planinarskog Društva "NAFTAPLIN".

O aktivnosti Društva!

Tijekom dvadesetpetogodišnjeg razdoblja broj članova Društva se mijenjao, ali u zadnjem periodu ustalio se na oko 220 članova. Okosnica članstva su djelatnici INE i članovi njihovih obitelji. Društvo je otvoreno za sve

ljude dobre volje, koji vole prirodu i hodanje po njoj. Broj planinarskih izleta i akcija tijekom godina se također mijenjao, a u zadnjih nekoliko godina iznosi oko 35 organiziranih izleta i akcija godišnje, što je gotovo svaki vikend. Mnogi naši članovi individualno ili u manjim grupama organiziraju izvanplanske izlete, pod motom "glavno da se u prirodi hoda". Tri naša člana, koji često idu na izlete imaju 85 godina, a najmlađi član je trogodišnja djevojčica.

U tom dugom razdoblju posjetili smo, po neznano koji put, gotovo sve hrvatske planine i osvojili njihove vrhove, ali ne samo hrvatske. Dva naša člana popeli su se na najviši vrh Južne Amerike - Aconcagua (7000 m), a jedan član i na gotovo sve ostale svjetske vrhove, osim najvišeg Mount Everesta. Alpe i Dolomiti su naši redoviti ciljevi u manjim ili većim grupama.

1997. godine, Čarli, jedan od osnivača Društva, sjeti se da je 1999. godine navršavamo 25 godina i da je prijedlog da, u čast te obljetnice, idemo na Kilimanjaro. Naravno, predložio je to uz pivo u "čunju", čak je to napisao i skupio još nekoliko potpisa i dao Upravnom odboru Društva na razmišljanje. Nismo to najozbiljnije shvatili. Vrijeme je prolazilo, netko je opet to spomenuo, i ideja je ozbiljno počela sazrijevati. Konačno je Upravni odbor odlučio da kruna obilježavanja 25. obljetnice bude pohod na Kilimanjaro. I počelo je s organizacijom. Odlučeno je da se pohod održi od 14. siječnja 1999. g. do 1. veljače 1999. g. i da se organizacija povjeri agenciji VMD Vladimira Mesarića, te da on bude i vođa puta. Dado je to i prihvatio i počeo s organizacijom a mi smo počeli s traženjem sponzora. S obzirom na općenito teško stanje u hrvatskom gospodarstvu, dosta teško je išlo prikupljanje sredstava. Zbog toga su i mnogi ranije prijavljeni članovi za pohod odustali, jer sami nisu mogli snositi taj trošak. Konačno se broj sveo na 11 članova iz P.D. Naftaplin, 3 člana iz P.D. Matica, jedna iskusna planinarka iz Rijeke, jedan planinar iz Osijeka, bračni par Štremfelj iz Ljubljane i vođa puta Dado Mesarić. Ukupno nas 19. Ali Čarlija, inicijatora pohoda, nema među nama. Dvadesetak dana prije odlaska slomio je nogu poskliznuvši se na ledu. Svima nam je žao zbog toga.

Nastavak

Gđa. Dragica Simatović i gđica. Nancy Bartolac, vrijedne radnice, za vrijeme pripreme korizmenog ručka

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

Haaški sud

Milan Levar otkriva što je kao svjedok o gospićkim ubijanjima rekao na Haaškom sudu

Milan Levar, Gospićanin, koji je nekoliko puta svjedočio u Haagu, smatra kako je sva istina o situaciji u Gospiću na početku Domovinskog rata, dakle o razdoblju kada se tek ustrojavala obrana i kada su se u tom kraju najvjerojatnije dogodili zločini koje sada istražuje Haaški sud, sadržana u onome što mu je jednom prilikom rekao Perica Jurić, tadašnji šef SZUP-a. Hrvatskome vrhu nije bilo važno tko je u Gospiću i što radi, već samo da ondje bude hrvatska vlast. To je sada teško shvatljivo, ali tada je to bilo tako. Ljudi koji su branili Gospić već su unaprijed bili otpisani. Njih je bilo 30, ali pogledajte kome je od nas priznat status. Vidio sam puno toga, ali ne bih o tome govorio jer sam sada u posebnoj situaciji. Haaški je sud jedan od instrumenata kojima se nastoji djelovanje nekih stranih službi minorizirati, a naglasiti krivnju u nas.

Ne treba suditi samo Hrvatima ili Srbima jer ima i ljudi izvana koji su i te kako zaslužili da im imena budu na haaškim optužnicama. Slučaj Gospić vrlo je detaljno elaboriran, ali tko je godinama kočio da se ne počne razjašnjavati? Točno je da to nisu učinile neke paravojne skupine, već ljudi na platnom popisu MORH-a, MUP-a i tajnih službi, ali zapadne su službe i javnost s tim upoznati. Na dan prvog bombardiranja Gospića, ujutro sam dao intervju CNN-u, a na njemačkoj televiziji prikazana je dvosatna emisija o Gospiću. Kod nas je bila neka skupina stranih novinara i dobio sam zadatak da ih pobijem. Zapravo, zapovijed mi je dao Zdenko Bando i došao je meni. Rekao sam mu zar ne vidi da su već komunicirali sa svojim i pitao ga je li Hrvatskoj potrebno napraviti još jednu medvedu uslugu - otkriva Levar. Njegov je tvrdnje prije dvije i pol godine potvrdio Josip Manolić. Tada je i on izravno kao krivce za zločine označio Mirka Norca i Tihomira Oreškovića.

Zločini su napravljeni kako bi se Hrvatskoj stavio kamen oko vrata. Masovno razaranje uglavnom srpskih kuća trebalo je poslužiti za otvaranje novih gradilišta. Što je više krvi, veća je mogućnost za ucjenu. Novac je zanimljiva figura. Kod mene je prije nekoliko godina sjedio Stipe Novaković, šef Odjela za ratne zločine i terorizam. On je došao u ime MUP-a i zanimalo ga je što sam rekao u Haagu, a što oni ne znaju. Mene je pak zanimalo u kojem smislu vodi istragu, kako bi naglasila istražne radnje ili zahtjevala sve. Kad sam rekao da Norac nije sposoban za dužnost na kojoj je, Novaković mi je rekao kako to zna jer mu je profesor! Prema tome, Novaković je bio za svojevrsnu borbu protiv zločina, bio je profesor i davao ocjene Norcu ali, kako je vrijeme pokazivalo, nije napravio ništa - kaže Levar. Kako u nekim iznimno važnim detaljima ne bi bilo nejasnoća, raščlanio je ono što je državni odvjetnik Berislav Živković rekao o djelovanju Tomislava Merčepa u Gospiću. Merčepova se krivnja u gospićkom slučaju ne može mjeriti ni promilima. Kada sam došao u Haag, najprije su me upitali o jednoj ženi i Merčepu, jer ga je Vlada onamo gurala kao tri jaja na oku. O Merčepu su u Haag slali papire, a on je u biti, što je smiješno, žrtva u ovom slučaju. Merčep je jedini pomaknuo crte obrane prema srpskim selima. Nema emocija prema Merčepu, ali guranje krivnje prema Merčepu neće proći. Previše je živih svjedoka i dokaza da bi se to moglo sakriti. Previše je krvi - drži Levar.

Pogodilo ga je i pisanje jednog tjednika kako su zločine napravile neke paravojne formacije. Pripisivanjem zločina paravojnim formacijama želi se skinuti odgovornost sa službene hrvatske politike jer postoji izvjestan kontinuitet stare i nove vlasti. U Vladi nacionalnog jedinstva bili su i Zdravko Tomac i Dražen Budžić. Oni su s time bili vrlo precizno upoznati, dapače s Gospićem su komunicirali, a što su poduzeli? Prali su ruke cijelo vrijeme jer je i njihova krivnja ugrađena u to. Jer kad čovjek ima takvu odgovornu funkciju, može odgovarati i za ono što je učinio i za ono što nije učinio. A oni nisu učinili ništa, iako su vrlo detaljno

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

bili obaviješteni o zločinima. Ima ljudi kojima su bile pobijene cijele obitelji i koji su o tome govorili s njima - uvjeravao je gosp. Levar. (Večernji list 11. travnja)

ČIČAK POD POLICIJSKOM ZAŠTITOM

Bivši predsjednik Hrvatskoga helsinškog odbora i borac za ljudska prava Ivan Zvonimir Čičak posljednjih je dana pod budnom zaštitom policajaca. Policajci 24 sata na dan paze na njegov stan u zagrebačkoj Zelinskoj ulici 7, a zaštićeni su i njegova vikendica u Zagorju te lječilište u Krapinskim Toplicama kada u njima boravi I. Z. Čičak. Kako neslužbeno doznajemo, I. Z. Čičak proglašen je nacionalnim izdajicom zbog svoje suradnje s Haaškim sudom i aktualnog međunarodnog istraživanja u okolini Gospića, a navodno je zbog toga na njegovu adresu stigla i prijetnja atentatom. Zbog svega toga policija je angažirana kako bi zaštitila Čička. Jučer je naša ekipa dežurala pred ulazom u zgradu u Zelinskoj 7, u kojoj je Čičkov stan, ali nije vidjela nijednog policajca. Međutim, konobar u obližnjem buffetu "Hazarder" potvrdio nam je da policajci posljednjih dana po 24 sata kontroliraju ulaz u zgradu i Čičkov stan.

- Dio svog dežurstva provode i u našem kafiću, a svako malo obilaze cijelu zgradu i kat na kojem je stan gospodina Čička - kazao nam je konobar. Međutim, mi policajce nismo vidjeli. Mogući razlog njihovoj odsutnosti vjerojatno je to što je jučerašnji dan I. Z. Čičak proveo na terapiji u Krapinskim Toplicama, a poslije je produžio u svoju vikendicu blizu toga lječilišta. (Večernji list)

Detektor: Tuta

Tuta je konačno u Haagu. Prema riječima ministra pravosuđa Ivaniševića, prije samog leta u Haag Tuta se osjećao dobro i fizički i psihički. Možda je i njemu u neku ruku bilo drago što je stvar konačno krenula s mrtve točke jer je - naravno - bio svjestan da će kad-tad biti predan Haaškom tribunalu. Iako je protiv njegovog izručenja peticiju potpisalo 50 tisuća građana BiH, zbog Tutinog izručenja svakako je laknulo brojnim građanima Hrvatske, jer smo tako napokon prestali biti taoci čovjeka koji je, ne zaboravimo, zajedno s Vinkom Martinovićem Štelom, optužen za vrlo ozbiljne zločine. Tereti ga se za zločine koje je počinila specijalna jedinica Kažnjenička bojna, kojom je on zapovijedao: progone na političkoj, rasnoj, vjerskoj osnovi, nečovječna djela; ubojstva i mučenja i vojnih zarobljenika i civila. Njegovo odbijanje dobrovoljnog odlaska u Haag stoga je razumljivo, ali ostaje nejasno zbog čega je bivša vlast tvrdoglavo odbijala izručiti Tutu, riskirajući tako čak i uvođenje sankcija, zbog kojih bi ispaštala cijela država. Posebice stoga što je u Haag već poslala Blaškića i ostale. Nejasno je i kako je to izručenje bivša vlast mislila izbjeći kada je hrvatski parlament (s HDZ-ovom većinom) usvojio Ustavni zakon o suradnji sa Sudom u Haagu. Sigurno ne tragikomičnim pokušajima bivšega ministra pravosuđa Zvonimira Šeparovića ili, doista požrtvovnim radom Tutinog branitelja Krsnika, koji i dalje nastavlja borbu, iako je iscrpio sva pravna sredstva koja mu pruža hrvatsko pravosuđe. Umjesto toga bilo bi bolje da već sada počne pripremati Tutinu obranu u suđenju koje će sigurno biti i dugo i teško. (Glas Slavonije)

Pokažite HRVATSKU ISKRU prijatelju...

Razgovor s dr. Goranom Granićem, zamjenikom premijera RH Pokušajmo graditi Hrvatsku kroz znanje i struku

Budući se ovih dana mnogo govori o strategiji razvoja Hrvatske u sljedećem stoljeću, za razgovor na spomenutu temu zamolili smo dr. Gorana Granića, zamjenika premijera RH Ivice Račana.

P. Molim Vas, dr. Graniću, da našim čitateljima kažete do kuda se stiglo s tom strategijom, njezinom izradom, te jesu li se već domaće institucije i znanstvenici uključili u njezinu izradu.

O. Mi smo tek na početku s tim poslom i ovo je zapravo animiranje znanstveno-stručnog potencijala, znanstvenih institucija i pojedinaca da se uključe u projekt. Cijeli projekt je zamišljen na jedan nestandardan način i ponekad izaziva određene zabune kod ljudi koji su naviknuti na čvrste forme rada ili pak zatvorenog rada. Kompletan ideja Vlade je zapravo da potakne i širi otvoreni pristup. Strategija Hrvatske nije prečica, jedan dokument ili knjižica koja će završiti u nekoj ladici i s kojom ćemo se ponositi da smo nešto napravili, nego je pitanje dugoročnog procesa u kojem će se dati šansa ljudima koji imaju ideju, volju i snagu da potaknu određene procese. Ovaj projekt je zamišljen kao trajni projekt. Naravno, mi ćemo u određenoj fazi testirati završetak projekta. Pred nama je velika zadaća, i ja sam zadovoljan u ovoj fazi s odazivom, jer očito da u Hrvatskoj postoji spremnost i želja ljudi da se priključe. Naravno, ima tu i nesnalaženja i previše pojedinačnog uskog gledanja na problem, ali to je normalni pristup budući nikada nismo radili na takvom projektu. Napominjem još jedamput, projekt je potpuno otvoren. Želi prihvaćati ideje i želi u ravnopravni odnos poticati i pitanja kao što su ona u svezi obrazovanja s, recimo, pitanjima organizacije države ili pak s ekonomskim pitanjima i svakom tom segmentu hoćemo dati važnost. Tu bih želio naglasiti da su ciljevi vrlo jednostavni. Želimo stvoriti Hrvatsku kao demokratsku zemlju, civilno otvoreno društvo, koje će se integrirati u Europsku zajednicu. To je vrlo jednostavan cilj, ali naravno, teško ostvariv. No što se tiče cilja, mislim da ga svaki čovjek može jednostavno prepoznati.

SLABA ORGANIZACIJA KOČI PROJEKT

P. Hoćete li u projekt uključiti i organizacije koje već godinama

djeluju u iseljinstvu? Tu prije svega mislim na udruge koje okupljaju hrvatske intelektualce.

O. Zadnjih desetak godina dosta se govorilo o našim ljudima koji žive vani, no uglavnom se govorilo o njihovoj materijalnoj pomoći. No, mislim da je puno značajniji potencijal ljudi, odnosno pomoć koju Hrvatska treba dobiti u znanju tih ljudi. To je također poziv tim ljudima izvan Hrvatske da se uključe u projekt. Naravno, ja bih molio da budu strpljivi. Mi ponekad imamo previše želja i preslabu organizaciju da bi prihvatili sve ljude iz inozemstva, ali vjerujem da će se i Hrvatska u tom smislu organizirati i da ćemo znati iskoristiti iseljenički potencijal. Potrebno nam je znanje naših iseljenika, njihovo iskustvo, kultura življenja u demokraciji, stoga vjerujem da će oni znati naći načine kako da sve to bogatstvo stave u funkciju. Tu također vidim veliku potrebu da se hrvatske institucije povežu s institucijama gdje ti ljudi časno rade na visokim pozicijama, a Hrvatska je živo zainteresirana da se počne povezivati po svim osnovama. Hrvatska ne može opstati i ne može se razvijati kao zatvorena zemlja. Nama nisu potrebni bunker i ni ta vrsta nacionalizma koja će nas odvojiti od svih. Nama domoljublje treba biti poticaj za otvaranje i za stvaranje jedne europske civilizirane Hrvatske, Hrvatske koja je integrirana u Europu.

P. Kome se zainteresirani mogu javiti za suradnju u svezi spomenutog projekta? Koji su to ljudi koji će eventualno organizirati tribine ili radne sastanke na temu? Hoće li možda naši diplomatski predstavnici preuzeti tu ulogu?

O. Naravno, u ovom trenutku mi nismo unaprijed postavili organizaciju, već ćemo ju s vremenom polako izgrađivati. Mislim da će biti dobro da se ideje plasiraju i preko naših službenih institucija, a jednako tako da se prijedlozi upute meni ili Ministarstvu znanosti i tehnologije, s naznakom da se prijedlog odnosi na spomenuti projekt. Mi ćemo nastojati prikupiti sve prijedloge i naći načina kako te ljude iz iseljinstva uključiti u projekt. Jako je važno mobilizirati taj naš potencijal. Nije toliko bitno da li će se svaka njihova ideja naći u tom dokumentu, koliko je važno da ta ideja nađe svoje mjesto u ukupnom življenju. Možda će to pomoći da se neke zainteresirane institucije povežu, a možda će to pomoći da se uključimo u neki projekt u koji priželjkujemo da se Hrvatska uključi. Prema tome, široki je prostor djelovanja i vjerujem kako će naši ljudi pozitivno reagirati na ovaj vid suradnje. Ne tražimo materijalno, to nam nije bitno, nego pokušajmo graditi Hrvatsku kroz znanje i struku.

Dom i svijet, 17.4.2000

Pavao Pavličić: ŠPAJZA

Kad dođete nekome u posjet da biste vidjeli novi stan, onda će vam domaćin u tome stanu pokazati sve: čak i spavaću sobu s nenamještenim krevetom, čak i kupaonicu, čak i zahod, pa će, ako treba, i plakare otvoriti. Samo vam neće pokazati špajzu.

Nemojte odmah pomišljati da se u smočnici nalazi nešto ružno, da je ondje skriven nekakav dokaz o domaćinovoju neurednosti ili lošem ukusu; bolje se upitajte biste li vi njemu pokazali svoju špajzu. Ako ste poštteni, brzo ćete utvrditi da ne biste.

I to nije nikakvo čudo. Ne biste mu je pokazali - kao što ni on vama svoju ne otvara - iz istoga onog razloga zbog kojeg vas, kad vam pokazuju brod, ne uvode u strojarnicu. Pokažu vam i salone i kabine, i šetne palube i komandni most, i restoran i kuhinju, ali u strojarnicu vas ne vode. A i što biste tamo? Ionako ne biste ništa razumjeli, a osim toga, nije ni loše da nešto ostane tajna, i to baš ono najvažnije: kako brod plovi i što ga to pokreće.

A špajza je takva strojarnica u svakoj obitelji. Tamo se kriju motori koji tjeraju njezine propelere, tamo su klipovi i cilindri zahvaljujući kojima plovimo dalje, a posada radi zdušno i složno. U špajzi je skrivena najveća tajna. A to što je tako tajnovito zapravo se sastoji od običnih stvari koje postoje u svakom stanu; važnija je tajnovitost nego ono što se krije. Smisao špajze je u tome što obitelj u njoj nešto čuva samo za sebe.

Zato je svaka špajza čudna kombinacija reda i nereda. Tamo su na policama uredno poslagani pekmezi, džemovi i kompoti, svaki sa svojim pokrovcem i od karirane tkanine, tamo su po veličini poredane zelene, smeđe i bijele boce ukuhanoga paradajza, tamo se žute kisele paprike i zelene krastavci, dok malena bačvica s kiselim zeljem miruje u kutu kao timpan u simfonij-skom orkestru. A u isto vrijeme, u špajzi su, po košaricama i škarniclima, zgurani krumpir i luk, tamo je pribor za čišćenje, rezervne žarulje i osigurači, prazne tegle koje još mogu nečemu poslužiti, čekići, kliješta i drugi alati, tamo su u mrak zavučene razne kemikalije koje djeca ne treba da dohvate. Red u špajzi zapravo je znak da obitelj ima neka svoja pravila i neku planiranu budućnost, a nered je rezultat stalnoga kretanja i mijene.

Upravo zato, špajza je i spoj estetskoga i funkcionalnog. Na estetiku se naročito pazi: premda one tamo tegle s kompotom nikada nitko od gostiju neće vidjeti (kompot se pred njih uvijek iznosi u osobitim zdjelicama), na svakoj *dunstflaši* nalazi se natpis što ga je domaćica pažljivo iskaligrafirala: na tegli s paprikama piše PAPRIKE, REZANE, premda se to i iz aviona vidi, na kompotu piše da je to kompot, pa se čak i na bačvici sa zeljem koči natpis: KUPUS, KISELI. Red i ljepota tu su važni radi principa: za sve što u obitelji nije lijepo, i za sve što bi moglo biti bolje, naći će se kompenzacija u špajzi. Ona dokazuje da tamo, vani, stvari možda mogu i škripati, ali zato ovdje, na mjestu koje sve pokreće, postoji sklad, plan i smisao za lijepo. A sa svojom uskladištenom hranom, sa svojom urednošću i praktičnošću, špajza je garancija da će obitelj imati što jesti, da će, dakle, funkcionirati i dalje, da će imati budućnost.

Kad jednom izađu iz špajze, stvari uglavnom nestaju: vade se odande zato da bi bile pojedene ili na koji drugi način potrošene. Na njihovo mjesto dolaze druge stvari: drugi krumpir, luk, druge tegle i boce, druge bačvice sa zeljem i drugi pribor za čišćenje. Tako se prizori u špajzi mijenjaju i tako se po onome što se u njoj događa može pratiti život obitelji, može se razabrati njezin životni stil i otkriti njezine najveće tajne.

No, ne samo to. Ono što se smjenjuje na onim tamo policama u polutmini zapravo su pejzaži na debelim morima kojima obiteljski brod plovi. Ti su krajolici često zanimljivi, a i puniji

značenja od onoga što se može vidjeti kroz prozore te lade. Nekada se govorilo da su krajolici stanja duše; ako postoji neki čvrsti dokaz o tome, onda su to oni krajolici na policama smočnice. A nitko ne pristaje samo tako na to da mu se bez jakoga razloga zaviruje u dušu.

Pa, ako vas na pravome brodu ne vode u strojarnicu između ostaloga i zato što se iz strojarnice ne vidi ništa, onda vas na obiteljskom brodu ne vode u svoju strojarnicu - u špajzu - upravo zato što se iz nje vidi sve.

(Feljton iz knjige "Prolazna soba", Hrvatska sveučilišna naklada, Zagreb, 1992.)

Fran Galović (1887-1914):

PROLJETNA PJESMA

Bijeli, sanjarski cvjetovi
U šumoru zlatnijeh pčela,
Sunce i raskošni svjetovi
I kristalni glasovi vrela!
I vrtovi, mirisa puni,
U drhtavom, toplome zraku...
Gle! Cvijeće bašču nam kruni
U dugačkom, crvenom traku!

Starijem stazama sađosmo
Do ribnjaka našega tamo!
Klupu i jasike nađosmo,
Gdje sanjat i snatriti znamo...
I opet se vraćaju dani,
Što dugo već bilo ih nije...
I sunce je veselo vani, —
Ah, tako je bilo i prije!

Ribnjak je miran, i gledamo
U zrcalu likove naše,
Skupa kraj obale sjedamo —
I ruke mi čela se maše...
— Zar nije to proljeće došlo
I raskošne mladosti časi?
Zar nije to prebrzo prošlo?!
Gle, srebrne moji su vlasi!...

Roditelji plesača plesnog ansambla "Hrvatska" čekaju djecu nakon probe, župa Hrvatskih Mučenika

Preporučujemo vam
Nature's way

Domaćice u čijim se domovima šire mirisi naših ljekovitih čajeva, ne treba posebno uvjeravati u njihovo djelovanje, a za vas, koji još niste čuli za "Nature's Way Co.", prirodnih ljekova, a potrebna vam je pomoć, učinite to još danas, nazovite nas. Kod nas ćete naći preko 30 vrsti čajeva, kapi i masti - za svačiju boljku ponešto.

U prošlom broju HRVATSKE ISKRE obavijestili smo vas da je konačno stigla željno očekivana krema od majčine dušice. Ta jedinstvena krema zaslužuje da se zove i čudotvornom, jer hrani, njeguje i pomlađuje vaše lice čistim prirodnim putem, pa nije ni čudo što se u davnim danima spravljala samo za dvorske dame. Zbog čisto prirodnog sastava, posebno se preporuča ženama sa osjetljivom kožom.

Pa kad smo već kod dobrih vijesti, najavljujemo vam i dolazak jednog od najpoznatijeg travara u Hrvatskoj, gosp. Čelikovića. Sa njim ćete moći u živo porazgovarati i dobiti dragocjene savjete kako poboljšati ili povratiti vaše zdravlje. On nam dolazi krajem svibnja, a za daljnje detalje bit ćete na vrijeme obaviješteni.

Nazovite "Nature's Way Co." na (905) 846-3060

PLODOTVORNI NESPORAZUM

Velika izložba Vlahe Bukovca u Češkom Nacionalnom muzeju doslovce je bacila svjetlo na značenje njegova opusa baš kao što je svjetlošću hrvatskog plenerizma, plenerizma s hrvatskog juga, obasjala salone čuvenog zdanja Nacionalnog muzeja u Pragu. Kako je Bukovac od 1902. godine, poslije velikog uspjeha izložbe u Beču, postao profesorom na Likovnoj akademiji u Pragu, njegov je opus, pa i životni put zaokružen u Zlatnom gradu, srcu Europe, kako još nazivaju Prag. Ako preskočimo avanturističku priču o jedanaestogodišnjem Bukovcu kadetu na dubrovačkom jedrenjaku, o njegovim putovanjima u Peru i San Francisco gdje se amaterski počeo baviti slikarstvom, ostati će, kao mjesto njegova djelovanja, Europa, čitava Europa. Ovim redosljedom: Dubrovnik gdje Bukovčev talent otkriva pjesnik M. Pucić, potom Pariz gdje studira kod Cabanela na Ecole des Beaux-Arts. Nakon studijskog boravka u Engleskoj gdje se uglavnom bavio portretom Bukovac se vraća u Pariz.

Na nagovor Franje Račkoga i uz potporu i narudžbe Isidora Kršnjavog 1893 dolazi u Zagreb. Ovdje je postao pravi arbitar (među ostalim također arbitar elegantiarum) jer stavovima i slikanjem u duhu plenerizma utječe na generaciju mladih umjetnika Otona Ivekovića, Ivana Tičova, Ferdu Kovačevića, Celestina Medovića, Belu Čikosa Sessiju. Takozvana Hrvatska šarena škola koje je Bukovac rodonačelnik promiče hrvatsku umjetnost u svijetu. U to doba izlaže na Venecijanskom Biennalu i Prvoj izložbu secesije u Beču, u Pešti, Kopenhagenu, Petrogradu, Parizu.

Bukovac koji je u Zagrebu, uz sav međunarodni izložbeni trud, proveo samo pet godina (1893-98) ostavio je, u duhu historicizma, tematizirani, a u duhu plenerizma fluidni opus sa kojim se identificira hrvatska povijest: "Dubravka", "Gundulićev san", "Hrvatski preporod", zastor za Hrvatsko narodno kazalište, freske u zgradi tadašnjeg Ministarstva kulture, (Zgradi Odjela za bogoslovlje i nastavu u Opatičkoj, danas, Povijesni institut). Čak je i spomute narudžbe za hrvatske kulturne institucije, definirao u duhu plenerizma.

No čini se da su plenerizam, uglavnom nerazumijevanje na razini estetike, bili samo izlika za rastući nesporazum sa Kršnjavim jer su Bukovčev blistavi uspjeh, njegovi uspješni poticaji za osnivanjem Umjetničkog paviljona, Društva hrvatskih umjetnika i napokon Hrvatski salon u Umjetničkom paviljonu 1898. govorili o njegovom sve većem, arbitražnom i poduzetničkom utjecaju u domeni hrvatske kulture. K tome, ponajprije se potvrdio kao izniman slikar koji je korespondirao sa suvremenim zbivanjima u Europi, još jedanput spominjemo istup na Prvoj izložbi secesije u Beču. Ako su, kasnije na razini "jugoslavenske leksikografije" povijesnici pokušali odreći vrijednost "hrvatskoj šarenoj školi" kao dekorativnoj a Bukovcu kao dobro obučenom (kod Cabanela educiranom) aranžeru, bilo je to u interesu poništavanja iznimnih vrijednosti kojim je trajno obilježio hrvatski kulturni identitet. Njegova je impostacija bila srednjeeuropska. Otuda se bolje snalazio u okvirima secesije nego u okvirima impresionizma. A lakoća kojom je slikao bila je istovjetna lakoći kojom se kretao kroz europske salone, no jedan ga je Salon, Hrvatski salon, zauvijek udaljio iz Zagreba. Uvrijeđen, napustio je Zagreb nakon polemike u povodu izložbe Hrvatskog salona, polemike pokrenute na inicijativu Izidora Kršnjavog.

Taj će plodotvoran nesporazum Vlahu Bukovca odvesti u Cavtat (1898-1902.) gdje je u duhu plenerizma i secesije

njegova paleta zablistala transparentnim bjelinama koja danas doslovce svijetle u prostorima Češkog Nacionalnog muzeja. U to doba, Cavtatskog dobrovoljnog izgnanstva, nastaju njegove secesijom ali i simbolizmom određene kompozicije "Dante na obali" i "Raj" (danas poznate i izložene kao Danteova trilogija) koje su među ostalim portretima i pejzažima postigle veliki uspjeh 1902. na samostalnoj izložbi u Beču. "Majstor zlatnih izmaglica", čarobnjak koji zna naslikati i onaj neuhvatljivi fluid popodnevnog daška u gaju, riječju zadivljujuće, bili su komplimenti onodobne europske likovne kritike. Iste godine Vlaho Bukovac prihvaća poziv, profesuru na Likovnoj akademiji u Pragu gdje će predavati do 1922.

Detalj sa zastora iz HNK, rad Vlahe Bukovca

Dakle, Bukovac je duže živio u Pragu nego u Zagrebu kojem je toliko ostavio: pored vizualiziranja identifikacijskih mjesta hrvatskog identiteta, ali ponajprije iznimnog slikarstva, ovdje je utemeljio Društvo hrvatskih umjetnika, Umjetnički paviljon i Hrvatski salon, baze iz koje će proizaći svi naši saloni, od Proljetnog do Zagrebačkog...

U Pragu se povukao iz javnog života posvetivši se pedagoškom radu. Dakako izlagao je sa češkim i povremeno sa hrvatskim likovnim umjetnicima. Današnja izložba u Pragu kako je na otvorenju istaknuo rektor Praške umjetničke akademije Jiri Kotalik "afirmira Bukovca kao značajnu umjetničku osobnost i uvaženu ličnost praškoga kulturnog života na početku XX stoljeća". Autor izložbe direktor Moderne galerije u Zagrebu Igor Zidić istaknuo je koncepciju monografskog i antologijskog izbora Bukovčevih djela.

U prelijepim salonima Nacionalnog muzeja u Pragu podastrt je izbor radova nastalih za vrijeme umjetnikovog djelovanja u Parizu, Engleskoj, Zagrebu, Cavtatu, tu su platna "Alegorija slikarstva" i "Dalmatinski ribari" koji nisu bili izlagani od Pariškog salona 1884, tu su sva remek djela, plemeniti opus portreta u plenairu iz Zagreba i Dubrovnika, do zadnje faze određene simbolizmom i impresionizmom, do Praga gdje je Vlaho Bukovac rado viđen u društvima intelektualaca prijateljvao sa Masarykom. Uz to je vrijedno spomenuti Bukovčev politički angažman kada je 1918. kao član češke delegacije sudjelovao na Mirotvornom kongresu u Parizu. Na tom tragu aktualna praška izložba govori u prilog cjelovitog Europi i to na primjeru jednog autorstva, gotovo izgubljenog u donedavno raskomadanom i devastiranom centralnom i istočnom dijelu Starog kontinenta.

Dakle, u Bukovčevom se autorstvu na logičan i cjelovit način zrcali Europa. Optimizam ima stare korjene, tradiciju.

Lilijana DOMIĆ

Hrvati zauvijek jezično ostaju "oženjeni" Srbima

Borba za hrvatski jezik unutar američkog akademskog sustava

Malo na istok, preko puta Capitola, diže se još jedna monumentalna zgrada, nešto strožeg i jednostavnijeg sloga - "najveća riznica kulturnih bogatstva na svijetu" The Library of Congress (LOC), Kongresna knjižnica, ključni izvor obavještenja za američki Kongres i Administraciju i središnja točka u svemiru američkog sustava javnih knjižnica. Što LOC odluči, slijede uglavnom sve američke javne knjižnice, i ne samo knjižnice. Dakle, ako se u LOC-u nešto kuha glede Hrvatske, nitko niti u domovini niti u dijaspori ne može ostati ravnodušan.

Gospodin Šime Letina, rodom Zadrani, stigao je u SAD prije oko 30 godina, a više od četvrt stoljeća radi u LOC-u. Zajedno s Božom Bačakom predstavlja "hrvatski tim" u toj možda najvažnijoj knjižnici na svijetu. G. Letina je katalogist za slavenske jezike, prvenstveno za radove iz filozofije, religije i psihologije. "Na temelju obavještenja LOC-a američki kongresmeni - senatori i zastupnici- određivaju svoje dnevno djelovanje i političke odluke", pojašnjava g. Letina ulogu i važnost LOC-a. Inače LOC je otvoren širokoj javnosti, a sustavno pribavlja sve što se tiska širom svijeta i stoga se s pravom smatra jednom od najvećih kulturnih ustanova u SAD-u i svijetu.

Hrvatski postojao do 1930.

Među jezicima koji su zastupljeni u LOC-u je, naravno i hrvatski. Zanimljivo je kako nas upućuje g. Letina da je hrvatski službeno "postojao" do 1930., kad je LOC na izričitu zamolbu srpskog kralja uveo "srpsko-hrvatski". To je potvrdio u svom predavanju u LOC-u i profesor Radoslav Katičić prije nekoliko godina kad je upozorio da su u British Museumu hrvatski i srpski bili odvojeni do 1974! G. Letina i g. Bačak borili su se i prije stvaranja suvremene hrvatske države za odvajanje hrvatskog od srpskog no "nitko uopće nije htio slušati". Ipak naši su knjižničari barem u osobnim dodirima s kolegama nastojali iznijeti istinu. No LOC nije želio donositi "političke odluke" i držala se mišljenja "međunarodnih jezikoslovaca" tj. da je srpsko-hrvatski "jedan jedinstveni jezik". Poznato, zar ne?

Nedavno stvari su se pokrenule i u LOC-u. Kako nas izvještava g. Letina, radi se na tome da se hrvatski odvoji od srpskog. U LOC-u svaka država i jezik imaju svoju šifru. Jugoslavija je bila (yu), a unutar nje bile su šifre SCC (Serbo-Croatian Cyrillic) i SCR (Serbo-Croatian Roman). Zahvaljujući vjerojatno pritiscima izvana, pretpostavljamo političkim te, kako kaže g. Letina, posjetama profesora Brozovića i Katičića LOC je počela razmišljati o odvajanju jezika. Prvo, 17. prosinca 1999. "srbo-hrvatima" u Knjižnici obznanjeno je da će se mijenjati jezične šifre, iako ne i ime jezika. G. Letina je na to odgovorio da to nema logike ako se ne mijenja ime jezika. LOC je ustvrdila da je za to "prerano". No početkom travnja sazvan je novi sastanak i najavilo se da će doći do sljedećih promjena: srpski će se odvojiti od hrvatskog, zadržat će se srpsko-hrvatski (uz izgovor da je to za one koji tvrde da i dalje pišu tim "jezikom"), te uvesti bosanski s vlastitom šifrom (BOS). No šifre za srpski i hrvatski neće se mijenjati! Ostaju SCC i SRC! "LOC očito želi da ostane zauvijek "oženjeni" sa srpskim", kaže g. Letina. "Knjižnica nas je izvijestila da nema običaj mijenjati jezične šifre, međutim ja sam im ukazao da se ne radi o mijenjanju već dodavanju nove šifre za hrvatski i srpski, upravo kao što se to radi za bosanski". LOC je odbila taj prigovor i tu su stvari zapele. Odluka će biti pravovaljana za nekoliko tjedana. Dakle, nije prekasno. Letina i Bačak su uložili prigovor i traže saveznike među američkim kongresmenima - prvenstveno onim hrvatskog podrijetla, unutar udruga i ustanova hrvatsko-američke zajednice, a također i po-

držku političkih, diplomatskih i kulturnih ustanova domovine. "Treba vršiti pritisak sa sviju strana, kako bi se izmijenila i jezična šifra, a ne samo ime jezika".

Pismo hrvatskoj vladi i Veleposlanstvu u SAD-u

Radi li se o politici, neznanju, inerciji, mržnji? G. Letina vjeruje da se ponajprije radi o birokratskoj inerciji. "U našoj ustanovi ljudi se na nešto nauče i teško ih je nagovoriti na promjene", kaže g. Letina. "Reagirale su i mnoge sveučilišne biblioteke, koje ne žele da se mijenja jezik, jer bi onda i one morale slijediti LOC. Ne zaboravimo, američka su sveučilišta tvrđava srbofila, srbohrvatstva i jugoslavenstva. Zamislite gužvu u sveučilišnoj administraciji kad bi se odvojili programi srpskog od programa hrvatskog - nove administrativne strukture, novi ljudi, nova oprema, novi troškovi. A o reputacijama i karijerama izgrađenim na jugoslavenstvu, srbohrvatstvu i samoupravljanju da se i ne govori!

G. Letina se obratio za pomoć na hrvatsko veleposlanstvo u Washingtonu "jer sam u svezi toga surađivao još s dr. Šarčevićem, a nastavio s dr. Žužulom. No, nije bilo rezultata. Veza koju je dr. Šarčević imao u LOC-u napustila je knjižnicu i pokušaj je propao."

Konačno g. Letina se obratio izravno Zagrebu, e-mailom premijeru Ivici Račanu. "Znam da je Predsjednik Vlade zaokupljen stotinama drugih briga, međutim smatram da je ovo važna odluka i politička odluka i da bi ured Predsjednika Vlade trebao iskoristiti svoj autoritet da dođe do željene promjene. Ovo je pogodan čas da se jednim potezom promijeni i jezik i šifra. Niti jedan Hrvat ne bi smio ostati ravnodušan."

Kolika je važnost takve odluke za Hrvatsku - i politički i kulturno i ekonomski? I za prisutnost Hrvatske u Americi?

"Odluka je važna zbog toga što je hrvatski jezik kao i svaki drugi jezik duša i srce naroda i ako se oduzme ta duša i srce, nema života za narod. Neprijatelji su stoga kroz prošlost uvijek nastojali uništiti i zatajiti hrvatski jezik. Ako Hrvati nemaju jezika, nisu ni narod. Danas kad imamo svoju državu i slobodu, posebno je važno naglasiti pravo na svoj jezik i na to da ga možemo zvati kako sami hoćemo. A posebice je to važno u ovoj najvećoj kulturnoj ustanovi u srcu Amerike, gdje su pohranjene knjige iz cijelog svijeta na kojima se napaja i Kongres i Administracija. Kroz Kongresnu biblioteku treba se vidjeti da Hrvati imaju svoj jezik i svoju kulturu."

Razlikovati se od "onih drugih"

Dajemo riječ istaknutoj hrvatsko-američkoj političkoj dje-latnici dr. Zdenki Delalić: "Hrvatska se mora jasno odvojiti od onih drugih. Ta svijest o posebnosti Hrvatske u Americi jedva da postoji. A kako nam danonoćno kažu, dok se ta svijest ne stvori, dok nas se jasno ne razlikuje od 'onih drugih', ne možemo ni računati niti na ozbiljniju gospodarsku pomoć ili ulaganja".

Borba za hrvatski jezik unutar američkog akademskog sustava bila je jedna od najdužih i najtežih među političkim borbama hrvatsko-američke zajednice. Možda u domovini ljudima nije jasno da šest slova dvaju šifri igraju ulogu koju im mi ovdje pripisujemo. No hrvatska vlast, one prošla, pa tako i ova sadašnja odbijaju i pomisao na nekakve nove asocijacije. Američki jugonostalgici ni ne misle na drugo. Odvajanje jezika i stvaranje novih šifri bilo bi za njih užasan poraz, za Hrvatsku i hrvatsko-američku zajednicu blistava i politička i ekonomska pobjeda. U vrlo opipljivom smislu bio bi to velik korak naprijed.

U Srbiji u 300 atentata pogubljeni svi važniji Miloševićevi "suborci" iz rata u Hrvatskoj i BiH!

Nedavnim atentatom na Brislava Lainovića Dugog nestao je s lica zemlje jedini preostali zapovjednik bivše srpske paravojne (zapovijedao je Srpskom gardom, postrojbom Vuka Draškovića), pridruživši se Đorđu Božoviću Giški, Brislavu Matiću Belom, Željku Ražnjatoviću Arkanu i stotinama drugih

Ritam zločina, naslov je jednog od rijetkih filmova krimižanra snimljenih osamdesetih u bivšoj Jugoslaviji, u kojem jedan dokoni zagrebački umirovljenik "dubinskim" čitanjem novinskih crnih kronika, otkriva zakonitost i izvlači preciznu prognozu idućih krvoprolića. Autor prema čijem je romanu taj film ekraniziran, hrvatski pisac Pavao Pavličić, danas bi, da je kojim slučajem Srbin, bez velike mašte mogao dopisati nastavak. Ubojstva koja se na beogradskom asfaltu nižu jedna za drugim, naime grada su iz koje bi i neki naš priučeni Pavao mogao pogoditi "ritam". Međutim, romaneskni kostur više nije samo u "ritmu". Problem je, zapravo, kako doci do "dirigenta"...

Ubijeni jer su znali previše

Posljednje u nizu, smaknuće Brislava Lainovića (45) Dugog (ili Lajavog), na određeni način zatvara nekoliko krugova, ubijen je posljednji iz plejade romantičnih srpskih kriminalaca od kojih je podrhtavala bogata Europa, nestao je s lica zemlje jedini preostali zapovjednik bivše srpske paravojne (a što je s "kapetanom Draganom" i Dragoslavom Bokanom, op. ur.) iz izgubljenih ratova, otišao je i posljednji "veliki format" srpske podzemno-sive zone devedesetih, koji nije skrivao političke ambicije...

Prvi taktovi "ritma", međutim, kojima su ovi "krugovi" otvoreni, sežu u rane devedesete. Lainovićev vršnjak, suborac i jedan iz "pokera" srpskih krim-asova osamdesetih (uz počivajuće Ljubu Zemunca i Radeta Čaldovića Čentu), Đorđe Božović Giška, označio je početak epohe "sječe knezova". Junačkom pogibijom (sa spornom inačicom o izdajničkom metku u leđa) u rujnu 1991. kraj mosta u Gospiću, Giška je, zapravo, jedini koji je uspio izbjeći surovi i ponižavajući ispraćaj, kakav je prethodno doživio njegov najbolji drug Brislav Matić Beli, ali i stotine sljedećih, zaključno s Lainovićem – rafal, "ovjera" nepoznati napadač... Đorđe Božović bio je prvi, mnogi kažu i najzadrtiji, među srpskim kriminalcima koji se u startu višestranačja u Srbiji javno deklarirao kao "protivnik komunizma". On je bio i predvodnik nekoliko antologijskih demonstracija – s 9. ožujkom kao krunom.

Poslije Giše sve je, zapravo, bilo samo održavanje "ritma". Redali su se kao na vrpci Knele, Majmun, Čenta, Jusa i tko već sve da pamti njih više od tri stotine. Do danas...

Trend, međutim, koji se u ubrzanom ritmu može uočiti posljednjih pet-šest mjeseci, vraća sjećanje na dane s početka priče. Na meti su, naime, pojedinci većeg formata. Pogibijom Zvonka Osmajlića i trojice dužnosnika SPO-a na ibarskoj magistrali, 3. listopada prošle godine, unatoč ocjenama čelnika stranke Vuka Draškovića da je on bio meta, otvoren je, prema mišljenju mnogih, posljednji čin opraštanja s ljudima "koji su previše znali".

-Ubijeni su ljudi koji su imali nekakve veze s ratnim operacijama u Hrvatskoj i Bosni, dakle osobe koje mogu dati nezgodna svjedočenja o onome što se tada događalo. S druge strane, to su ljudi velikog srca koji su za kratko vrijeme mogli okupiti mnogo ljudi i koji su mogli poći s njima na kordone policije, i proći kroz njih – kazao je poslije Lainovićeva ubojstva, čelnik Lige socijal-demokrata Vojvodine Nenad Čanak, nedvosmisleno upirući prstom u sadašnju vlast u Srbiji. On smatra da su Lainovićevim smaknućem "konačno otkrivene koordinate u kojima režim uklanja ljude koji mu mogu biti opasni".

Pokojni Zvonko Osmajlić, podsjećanja radi, bio je poslije Đorđa Božovića Giške zapovjednik Srpske garde, a zapovjedničkim naslovom iste postrojbe voli se pohvaliti i upravo uklonjeni Brislav Lainović. Poslije Osmajlića, na onaj svijet se, pod nerazjašnjenim okolnostima (nađen mrtav u svom stanu) preselio i Branko Vasiljević, šef osiguranja u DS-a (Demokratska stranka Zorana Đinđića, op. ur.), koji se također nalazio među prvobor-

cima Srpske garde. Sva trojica imali su nedvosmislen proturežimski politički profil, koji je bio na početnom tragu koji je utro Giška.

Draškovićeve garda obezglavljena

Ubojstvo Željka Ražnjatovića Arkanu, koji se vremenski uklapa u "pojačanje ritma", u nekoliko je specifičnije, ali sa zajedničkim nazivnikom kada je u pitanju sudjelovanje u ratovima. Zapovjednik Srpske dobrovoljačke garde nije kao prethodna trojica politički "pišao uz vjetar", ali je imao određenu količinu otvorenosti i razumijevanja za patriotizam Giškina "antikomunističkog" tipa. Po "formatu" respektabilno, ali već pomalo zaboravljeno, može se "zabilježiti" i ubojstvo Zorana Šijana, prvaka u kick-boxingu. Tog gorostasnog Surčinca, ubijenog u predvečerje prošlogodišnjeg Dana Republike, "bio" je glas da je, osim odrađivanja prijava poslova, tipa prebijanja novinara "Srpske reči" Brkića, također napabirčio nekoliko ratnih sezona.

-Teško je potvrditi ičim opipljivim postojanje bilo kakve veze i "sustava" u tim ubojstvima. Nakon Arkanova ubojstva rekao sam da me ne bi iznenadilo da se poveća broj takvih slučajeva, kako bi se jednim nizom ubojstava zataškao njegov slučaj – kaže za "Danas" Budimir Babović, bivši dopredsjednik Interpolu. Činjenicu da su posljednji uklonjeni imali zapovjedne položaje u raznim srpskim paravojkama, ističe Babović, ne treba zanemariti. "Oni su znali od koga se dobivalo oružje, tko je izdavao zapovijedi, ali oni nisu bili jedini. Pretpostavljam da još ima na životu dosta onih koji su bili u njihovoj blizini", smatra Babović.

Na godišnjem pomenu Đorđu Božoviću Giški, ruina davne 1992. čelnik SPO-a Vuk Drašković (Giškina Srpska garda bila je poluvojna postrojba Draškovićeve Srpskog pokreta obnove, op. ur.), međutim, rekao je nešto što je već onda moglo zvučati znakovito. "Ima jedna fotografija svjedok, fotografija spomenik, stara nešto više od godinu dana. Na toj fotografiji, ti, Giška, Beli i još oko stotinu vojnika Srpske garde... S te fotografije, gdje vas je stotinu, neki dan sam brojio, još vas je samo dvadeset i pet u životu". Te riječi Vuka Draškovića danas doista mogu biti potvrda da je, nakon ubojstva Osmajlića, Vasiljevića i Lainovića, bar što se Srpske garde tiče, stavljena točka na potencijalne svjedoke. A ima li još onih koji se mogu naći prepoznatima u učenom (a nedokazivom) trendu čišćenju ratnih veterana, najbolje zna imaginami "dirigent", koji, nadajmo se, završava svoju simfoniju! Jovica Krtnić, "Danas" 25. 3. 2000.

(pretiskano iz "Glasa Slavonije" 29. 3. 2000, str. 7)

U zatvoru u Lepoglavi 27 srpskih zatvorenika štrajka glađu

ZAGREB, 18. travnja -U Kaznenom zavodu Lepoglava, 27 zatvorenika srpske nacionalnosti od ponedjeljka štrajka glađu, priopćeno je u utorak iz Ministarstva pravosuđa, uprave i lokalne samouprave. Osuđenici kao razlog štrajka glađu navode pogrešnu primjenu Zakona o oprostima i nepostupanje po Sporazumu o razmjeni, koji su potpisali bivši hrvatski i jugoslavenski ministri vanjskih poslova Mate Granić i Živorad Jovanović, stoji u priopćenju. U priopćenju se tvrdi da osuđenici nemaju primjedbi na postupanje u kaznenom zavodu. (Vjesnik)

**Pretplatite se na
HRVATSKU ISKRU**

Gospodarskom Kastoru

Prostitute i vi, Kastore dragi, gospodarski psiću!
Drijemajte samo mekom na sagu.
Vani je zima (ne znam vam toga reći na pasju,
Ali vi ste uvijek istoga mnijenja!)

Glete, na primjer, toga se nađe baš i u ljudi;
Što su to ljudi - sigurno znate;
Vidi se, vidi; uopće psić ste moderan posve,
Sve vam je jasno, način korektan.

I kad su pale ljuske sa vašeg slijepog vida,
Željeli niste pogledat u zrak;
Prvi vam korak bješe da svojoj gospodi bajnoj
Liznete skromno gospodsku petu.

Zlatna metoda! Cjelovom tijem shvatiste život!
Meka vas ruka uze u krilo;
Cijela obitelj, odlična kuća i ekscelencija
U vas je slavne vidjela dare.

Kad vas je koji majčin miljenik razmićen nešto
Oblijesnim prstom šćepo za uho,
Vi ste mu odmah, psiću vanredni, gotovo nježno
Pružili drugo, repić podvinuv!

Zato ste tako legnuli meko, zato vam danas
Prolazi starost kao u loji,
U kut iz kuta, kako vam reknu, ali se zato
Ne pruža vaša šapa badava!

Eto, što znači biti psetancem odlična gazde!
Najlakše k cilju podvita repa!
Pitoma njuška, cjeluješ petu, al se i za te
Mirisno peče masna kobasa!

I ja sam, evo, kreposti vašoj savio pjesmu,
Polažem lovor preda vas;
Slab je to darak, jestive više volite stvari,
Odluke više praktične vrsti!

Ipak vam - ne hteć uditi daljem napretku vašem -
U uho nešto šapnuti moram;
Sve mi se čini, da ste - uglavnom - svojom metodom,
Kastore, malko slijedili - ljude!

Zlata Jurić

Najmlađi vjernici u crkvi Sv. Križa, za vrijeme župnih misija

Časne sestre Stela i sestra Bernadet, Sv. Križ, Hamilton

Prozor u cvijeću....

Jedan od bezbrojnih prozora gornjogradske kuće.

Na njemu je nekoliko lonaca od majolike i u njima cvijeće. Pelagonije i neki šiljasti pupoljci što su se istom počeli razvijati, pa bi samo oko iskusna botaničara moglo sa sigurnošću ustvrditi kakva je to vrsta ili podvrsta.

U velikoj rastvorenoj školjci vrvi sitno-zeleno lišće i neki krhki ljubičasti cvjetići. Možda takvi rastu na morskoj stijeni što je neumorno oplakuje more, možda u gorskoj tišini pod šumom hrastova, a možda su oni djeca tolptog staklenika kroz koji vječno struji ugrijani zrak, a voda iz cijevi muklo teče u badanj.

Prozor gornjogradske kuće obrubljen zelenim listićima neke biljke penjačice, kojoj također ne znamo imena i nikako se ne bi mogli dosjetiti kako se zove, ali jedno je sigurno - da nas takav prozor ispunja tihom srećom i da smo zadovoljni što nešto takva možemo proosjetiti.

Malen je to svijet i posve nevažan za sva golemna zbivanja oko nas, ali male stvari upotpunjavaju velike, pa su se i veliki majstori s mnogo ljubavi znali gubiti u detaljima, našavši u njima časovito smirenje.

Ne može se uvijek gledati u Sunce, treba svnuti pogled i na cvjetić kraj puta, jer detalji često usrećuju više od cjeline koja je teška, glomazna, i zahtijeva uvijek cijelog čovjeka za sebe.

Kako nas u lutanju golemim, pustim prostorima osvježuje ze-lenilo oaze, tako nas u koračanju kroz život često smiruju posve mala zbivanja i posve mali svjetovi, a da se u njima može zausta-viti čovjek umjetnik, dokazuju odlični akvareli, minijature, rezba-rije od bjelokosti i slično.

Sjetimo se samo njemačkog slikara Spitzwega, koji je svojim slikama, na kojima su tihe uličice, balkoni s krletkama punim ptica i prozori krctati cvijećem, pružio čovjeku toliko smirenja i utjehe.

Život današnjice tako je pun nemira, huke i buke, da nam kratki odmor u hodu donosi olakšanje i, nakon škripe i škrguta željeza, gluhog lomota kamenja, sivila betona, šarenila raznih metala, dolaze nam kao olakšanje skladne boje cvijeća.

Zagledajmo se u jedan od gornjogradske prozora i kad vidimo s koliko je ljubavi i pomnje njegovano to cvijeće na njemu, povjerujemo opet u čovjeka i u nježnije porive u njemu.

I u vrijeme beskrajnih natezanja na svjetskim konferencijama u nama više raste čežnja da nakon svih prošlih grozota što smo ih proživjeli doživimo veliko doba odmora i mira!

I da na svima prozorima bude cvijeće!

Vjekoslav Majer, "Grič u suncu, Grič u sjeni"

*Vlažne mi dotiču zemlje.
Odista nikad mi tako se nisu
Slatko sklapale oči...*

*Nekad sam bio gore kovačem
Nad ovom koprenom praha;
Kovo sam svašta, gubio vrijeme
Kujući novce i krune.
Kovo sam svijetu dva stožerna pojma,
Dva krila na noge Sreći,
I pisah na krune: ovo je mjehur
Od pjene zlatnog sapuna!*

*- Nego mi valja pravednim biti:
Taj natpis nije od mene.
Ja sam ga našo u suvišnoj knjizi,
Ljudi je povijest zovu.
Knjigu su pisale božice dvije:
Istina prva se zvala,
Onda je stade čitati Pravda,
Al zaspao na prvome listu!*

*Od onda hrče i strahotnom bukom
Pjesmu svemira kvari;
I baš je divno, od srca divno,
Što amo ne dopire glas joj.
Ovo je ovdje blaženo carstvo,
A smrt mu nijemi vratar;
Tu spavaju oro i bijeli golub,
A golub na orlovu perju.*

Kranjčević je u svoje stihove pretakao svu svoju dušu i oni su bili jedina utjeha ovom okovanom velikanu, koji je jedino u pjesmi mogao kazati svoju veliku čežnju za pravdom i slobodom. Protivnik je svake sile, nepravde, ispraznog domoljublja, karijerizma i nesloge. Bio je zaštitnik nemoćnih i iskreni, nesretni patriota.

Moj dom,

*Ja domovinu imam; tek u srcu je nosim
I brda joj i dol;
Gdje raj da ovaj prostrem, uzalud svijet prosim,
I - gutam svoju bol!*

*I sve što po njoj gazi, po mojem srcu pleše,
Njen rug je i moj rug;
Mom otkinuše biću sve njojzi što uzeše,
I ne vraćaju dug.*

*Ja domovinu imam; tek u grud sam je skrio
I bježat moram svijet;
U vijencu mojih sanja već sve je pogazio,
Al ovaj nije svijet.*

*On vreba, vreba, vreba... a ja je grlim mukom
Na javi i u snu,
I preplašen se trzam o skrbno pipam rukom:
O, je li jošte tu?!*

*Slobode koji nema, taj o slobodi sanja,
Ah, ponajljepši san;
I moja žedna duša tom sankom joj se klanja
I pozdravlja joj dan.*

*U osamničkom kutu ja slušam trubu njenu
I krunidbeni pir,
I jedro gdje joj bojno nad šumnu strmi pjenu
U pola mora šir!*

*Te kad se jednom s dušom po svemiru se krene,
Zaorit ću ko grom:
O, gledajte ju divnu, vi zvijezde udivljene,
To moj je, moj je dom!!!*

Prosinačko sunce

*I opet zapada sunce, tamo za linije jasne
Gorskomu predjelu snježnu pada u pahunje eno:
Zlačani velik monogram božjega imena gasne
Plavoj na svili protkan crveno.*

*Sutonske velike mrlje do neba rastu sa zemlje
Ko da pod oblačje gore kaljava diže se para;
.... Umrije majčica zemlja, kroz vodu evo i grmlje
Duša joj na sud plašno tumara.*

*Niko joj ne pjeva pjesme, nitko joj ne govori ništa,
Niko je ne žali, niko, šutnja sve gluha je svuda;
Umrije, kao i mrije krvnica bezbrojnih Hrista,
Majčica plodna bezbrojnih Juda!*

*Tako je umrla ona; - kršćanskim želim joj srcem,
Neka je umrla jednom! Pokoj i dobrim i zlima!
I sam ću spokojno leći, lednim ću ostati srcem
- Bje mi u ovom glumištu zima!*

Kranjčevićeva poezija govori o tragici i sudbini jednog naroda i koja ima dimenzije povijesnog saznanja: svijest o dubokim korijenima i stradanjima. Smatra se da je naša hrvatska književnost sa Kranjčevićem i poslije njega dostigla u velikoj mjeri nacionalnu osobnost u izrazu i sadržaju. Čitatelj iza riječi vidi čovjeka, u stihotvornoj intonaciji propoznaje osobu. Nekad se zaustavimo kod misli kako njegove izvezeno riječi prešutno ulaze u dušu, od srca k srcu.

Iza spuštenih trepavica

*Nikada ljepše, neg kad ovako
Naklonim glavu lagodno, meko,
A negdje šuška granata lipa
I veselo cvrči vrapčije jato
U mladom lišću....*

*I mislim, što to priroda sebe
Ždere i gradi, gradi i ždere,
A sve što je lijepo, skladno i pravo,
Tek da je čedo maštanja našeg,
O onda mi biva, da leden stojim
Pred strašnom sfingom, a moje usne
Ne mogu pred njom moliti više
Ko č'edo malo, kao sveto kleči
U zipci svojoj ručice dižuc
Tamo spram stare slike o zidu,
Vec šutim i mislim i - ne mislim ništa!
Ah, zar je za to, što mi nijesu
Sklopljene vježe i što mi sunce
Ne draška više zavjese svilne
Između mene i između svijeta,
Ah, zar je za to, što ode od mene
Dal'ko, daleko - o vilo šama -
Što si mi slatke bajala priče
I tankom predom leptirskih krila
Skrivala vječni, ogavni kostur,
A ja ga ljubljah kroz tvoju predu
- Sklopljenih vjeda?!*

S. S. Kranjčević je pjesnik koji se voli kao netko tko je stradao za nas. Njegovi stihovi nikad ne stare. Kada su napisani ti stihovi? Prije pedeset godina? Prije sto godina? Jučer? Ne znam! Nije važno! On nikada nije podvrgao duh diktatu vremena. On je znao da se povijest mjeri drugačijim mjerama vremenca.

Nastavak

REVIEW ON THE FILM “ČETVERORED” BY SUZANNE HANNECART BROOKS-PINČEVIĆ BRAVO, BRAVO, PRODUCERS OF “ČETVERORED”FOR HAVING THE GUTS TO BREAK THE SILENCE ON CROATIA’S TABOO

And for that reason one hesitates to be too critical. Considering the continued pro-Communist element in the recent past, and more so in the current government of Croatia, Jakov Sedler and his production crew have to be congratulated in managing to produce, in the midst of this, an abbreviated but reasonably fair rendition of events in Croatia at the end of World War II. And, though I strongly criticise the film I, nonetheless, recommend it as an important production and one all Croats should see.

"Cetverored" has a good story line and some excellent portrayals but has been made with a very limited budget and consequently a small cast. It is unfortunate that this praiseworthy attempt to portray the greatest catastrophe that ever befell the Croatian people suffers from an obvious lack of funding and a big support from its own people. So on passing comment it has to be kept in mind that this would make it extremely difficult for the producers to do justice to a story of this magnitude. In portraying half a million people on the move much has been reduced or left out.

To produce the blockbuster that the story of "Bleiburg" deserves would entail a tremendous cost with a huge cast of "extras" including English "soldiers", panoramic scenes and world renowned principal actors – and the English language so that it can be understood by all the Western world. Perhaps one day there will be enough patriotic feeling amongst the world's numerous multi-millionaire Croats who would be willing to work together to put their money into a grand production honouring the martyrdom of their nation. (Something that the Jews have been doing successfully since World War II.)

At a time when raw, blood and guts, fast moving violent films and television productions are normal, "Cetverored" is a tame and mediocre portrayal of one of the most brutal and bloody periods of world history and fails to produce the tremendous impact it has the potential of doing. With enough material to make several blockbuster films "Cetverored" has scarcely more impact than "Hansel, Gretel and the Big Bad Witch". It portrays a tragic event in Croatia's history but fails to show anything that amounts to a holocaust. This is where a huge cast and panoramic scenes showing fields with thousands of people are essential.

The film is made principally for the Croatian public but one can only wonder if those who viewed the film would have the foresight to multiply by hundreds of thousands the scant cast who portrayed the people in the death march columns and the prison camps - and the few bodies in the one pit. And if they would know to multiply ten-fold the two or three marching columns and prison camps - (adding thousands of victims). And to multiply the one pit into hundreds - with Maribor and Kocevski Rog holding some 100,000 bodies between them.

The story of "Bleiburg" is the story of a holocaust where hundreds of thousands perished in a purge which eliminated the brightest and most patriotic of Croatia's citizenry. A bloody, barbaric holocaust brought about by the lies and deceit of the worlds leaders in order to curtail and control a people who wanted nothing more than the right to govern themselves within the boundaries of their own nation. Apart from failing to show significantly a holocaust, "Cetverored" unfortunately fails badly on two other scores.

Firstly, IT FAILS TO CLEARLY STATE WHAT THE NDH WERE FIGHTING FOR. This is extremely important because it relates to the war of 1991-1995 – the initiators of both wars in Croatia being the Serbs. This should have been highlighted because the old enemy is still very much around as we now head down the road to the establishment of the third Yugoslavia -"Eastern Europe Confederation" (or whatever you want to call it) but nonetheless a pseudo-democratic puppet of the West - with Mesic setting himself up to be King-pin of the Big Balkan Block and sacrificing the sovereignty and integrity of Croatia to achieve it. Once again Croatia is being sold out by its leaders. Given a few more decades, and help from the "benevolent" West, the "poor defeated" Serbs will have infiltrated Croatia again and their proportionate seats in the Sabor will grow larger year by year until once more Croatia will go down the pooh - perhaps this time forever!

The second failing of "Cetverored" is the lack of credit it gives the Ustasa - particularly the officers of the NDH. At the time the war ended the NDH were actually winning the war in Croatia. It was the threat from Russia and its powerful armament, not the Partisans, that sent the Croatian army to the border of Austria. And though badly armed that was not the main reason they left

Zagreb. They pulled out principally, because if they stayed to fight, the city they loved would have been destroyed. The Croatian army was in tact at the end of the war - not "remnants" as stated in the film and they left Zagreb as a disciplined, well-dressed force, keen for battle - they certainly did not slouch out of Zagreb as if shuffling to their own funeral as "Cetverored" portrays!

In the one strong portrayal of an Ustasa officer he comes across as an unreasonable brute of a man who shoots dead a young Domobran soldier for failing to swap his hat for an Ustasa cap. In any army, including the British forces, a soldier who was as subordinate as this guy was to a General would have been at the very least Court Martialled - and in time of war could certainly have risked being severely dealt with, if not shot.

The Ustasa were a strongly disciplined force. They had to be tough to go against the savage barbarism of the Serb Cetniks who were the reason the Ustasa were established in the first place - to stop them. There was no way you could call the Cetniks an army. They were a marauding bunch of wild, uncouth, cowardly barbarians who "fought" old men, women and children by raiding their villages, raping, looting and burning. They went into Croatia and Bosnia to drive out the occupants, install their own people and grab the land. They wanted nothing less than the genocide of the Croats and the Bosnians so they could take all Croat land, especially the coast, solely for themselves. They have never stopped wanting that. Firstly by raping Croatia in the First (Royalist) Yugoslavia, then by sneaking their way into power in the Second (Communist) Yugoslavia and when that did not succeed, by turning their guns on all those around them. It would be extremely foolish indeed to be complacent and think that they have been halted by their recent punishment from Nato.

On the positive side "Cetverored" gives good footage to the Domobrans and covers many aspects of the misery they suffered at the hands of Tito's comrades. An excellent portrayal is made of the Partisans – with the delightful language of the Serb-females comparing well with written accounts of the period. A sadistic fat slob of a Partisan officer and an uncouth skinny runt of a Cetnik spoke volumes on Partisan behaviour towards their victims, though it was good to see that there were a few Partisans who were compassionate towards their prisoners and that was a fair contribution. A lot more could have been shown of the deceit by the British and their responsibility for the holocaust that ensued but their attitude was precisely summed up with the words from Brigadier Scott, "Do you intend to live in that country. No - Neither do I."

The magnificent setting of the Opera House in Zagreb provides a fascinating contrast between Croatia's rich culture, with the stately grandeur of Zagreb, and the horror of the bloody scenes that follow. The evening scene on a Bleiburg field was one of the more realistic and one wonders if the escape from the pit would have had better impact done also in the evening where the few bodies in an over sized pit would have been camouflaged by the dark. A lot more emotion and groans of the dying would also have added to the horror of the moment. The book "Operation Slaughterhouse" by John Proela and the description of the pit scenes in Nikolai Tolstoy's "The Minister and the Massacre" conjure up far more imagery than the visual impact of the pit scene in the film. I quote from "The Minister and the Massacre":

"All that day sheaves of bodies fell as before, screaming down into the abyss. Further dynamiting took place, perhaps to ensure space for the seemingly endless numbers being butchered. The prolonged echoes which reverberated round and round the narrow place were excruciatingly painful to the ears. So far from becoming accustomed to the horror, he found it still harder to bear. The thousands of bodies were beginning to decay, and the stench and flies grew ever more intolerable. The concentration of so much suffering in one small space was unbearable enough but as the torture continued each day, doubling, trebling, quadrupling, it grew overpowering. As the enfeebled victims, many still wired together, sought to struggle from beneath the encumbering bodies of their dead comrades, they shrieked out incoherently, coughing up blood and calling upon patron saints or absent loved ones."

In summary, "Cetverored" is a film that every Croat should see - in the knowledge that what is shown is only a small portion of the reality of the holocaust that claimed some 500,00 victims. It has taken far too long for this truth to manifest itself in Croatia. If the past Government had had the courage to stand up and broadcast the holocaust throughout the country it would have

Damir Borovčak

“HELLO TORONTO - OVDJE ZAGREB”

GLOBALIZACIJA I HRVATSKA

Sve više postaje jasno da su u projektu globalizacije malih država granice i nacionalni patriotizmi ‘kost u grlu’ projektanata novog svjetskog poretka.

SLOVAČKI I HRVATSKI SLUČAJ

Moja prva kolumna u ‘Hrvatskoj iskri’, prije pet mjeseci i prije početka izbora u Hrvatskoj nosila je naslov “Izbori u Hrvatskoj po ‘Slovačkom modelu’”. Opisao sam tada način na koji su se predskazivali izbori u Hrvatskoj. Naime, da podsjetim, Vladimir Mečiar bivši premijer Republike Slovačke, dao je veliki intervju Večernjem listu 17.11.’99. o režiranju izbora u Slovačkoj po receptima svjetskih moćnika. Svrgnuti premijer Mečiar govorio je o sebi osobno i proteklm izborima u Slovačkoj 1998.g. Intervju je bio vrlo impresivan i usporediv u odnosu na zbivanja u Hrvatskoj, te je dan poslije objavljen u istom listu i komentar sa zaključkom da sumnje više nema: Tuđmanova upozorenja kako svijet želi instalirati svoju vlast u Hrvatskoj nisu tek predizborna Predsjednikova lukavstva. Tada je pisalo: “Vladimir Mečiar, bivši premijer Republike Slovačke, živi je svjedok kako je Amerika odlučila tko će dobiti izbore u toj zemlji.”

Danas hrvatski tisak ponovno piše o Mečiaru. Ovih je dana specijalna policija noću nasilno provalila u Mečiarovu kuću, uhitila ga i privela. Razvaljeni ulaz kuće eksplozivom i sjekirama, čini se previše drastičnim za obično ispitivanje koje je trajalo dva sata. Nakon ispitivanja u vezi otmice bivšeg predsjednika Mihala Kovača Mečiar je pušten, ali ostaje pod istragom za zloupotrebe ovlasti i prijevare. U svakom slučaju gruba policijska sila kao upozorenje da neće dozvoliti njegov povratak na političku scenu. U Hrvatskoj je u ovom trenutku na djelu kriminalizacija svega što je vezano uz predhodnu vlast, a kako Tuđmana više nema, na redu su njegova politika i bivši suradnici.

NISU SVI STRANI NOVINARI ISTI

Interesantno je pročitati što o modelima takovih demokracija piše John Laughland, u listu “The Spectator”, 15. travnja og. On između ostaloga kaže: “Uzmimo slučaj Hrvatske, gdje se stvari vraćaju na početak. Budući da su Europska unija i Amerika uvjerene da su državna neovisnost i suverenitet principi zla koji se moraju suzbiti, izbor ovih starih internacionalista, Ivica Račana, bivšeg ideološkog sekretara Komunističke partije Jugoslavije, i Stipe Mesića, posljednjeg predsjednika komunističke Jugoslavije, zapadne su vlade pozdravile s euforijom. Nasuprot tome, vođa HDZ-a, pokojni predsjednik Franjo Tuđman, bio je tako omražen na Zapadu zbog svog “nacionalizma” da su zapadni lideri masovno bojkotirali njegov pokop u prosincu.

Dakako, ni Europska unija ne pokazuje znakove opraštanja HDZ-u zbog toga. Popustljiva prointegracionistička vlada u Zagrebu ključni je dio u slagalici koju EU s naporom pokušava složiti u jugoistočnoj Europi. Plan Europske unije uključuje stvaranje nove nad-Jugoslavije, koja bi obuhvatila bivše jugoslavenske republike, Albaniju, Bugarsku i Rumunjsku - entitet koji nosi glomazno ime “Pakt o stabilnosti za jugoistočnu Europu”. Prihvatanje ovog plana je uvjet da bi se postalo kandidat za članstvo u EU. Zbog toga su, nekoliko tjedana poslije izbora, svi

prvi inozemni posjeti novog hrvatskog predsjednika bili u bivše jugoslavenske republike Sloveniju, Bosnu i Hercegovinu i Makedoniju, dok su Robin Cook i Chris Patten pohodili Zagreb. Ako je pak vjerovati obećanjima, Hrvatska će biti primljena u NATO brže nego što kaže George Robertson.

U opširnom komentaru Europske unije koji je i doveo do Pakta, strategija Europske unije za Hrvatsku bila je eksplicite opisana kao “politička normalizacija do 2000.” -isti vokabular kojim se služio Brežnjević 1968. da ponovo uspostavi sovjetsku vlast nad pobunjenim režimom. Doista, Europska unija je govorila o “slovačkom modelu” za Hrvatsku, ali pri tom se mislilo na 1998., a ne 1968. U Slovačkoj, kao i u Hrvatskoj, arhitekt nacionalne neovisnosti, Vladimir Mečiar, poražen je nakon dugotrajne kampanje ocimjivanja koju je Zapad sponzorirao protiv njega. Kao i u Hrvatskoj, na njegovo mjesto je došao visoki stariji komunist, Rudolf Schuster.

Tako su izgledi za integraciju u Europu postali ružičastiji u objema zemljama. Napokon, političarima Europske unije lakše je raditi s birokratski nastrojenim internacionalistima nego sa starijim konzervativcima koji vjeruju u stvari kao što su državni suverenitet i nacionalni identitet. Tužna je ironija da obični Hrvati podupiru proces europske integracije jer vjeruju da će ih ona izvesti iz Balkana u Europu. Teško shvaćaju da Europska unija kojoj teže neugodno nalikuje staroj komunističkoj Jugoslaviji iz koje su upravo pobjegli, i da su ideali za koje su vodili rat jednako nepopularni u Bruxellesu kao i u Beogradu.”

OPASNOST PO NACIONALNI SUVERENITET

Skoro istovremeno Christine Stone, u ‘A New Croatian Spring’, 14. travnja og. analizirajući stanje i odnose u Hrvatskoj, uočuje činjenice i upozorava:

“Tisak nemilosrdno servira priče o korupciji i nemoralu uperene protiv bivših članova vlade, pripadnika HDZ-a. Spominju se velike sume novca. Ti navodi imaju svoj učinak. Čitatelji vole priče o korupciji i nemoralu kao što to znaju ljudi u Ujedinjenom Kraljevstvu. Mješavina lascivnosti i ogorčenosti spram moćnijih i poznatijih siguran je recept za uspjeh. Neprestano kapije navoda o korupciji također znači sigurno držati bivšu vladu na distanci - optuženu i nemoćnu. Nekoliko novinara vodećeg lista na dalmatinskoj obali, “Slobodne Dalmacije”, također predviđaju da će biti otpušteni. Joško Čelan i Zoran Vukman nisu samo kritizirali novu Vladu, već i izrazili žalost zbog onog što oni doživljavaju kao hrvatsku podložnost SAD-u i Europi. U očima nove Vlade kritizirati Zapad gotovo je jednako loše kao i kritizirati njenu unutarnju politiku, jer se radi o veoma osjetljivom programu. S jedne strane, Hrvatskoj će se ponuditi uobičajeni “mamci” - uključanje u Partnerstvo za mir što vodi u članstvo u NATO zajedno s pregovorima o budućem članstvu u EU. Ali zato će se morati platiti cijena koja, po mnogima, ugrožava nacionalni suverenitet. A pravi cilj koji stoji u pozadini zahtjeva Zapada za povratkom Srba nije ljubaznost - on je stra-

Silvije Strahimir Kranjčević

(1865 - 1908)

Kad bismo tražili pjesnika koji bi elitno predstavljao hrvatsku poeziju onda je to zasigurno Silvije Strahimir Kranjčević. Njegov pjesnički talent zasjae kao dragulj na hrvatskom nebu u doba koje kod nas, očito, nije bilo sklono poeziji. Ujević ga je stavio na prvo mjesto na ljestvici, ispred Vidrića, Šimića i sebe, te Krležu. On je prvi, poslije Mažuranića, Preradovića i Vraza, vratio našem stihu poetsku snagu i obogatio ga novim mogućnostima. U velikoj mjeri riješio ga je romantične kićenosti i raspjevanosti, svodeći ga na neposrednu, naravnu i trpku ljudsku riječ, koja je nicala iz gorčine i beznađa. Pisao je domoljubne, socijalne, misaone, ljubavne i druge pjesme. Objelodanio je i dvadesetak proznih tekstova. Pisac je oratorija “Prvi grijeh”.

Silvije Strahimir Kranjčević rođen je u Senju. U pučku školu i gimnaziju išao je u rodnom gradu. Pripremao se za sveučilišni zvanje u Senju, a nastavio na bogoslovnom studiju u Rimu. Ostao je tamo šest mjeseci. Konačno je stigao u Zagreb 1884.g. i uključio se, kao uvjereni pravaš, u Harambašićev književni krug. Položio je 1886. g. ispite za učitelja hrvatskog i njemačkog jezika te povijesti i zemljopisa. Za vrijeme Khuenova vladanja Hrvatskom S.S. Kranjčević izjašnjavaajući se u političkom i duhovnom pogledu, odgovarajući zahtjevima svoje savijesti, kao pravaš nije mogao dobiti učiteljsko mjesto u domovini, te odlazi u Bosnu i Hercegovinu. Predaje na trgovačkoj školi u Mostaru 1886-1887, zatim u Livnu 1887-1888, u Bjeljini boravi četiri godine (1888-1892), opet je vraćen u Livno od 1892-1893, pa premješten u Sarajevo za predavača u Učiteljsku školu 1893. U isto vrijeme počinje uređivati časopis “Nada” sve do 1904., kada je imenovan za ravnatelja trgovačke škole u Sarajevu.

Svoju prvu domoljubnu pjesmu “Zavjet” Kranjčević je objavio kao maturant senjske gimnazije. Prvu knjigu pjesama “Bugarkinje” objavio je 1885.g. “Izabrane pjesme” tiskane su 1898, a “Trzaji” 1902. Njegova četvrta knjiga izašla je u godini kada je umro veliki pjesnik, 1908.g. S.S. Kranjčević je pjesnik slobode, suza, Kristove patnje i duboke misli.

“Mojsije”

“...Izvedi narod moj, o Gospode,
Izvedi ga iz ropstva zlopatna
I skini mu sa vjeda zlopanih
Još onu mernu tvrdu, zlokobnu,
Što zastire sad oči njegove!
Spomeni se da ropstvo nemilo,
Ko teško ono stijenje nadgrobno,
Na leđima ti tlači bratskijem,
I da nam ljuti naši krvnici
U utrobama djeci sudiše!
O smiluj se, o silni Jehova,
Prokuni kletvom krvne silnike
I spasi narod moj, o Gospode”
.... I tebi baš što goriš plamenom
Od idela silnih, vječitih,
Ta sjajna vatra, crna bit će smrt,
Mrijeti ti ćeš kada počneš sam
U ideale svoje sumnjati.

Lirika mu je proizašla iz osjećanja nesklada koji vlada svijetom, iz nepravde i nemoći da se on učini boljim, a na drugoj strani osjećao je silnu snagu i potrebu da se nešto učini. Bio je to zapravo odraz stvarnog stanja i prilika u kojima je Kranjčević živio.

Silvije Strahimir Kranjčević

Iseljenik

*Širnijem atlantskim morem parobrod cjepove siječe
Na njem su prosja hljeba što će na faram Brazila;
Veliki svrdlovi dima sukljaju tiho u veče,
Šire se na lik zlokobnih krila...*

*Gužva se svijet bez krova, što će pod palminom granom
Tamo robovati jedno ptiče gdje brbljave lijeću,
Sunce gdje toplije trepti žarkim nad vedrijim danom,
Bezdanim vodam, opojnom cvijeću....*

*Silnu o jarbola gredu leđim se odupro čovo,
Primorski to je dobrijan, srce u neznane strane,
Bježi od kukavne sreće nekud pod obzorje novo,
Misli: će bolje tamo mu grane....*

*Druga mu obala osta negdje za leđim daleko,
Nebo je svuda i more, tudi sve veseli ljudi,
Piju i pjevaju bučno, para ih nosi odnosi prijeko,
Nosil im srce, mozak i grudi...*

*Primorski samo dobrijan ukočen šuti i šuti,
Njemu je ostalo srce tamo na kamenoj liti,
Kadulja gdje miriši, smilj gdje zlatni se žuti
Bršljan gdje zide djeci mu štiti....*

Bio je pesmimist, ali to nije bio pesimizam europskog intelektualca, nego pesimizam jednog buntovnika, jedne snažne ličnosti, kojoj su nesretne prilike dosudile zvanje učitelja u zaostaljoj provincijalnoj sredini. Izraz mu je u grču, u isto vrijeme i gromoglasan i nježan, između krika i plača, kletve i molitve. Patio je i očajavao gledajući boginju PRAVDE zavezanih ruku, koji je vječno osluškivao “zveku krive vage”

Lucida intervalla

*Što j' to? - Pa to je njihalo lijeno,
Te mi nad glavom šeta....
Kroz staklo vidim, gdje vodopad bliješti,
Il svijeću mi valjda pale.
Ah, mrem....
A glava ko komad leda
U bezdan mi nekud tone...*

*I to je smrt?
O, kako brižno anđeli božji
Na perju me spuštaju u grob!
Bez bola, bez želja, klonula uda*

Nastavak

Mojim očima (i srcem).....

Serbus dragi Zagreb moj.....

I ovaj puta, kad pročitate ovih par prvih uvodnih riječi - pomislit ćete: što je opet ovoj?? Odgovor je vrlo jasan: kad dobijete ovaj broj HRVATSKE ISKRE u ruke, ja ću najvjerojatnije (ako sve bude kako treba i da Bog) biti na putu za Hrvatsku, za moj Zagreb! Tako danas, nekoliko tjedana prije tog puta, kad se uvelike spremam (bar u mislima) na odlazak, u duši mi je veselje ponovnog susreta s gradom mog djetinjstva.

Zagreb! Koliko veselja nosi ta riječ - ne samo meni - već i svakome od vas. Neki od vas rođeni su u tom gradu, neki ne, ali svaki Hrvat teži posjetiti Zagreb kad-tad. Kao dijete gledala sam mnogobrojne turiste kako razgledavaju moj grad čudeći se što tako lijepo vide u njemu, ni sama ne shvaćajući kako sam sretna da živim u najljepšem gradu na svijetu. I tu moram zastati, jer sam jednom načula kako određeni dio čitateljstva nije volio kad sam pisala o Zagrebu. Tko zna koji je razlog tome, ali danas, iako znam da će neki reći "Opet o Zagrebu!" - eto nešto me gura da prije svog odlaska podijelim koju s vama svima o bijelom gradu Zagrebu, gradu u kojem sam provela velik dio svog života i tko zna, možda i budućnosti. Nekako sve me zove natrag, doma....

Kad slušate Amerikance, čut ćete kako oni govore o svojim gradovima, o "bezbroynim" pjesmama koje su spjevane njihovim gradovima, ili pođimo u Europu i poslušajmo stanovnike raznih gradova kako se gotovo natječu s brojem pjesama njihovom gradu. Tada ne mogu a da se ne sjetim našeg malog Zagreba (u usporedbi s tim velikim gradovima svijeta), kojemu je posvećeno - koliko ja znam - više pjesama nego bilo kojem gradu, (s iznimkom, možda, Pariza). Moja najbolja prijateljica, moja Lela, prošlog mi je ljeta donijela vrpču s pjesmama o Zagrebu, pod nazivom "Tebi, građe moj". Samo na toj vrpci ima 21 pjesma posvećena našem lijepom Zagrebu, a to nije čak ni sve! Svaka od tih pjesama spjevana gradu Zagrebu budi duboke uspomene kod svakog od nas, bilo da ste živjeli u Zagrebu, kao ja, ili samo ga posjećivali kao gost ili prolaznik. Pjesme koje su nanizane na toj magnetofonskoj vrpci upravo su one prave: "Serbus, Zagreb moj", ili "Podoknica Zagrebu" od našeg Ive Robića. Drago Diklić u svojoj istoimenoj pjesmi izjavljuje "Zagreb je najljepši grad", a Steve Mikulin pjeva o "Zagrebu mom, bijelom".

Svaka ta pjesma budi nam nešto toplo u dušama, pa kad začujete prve taktove pjesme "Zadnji fijaker", Vikija Glovac-kog, srce nekako brže zakuca, u grlu je knedla, a čini vam se kao da ovog trena pored vas prolazi stari fijaker, s konjima "a mi dva se bumo zibali kak v čunu, Zagreb i ja", a našeg dragog, starog Vikija skoro da dotaknete San Francisko pjeva kako je netko ostavio srce u njemu, no niti jedna ta pjesma koja govori o New Yorku ili San Francisku ne opisuje te gradove s tolikom ljubavlju, kao na pr. "Meštrovíčev zdenac" (Gaby Novak), ili "Golubovi" (Marka Novosela) koji polete sa svakim taktom pjesme kad čuju grom topa koji prepolavlja dan!

Kad bih birala koja mi je pjesma najdraža, koja pjesma zaista predstavlja moj Zagreb, ne znam što bih izabrala. Da li "Po gornjem gradu" Tonija Leskovara, čija pjesma me je više puta pratila na šetnji ulicama starog Zagreba, ili "Na Griču" (Tonija Kljakovića) koji govori kako se stare zidine sjećaju vremena "kad se tak nije ljubilo u Zagrebu u ono staro doba". Anica Zubović nam pjeva o Ilici u noći, a od Jasne Zlokić smo slušali o još jednoj zagrebačkoj zimi, koja upravo preobrazila Zagreb. Svaka ta pjesma dala nam je dio Zagreba, no sve one zajedno ne mogu opisati što čovjek osjeća kad se nakon duljeg vremena spušta na Pleso, zagrebački aerodrom.

Eto, zbog bolesti moje mame nisam bila u Zagrebu skoro godinu dana. Netko će reći: "Što Ti pretjeruješ! To nije dugo!" Meni je, jer tamo su mi prijatelji, tamo su ostale uspomene na nešto što se samo osjeća u Zagrebu, ona "naša" posebna klupa u Maksimiru; ili Puntijarka na Sljemenu; tamo je moja najbolja prijateljica - čini mi se kao da mi je velik dio srca tamo i svaki dan mi pokušava odletjeti natrag, na plac Bana Jelačića, na kratku kavu! I kad se spušta avion na Pleso, i pogled mi pada na Sljeme u daljini, pa na Zagreb, na visoke zgrade i male kućice Zagreba, pa sela okolo, zelene ravnice, Savu, aerodromsku zgradu, i - doma sam. Zaista sam doma! Tada suze ne mogu zadržati i koliko god da se vraćam doma u redovitim razmacima, svaki dolazak uvijek je tako emotivan. Netko mi je rekao kako mu je svaki dolazak gotovo težak, jer zna da je ovdje samo na kratko - i u dolasku već razmišljamo kako ćemo napustiti to svoje drago mjesto?

Mnogo me toga čeka u Zagrebu, a posebno me veseli šetnja gradom kad ću ponovno vidjeti plac Bana Jelačića, popiti onu kratku kavu kod Bana na koju tako često mislim, prošetati starom Tkalcovom, otići na Gornji grad, pa na Strossmayerovom šetalištu nasloniti se na ogradu i uživati u pogledu na moj grad, shvaćajući da sam konačno budna i zaista ne sanjam, i tada će mi se činiti kao da zaista čujem Tonija Leskovara i njegov "Serbus, Zagreb moj":

Serbus dragi Zagreb moj, kaj se skrivaš v megli toj
Kaj da ti se neka sramiš, Ti se nemaš sramit kaj!
Sad sem tu i pak sem Tvoj, serbus dragi Zagreb moj!

Ti si lijep još kak navijek, Ti horvatski prek na prek,
Zdalka ti si mene mamil, ja sem tebi štel nazaj,
Sad sem tu i pak sem Tvoj, serbus dragi Zagreb moj!

Mili Zagreb imam rad, i vu megli bel je sad;
Pariz nema kaj ti imaš, jer si lepi, jer si naš...
Serbus dragi Zagreb moj, sad sem tu i pak sem Tvoj,
Serbus dragi Zagreb moj, sad sem tu i pak sem Tvoj!

Puno pozdrava iz bijelog Zagreba!

Valentina

Naša suradnica gđa. Biserka Milinković

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

teške prirode. Reaktivirano srpsko stanovništvo uvijek bi moglo biti iskorišteno radi ublaženja neprihvatljivih manifestacija hrvatskog nacionalizma u budućnosti, kao i 1991. kada je proglašena hrvatska neovisnost.

U način na koji se Clintonova vlada okreće čak i protiv bivših komunista kad ovi pokažu i najmanji znak neovisnosti ima nešto što sablasno podsjeća na to kako su Staljin i Tito odgajali štićenike da bi ih svrgli kao izdajnike čim su poslušili njihovoj svrsi. Čini se da je na početku 21. stoljeća američki imperijalizam pretekao komunizam ne samo u utrci za prevlašću u svijetu već i taktici kojom se služi da je ostvari."

NOVI SVJETSKI POREDAK

Ovome svemu treba nadodati da se u svijetu cijeli niz godina, namjerno i u potpunosti, stvara zbrka u redosljedu agresora i žrtve na ovim prostorima u ovom stoljeću, a posebno u proteklom Domovinskom ratu u Hrvatskoj.

Srbi su nas godinama svijetu prikazivali kao uzročnike svih zala, ocmnjivali nas u svim prilikama, nabijali komplekse krivice i napokon nas još jednom četnički krvavo napali 1991.g., pred svijetom koji je sve to skrštenih ruku gledao i dozvolio. Neposredno zatim, nakon nevoljkog priznanja samobitne države Hrvatske, taj je isti svijet preuzeo i nastavio ocmnjivati Hrvate. Zašto je sve to skupa potrebno? Radi li se o nesretnoj slučajnosti, nesimpatičnosti Hrvatske u svijetu, radi li se o njenoj lošoj unutarnjoj i vanjskoj politici ili o nekim drugim višim svjetskim interesima.

Sve više postaje jasno da je upravo o ovom posljednjem riječ, riječ je o projektu globalizacije, gdje su državne granice i nacionalni patriotizmi 'kost u grlu' projektanata novog svjetskog poretka. Godine 1989. Ralph Epperson, Amerikanac koji je studij završio u Arizoni, napisao je nakon 35 godišnjeg proučavanja vrlo znakovitu knjigu upravo pod nazivom 'Novi svjetski poredak'. U njoj, koristeći se s 654 razna izvora (!), na jednom mjestu navodi citat suvremenika Zbigniewa Brezinskog, savjetnika za nacionalnu sigurnost predsjednika Jimmyja Cartera, stručnjaka za vanjsku politiku SAD, koji u svojoj knjizi "Između dva doba" kaže: "... fikcija nacionalnih suvereniteta ... jednostavno više nije u skladu s realnošću."

Još jedan Amerikanac, možda najveći stručnjak za rječnik ezoterije (tajne nauke), Manly P. Hall napisao je u svojoj knjizi "... približavamo se plemenitoj eri, kada više neće biti nacija i kada će na cijeloj zemlji vladati jedan poredak, jedna vlada, jedno administrativno tijelo."

Naravno radi se o novom svjetskom poretku koji je pod nazivom globalizacije već na djelu u Hrvatskoj.

Damir Borovčak

Knjiga koja izvanredno opisuje globalizaciju, nije naučna fantastika, već zlo koje se ostvaruje ! Knjiga koju jednostavno morate proučiti !!!

RALPH EPPERSON: NOVI SVJETSKI POREDAK

Izdanje SION, Zgb. 1997., str. 320, cijena \$ 25 Cdn

Izvanredno i ozbiljno tumači povjesne uzroke, trend i posljedice globalizacije.

Knjiga ne spominje Hrvatsku, ali svi prikazi iz knjige pronalaze svoju potvrdu na našim prostorima i suvremenim zbivanjima koja su nas pogodila.

ZA MOGUĆNOST NABAVKE OBRATITE SE NA UREDNIŠTVO HRVATSKE ISKRE.

Nastavak sa strane 21

put the West and Serbia in their place and Croatia would have had a better standing in the world than it has today. However where corruption was the name of the game and monetary self-interest the key card, that was too much to expect. It is hoped that this valiant effort will pave the way for many more films on Croatia's catalyst. "Bleiburg" is an honourable truth which needs to be revered by all Croats IF THEY SERIOUSLY WANT TO SECURE CROATIA'S FUTURE.

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

Stranački život

Prijedlog Drage Krpine na burnoj raspravi u Središnjem odboru:

HDZ se treba ispričati biračima

ZAGREB - Nakon burne devetosatne rasprave Središnji odbor HDZ-a utvrdio je jučer na sjednici u Hotelu "International" prijedlog novoga Statuta i uputio ga V. općem saboru stranke. Programska deklaracija nije utvrđena, iako je i to bilo najavljeno.

Osnovana je radna skupina koja će od pet prijedloga deklaracije već idući tjedan pokušati izraditi jedan, o čemu će nakon toga raspravljati Predsjedništvo HDZ-a. U radnoj skupini bit će Ivo Sanader, Hrvoje Hitrec, Dalibor Brozović, Milivoj Kujundžić, Nadan Vidošević, Drago Krpina i Maja Freundlich.

Prijedloge programskih deklaracija napravili su Ivo Sanader i njegova radna skupina, Drago Krpina, Hrvoje Hitrec, Dalibor Brozović i Milivoj Kujundžić, Đuro Njavro i Dario Vukić. Jedini koji je svoje prijedloge podijelio novinarima bio je Drago Krpina. Jedan od njegovih prijedloga jest da se HDZ zbog učinjenih pogrešaka ispriča članovima i biračima. V.d. predsjednik HDZ-a Vladimir Šeks na konferenciji za novinare kazao je da još nema konačnoga prijedloga deklaracije, pa se ni ne zna hoće li biti usvojen Krpinin prijedlog. Prema novom Statutu, HDZ će, uz predsjednika i njegova zamjenika, imati i tri potpredsjednika. Članovi Predsjedništva bit će predsjednik Mladeži HDZ-a, predsjednik Kluba zastupnika te stranke u Saboru, predsjednici obaju saborskih domova, premijer i predsjednik države ako su iz redova HDZ-a. Nije prihvaćen prijedlog da u Predsjedništvo HDZ-a uđe i predsjednica Zajednice žena te stranke, što je Jadranka Kosor prokomentirala činjenicom da u Središnjem odboru sjedi većina muškaraca. Nije prošao ni prijedlog da jedan od potpredsjednika HDZ-a bude iz dijaspore.

Šeks je priopćio kako je odlučeno da Klub utemeljitelja HDZ-a dr.Franjo Tuđman postane jedna od zajednica te stranke koja će imati pravo na 20 izaslanika za V. opći sabor. Središnji odbor uskoro će izraditi poslovnik o ustroju i djelovanju te nove zajednice. Središnji odbor nije uspio raspravljati o aktualnoj političkoj zbilji, niti se odrediti prema budućnosti HDZ-a. Sjednica Središnjeg odbora bit će nastavljena 26. travnja, uoči V. općeg sabora, najavljenog za 29. i 30.travnja. (Večernji list)

**Pretplatite se na
HRVATSKU ISKRU**

Nastavak sa 19 strane

Stoga i toliko otpora.U današnjem svijetu koji sve to više postaje unus mundus trebale bi potpuno nestati podjele između "domo-vine" i "dijaspore". Svi smo jedan nacionalni korpus, i vodimo iste bitke. Upravo ova ideja koju neumorno vode g. Letina i g. Bačak, može se vjerujemo dobiti, samo suradnjom "doma" i "svijeta" i možda je upravo test koji će pokazati da li se "svijet" u doglednoj budućnosti može nadati stvarnoj podršci od kuće.

Vladimir P. Goss, "Dom i svijet", 17.4.2000

Strana 23

Zlata Jurić: Okvir za portret

Gosp. Ivica Lončarić

Gosp. Ivica Lončarić je pravi gentleman u pravom smislu riječi. Rijetka vrsta ljudi na ovom tlu. Nije ga pokvario ni novac, niti sustav "divljeg Zapada". Skroman i nenametljiv, uspio je ostati pošten, plemenit, uvijek spreman pomoći. Iako ponekad djeluje zbunjeno, neka vas to ne zavara, jer se iza toga krije mudar i veoma poslovan čovjek. To su moji prvi utisci o gosp. Lončariću, o kome sam čula najkontraverznije priče, od potpuno negativnih do vrlo pozitivnih sudova.

P. Gosp. Lončariću, stekla sam utisak da ima i takovih koji Vas baš i ne vole? Znete li zašto?

O. Znam da nas ima i ovakvih i onakvih i do sada se "nitko nije rodio tko bi svijetu ugodio", pa je smiješno očekivati da sam ja iznimka. Trudim se imati što korektnije odnose u kontaktu s ljudima, zato me takve priče ne dotiču puno. One zapravo više govore o onome tko ih plasira, nego o meni. I što bih ja trebao reći na sve te priče... Kad bolje razmislim - ništa! Oni će i dalje pričati ako ne o meni, onda o nekom drugom, jer je to jedino u čemu su uspjeli, nažalost.

P. Gosp. Lončariću, vratimo se Vašim počecima. Došli ste u Kanadu prije 40-etak godina sa snovima jednog dvadesetogodišnjaka?

O. Da, davno, je to bilo! Cijeli život je prošao. Bio sam sudionik rasta Toronta, Kanade, hrvatske zajednice, kao i svog osobnog sazrijevanja. Prošlo je puno toga i lijepog i ružnog. Bilo je uspona i padova. Naučio sam životnu lekciju: "I pad je lijep", važno je znati dići se, i učiti na pogreškama. Ja sam tu "sportsku disciplinu" odlično savladao, padajući i dižući se dok se nisam pronašao u poslu kojim se bavim eto već 34 godine.

P. Kako je to počelo, prvo show business?

O. Bilo je to davno - u Torontu je gostovao gosp. Ivica Šerfezi, koji mi je rekao: "Čuj stari, kako bi bilo da se okušas u show business-u?" Marnac je bio bačen i nije mi dao mira. Što sam više razmišljao o toj ideji sve mi se više činila primamljivom i krenuo sam tim vodama. Prvi koncert sam organizirao s Markom Novoselom. Morao sam napraviti reklamu, otišao sam u Internacionalnu radio postaju CHIN i tamo upoznao gosp. Giannia Lombardija, koji mi je, kad je saznao da sam Hrvat, sugerirao da mi Hrvati otvorimo svoj radio program. Objasnio sam mu da o radiju nemam pojma, te da sam prvi put u studiju. No, stvari su krenule drukčije: u to vrijeme počeo sam raditi oba posla. Moram reći da sam imao veliku podršku hrvatske zajednice, a posebno vlč. Kambara i gosp. Vedrine. Oni su mi nesebično pomagali. Hrvatski radio program bio je tada svake subote po pola sata. Sjećam se da mi je Vicky Glovacki pomagao preurediti programsku shemu i vodio je program samnom nekoliko mjeseci. Od njega sam puno naučio i njegov uvod još i danas čuvam. Mnogi viđeni Hrvati prošli su kroz naš program kao gosti. "Zvuci Hrvatske" već postoje više od 30 godina. Programska politika radija se nije bitno mijenjala. Radio je ostao umjeren i uvijek samo hrvatski. "Zvuci Hrvatske" radosno zvuče u našoj zajednici na zadovoljstvo svih nas.

P. Gosp. Lončariću, u vrijeme Domovinskog rata Vi i Vaša supruga Karmen radili ste punom parom?

O. "Zvuci Hrvatske" i "Generalturist" bili su na raspolaganju našoj cijeloj hrvatskoj zajednici za pomoć Domovini Hrvatskoj. Smatrali smo da je naša dužnost dati sve od sebe. Skupili smo preko radija od početka Domovinskog rata do danas preko 500 tisuća dolara, a za Veleposlanstvo dodatnih 350.000 dolara, što su naši dobri ljudi darivali koliko god su mogli. U to vrijeme bio sam vrlo angažiran sa dr. Mihićem oko slanja i prikupljanja medicinske opreme i lijekova. Kasnije smo radili na pomoći žrtvama potresa u Dubrovniku, i skupljeno je 35 tisuća dolara i poslano ljudima koji su tako hitno trebali pomoć. Još nešto,

"Generalturist" je jedini organizirao turneje u Hrvatsku u vrijeme rata. Hvala Bogu, rata više nema i Hrvatska ne treba takvu vrstu pomoći od nas, ali ono što danas Hrvatskoj treba, je naša moralna podrška.

Gosp. Ivica Lončarić

P. Čula sam da ste za Vukovar dali 33 tisuće dolara, ali da to nije ni sve?

O. Vama su izgleda mnogo toga rekli o meni? Za mene je Vukovar svetinja i bilo mi je najnormalnije da se uključim u akciju prikupljanja pomoći za Vukovar, jer nas Vukovar treba. Mi smo dužni obnoviti Vukovar i u njega vratiti Vukovance koji lutaju diljem svijeta i Lijepom našom. Organizirali smo koncert na kojem je nastupio Kišo Slabinac i čista dobit s tog koncerta otišla je u Fond za Vukovar. Tada smo moja supruga Karmen i ja osobno putovali u Vukovar i odnijeli pet tisuća dolara za vukovarski radio. Mislim da nikad ni Karmen, ni ja ne ćemo zaboraviti ono što smo vidjeli u Vukovaru. Pitali su nas tada na vukovarskom radiju neka pitanja, no Karmen je bila tako šokirana onim razaranjem grada, da od suza nije mogla ni riječ izustiti. Eto, i to nas je ponukalo na svaku moguću pomoć tome gradu i stanovnicima, koji su tako prepatili. Karmen i ja smo se pobrinuli za nekoliko djece poginulih branitelja. Bila nam je posebna radost da možemo pomoći nekom kao što su ta djeca, koja trebaju svakog od nas.

P. Generalturist je moj posao, a radio je moja ljubav?

O. Točno tako. Sve se poklopilo skoro u isto vrijeme. Amater u svemu, sa čvrstom voljom da ću postići ono što hoću, krenuo sam u avanturu zvanu business. Nije bilo lako. Učio sam radeći. Godine rada i mladosti potrošio sam na stvaranju imidža "Generalturista". Želio sam napraviti agenciju u koju će ljudi dola-

Nastavak sa prošle strane

ziti i biti zadovoljni našim uslugama. Danas kad se okrenem unazad znam da smo napravili dobar posao, jer "Generalturist" je mnogo više od putničke agencije. "Generalturist" je prvi doveo Hrvate iz dijaspe u Svetu zemlju. Prve godine smo išli Karmen i ja, druge godine vlč. Kecerin, treće vlč. Ilija Petković a prošle godine vlč. Ivica Lozić. Osim turneja u Izrael, naši ljudi vole s nama odlaziti na CHIN-ov picnic u siječnju mjesecu u Meksiko, ili negdje drugdje. Ove godine su po prvi puta u Venezuelu išla dva bračna para iz Hrvatske i na povratku kući su mi rekli da će na iduću picnic dovesti najmanje 20 ljudi iz Hrvatske.

P. Najbolja reklama je ona "od usta do usta". Što kaže na to čovjek koji ima "nos" za business? Učili ste od nekog?

O. Apsolutno točno, reklama je najbolja po preporuci. Bit ću neskroman ako kažem da mi je Bog dao dar, a ja sam ga znao iskoristiti. Slijedio svoju intuiciju, koja me nije puno puta iznevjerila. U svom poslu koji zaista volim nastojim zadržati postignuti nivo, što nije nimalo lako s obzirom na veliku konkurenciju. Kako bi se razlikovali od drugih putničkih agencija mi nastojimo našim klijentima ponuditi uvijek nešto novo, a moram i priznati da to oni i očekuju od nas.

P. G. Lončariću, rekli su mi da niste "veliki" Hrvat?

O. Ako misle na visinu, priznajem da ih ima viših od mene, ali ne priznajem da je netko bolji Hrvat od mene. E, to nikom ne priznajem. Zna se kako se ljubav prema Domovini iskazuje. Ja sam svoju ljubav ne jednom pokazao, ja je i danas pokazujem i dokazivat ću dok sam živ. Vidite, razlika između mene i tih "velikih" Hrvata je ogromna. Oni su veliki na riječima, a ja radim. Bez galame i vike radim za svoju zajednicu i svoju Hrvatsku. No, ipak u mom radu prepoznajem radnike i one koji mnogo govore. Moja supruga Karmen i ja učinili smo što smo mogli,

kad je trebalo i to je za nas dovoljno.

P. Imali ste teških trenutaka u životu, ostali ste normalni, hvala Bogu.

O. Da, zahvaljujući Božijoj pomoći i pomoći mojih najbližih, a posebno moje supruge Karmen. Poslije smrti moje kćerke Ivanke nastavio sam živjeti. U radu sam našao spas, a u domu ljubav. Kažu da je život za jake. Upravo je tako, samo jakošću i voljom i ljubavlju moje supruge Karmen uspio sam se vratiti u normalu. Danas Karmen i ja nalazimo radost u svojem obiteljskom životu, i pomoći drugima, a malo je onih koje nisam pomogao, kad je trebalo, izuzimajući one koji su me pokušali prevariti. Ne volim takve ljude koji pokušavaju živjeti na prevaru.

P. Jednom ste rekli: "Pjevače treba slušati, ne treba ih poznavati". Što ste pritom mislili?

O. O nekoj pjevačkoj zvijezdi stvorite određeno mišljenje na osnovu pjesama i naslovnica u novinama, a kada ih upoznate, onda ste ili razočarani ili oduševljeni. Ugostio sam mnoge zvijezde u svom domu. S nekima sam postao prijatelj, s nekima ne.

P. Kad se okrenete unazad, da li biste nešto korigirali?

O. Svakako, ukoliko bih korekcije pravio sa ovim iskustvom i sa 25 godina starosti. Mnogo bih toga bolje učinio. Ono što ne bih mijenjao je svakako vrsta posla.

P. Priznajte li da ste otuda odkuda Vam je supruga?

O. Bože sačuvaj! Ja sam ono što jesam: pravi međimurec. Imotski i imočane volim i poštujem, ali nikako ne mogu zavoljeti raštiku, bvitvu ... Ostao sam vjeran svojim kobasicama, dobrom špeku, mom mesu s tiblice (sušeno i pečeno meso zalito u mast), i, jasno, kvalitetnom vinu.

Dok sam vodila ovaj intervju, zvonili su telefoni i ljudi su tražili neke donacije za Hrvatsku od gosp. Lončarića koji je sa osmijehom prihvaćao učešće.

P. Vi i dalje dajete za Hrvatsku?

O. A zašto i ne bi! I mcni jc dala Hrvatska - i mcnc jc dala!

Zlata Jurić

Preporučujemo Vam:

GENERALTURIST TRAVEL SERVICE LTD.

Special Agents for
CROATIA AIRLINES
MEMBER OF IATA

Exclusive Agents for
CAR RENTALS
IN CROATIA

General Turist Travel Service Ltd. je jedna od najuglednijih putničkih agencija u Kanadi. Utemeljitelj i vlasnik ove poznate tvrtke je obitelj Lončarić. Profesionalnim uslugama ove agancije koriste se Hrvati iz Kanade, Hrvatske, Ujedinjenih Američkih Država i drugih zemalja, već više od 30 godina.

- Naša agencija zastupa gotovo sve zrakoplovne i pomorske linije.
- Organiziramo grupna (charter) putovanja s najnižim cijenama, naročito u domovinu Hrvatsku.
- Takoder, već više od 30 godina, obitelj Lončarić uredjuje i emitira hrvatski radio sat "Zvuci Hrvatske," kojeg možete slušati: na radio postaji CHIN 100.7, FM od ponedjeljka do petka od 14:00-15:00, te nedjeljom od 12:00-13:00 sati. (15.40AM)
- Za sve informacije obratite se na naš ured.

- **IVICA (JOHN) LONČARIĆ** -

3045 Southcreek Rd., Unit 1, Mississauga, Ontario L4X 2X6

(905) 602-8900 Generaltourist@ICA.net **www.generaltourist.com** **Fax: (905) 602-8899**

Nastavak na idućoj strani

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

"HRVATSKA ISKRA" - Dvobroj 57/58, 28. IV, 2000

Strana 25

Strana 24